

Úřední věstník

Evropské unie

L 347

České vydání

Právní předpisy

Ročník 60
28. prosince 2017

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2401 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 35
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403 ze dne 12. prosince 2017, o udržitelném řízení vnějšího rybářského loďstva a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 81

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2401

ze dne 12. prosince 2017,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sekuritizace představují významný prvek řádně fungujících finančních trhů, protože přispívají k diverzifikaci zdrojů financování úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „instituce“), k diverzifikaci jejich rizik a k uvolnění regulačního kapitálu, který je poté možné převést, aby podporoval další půjčování, zejména financování reálné ekonomiky. Sekuritizace dále poskytují institucím a jiným účastníkům trhu další investiční příležitosti, čímž umožňují diverzifikovat portfolio a usnadňují tok prostředků podnikům a fyzickým osobám jak v jednotlivých členských státech, tak přes hranice v celé Unii. Tyto přínosy by se však měly posuzovat s ohledem na jejich potenciální náklady a rizika, včetně jejich dopadu na finanční stabilitu. Jak bylo zřejmé během první fáze finanční krize, která začala v létě roku 2007, chybné praktiky na trzích sekuritizace vedly k značným hrozbám ohrožujícím integritu finančního systému, zejména z důvodu nadměrné páky, neprůhledných a složitých struktur, které způsobovaly problematičnost stanovení cen, mechanického spoléhání na externí ratingy či vzniku rozporu mezi zájmy investorů a původců (dále jen „riziko zmocnění“).
- (2) V nedávných letech zůstával objem emisí sekuritizací v Unii na úrovni nižší než předkrizové, a to z několika důvodů, včetně stigma, které obecně na těchto transakcích ulpívá. Aby se zabránilo opětovnému vzniku okolností, jež vyústily ve finanční krizi, by oživení trhů sekuritizace mělo vycházet ze správných a obezřetných tržních praktik. Za tím účelem stanovuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ⁽⁴⁾ základní prvky celkového rámce sekuritizace, s kritérii pro identifikaci jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace (dále jen „STS sekuritizace“) a systémem dohledu pro sledování správného používání těchto kritérií původci, sponzory, emitenty a institucionálními investory. Uvedené nařízení dále stanovuje soubor obecných požadavků v oblasti ponechání si rizika, náležité péče a zpřístupňování informací pro všechna odvětví finančních služeb.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219, 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 82, 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. října 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2017.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

- (3) V souladu s cíli nařízení (EU) 2017/2402 by měly být regulační kapitálové požadavky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾ pro instituce, které jsou původci nebo sponzory sekuritizace či které do sekuritizací investují, změněny tak, aby náležitě odrážely specifické vlastnosti STS sekuritizací, jestliže takové sekuritizace rovněž splňují dodatečné požadavky stanovené v tomto nařízení, a řešily nedostatky, které se vyjevily během finanční krize, totiž mechanické spoléhání na externí ratingy, nepřiměřeně nízké váhy rizik u sekuritizovaných tranší s vysokým ratingem a naopak nadměrně vysoké váhy rizik u tranší s nízkým ratingem a dále nedostatečná citlivost vůči rizikům. Dne 11. prosince 2014 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled (BCBS) dokument „Revisions to the securitisation framework“ (dále jen „revidovaný basilejský rámec“), který definuje různé změny regulačních kapitálových standardů týkajících se sekuritizace, jež právě tyto nedostatky řeší. Dne 11. července 2016 zveřejnil BCBS aktualizovaný standard pro regulační kapitálové zacházení se sekuritizovanými expozicemi, který zahrnuje regulační kapitálové zacházení pro „jednoduché, transparentní a srovnatelné“ sekuritizace. Těmito standardy se mění revidovaný basilejský rámec. Změny nařízení (EU) č. 575/2013 by měly ustanovení revidovaného basilejského rámce v platném znění brát v úvahu.
- (4) Kapitálové požadavky na pozice v sekuritizaci podle nařízení (EU) č. 575/2013 by měly u všech institucí vycházet ze stejných metod výpočtu. V první řadě a v zájmu vyloučení jakékoli formy mechanického spoléhání na externí ratingy by instituce měla používat vlastní výpočet regulačních kapitálových požadavků, má-li povolení uplatnit přístup založený na interním ratingu (dále jen „přístup IRB“) pro expozice stejného druhu, jako jsou podkladové expozice sekuritizace, a je-li schopna vypočítávat regulační kapitálové požadavky ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány („K_{IRB}“), v každém případě pak s výhradou určitých předem definovaných vstupů (sekuritizační přístup IRB, dále jen „přístup SEC-IRBA“). Standardizovaný přístup k sekuritizaci (dále jen „přístup SEC-SA“) by pak měl být k dispozici pro instituce, které ve vztahu ke svým pozicím v určité sekuritizaci nemohou využívat přístup SEC-IRBA. Přístup SEC-SA by měl vycházet ze vzorce, jenž jako vstup používá kapitálové požadavky, které by byly podle standardizovaného přístupu k sekuritizaci vypočítány ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány („K_{SA}“). Pokud nejsou první dva přístupy k dispozici, měly by mít instituce možnost uplatnit přístup k sekuritizaci na základě externího ratingu (dále jen „přístup SEC-ERBA“). Podle přístupu SEC-ERBA by měly být kapitálové požadavky přiřazeny sekuritizovaným tranším na základě jejich externího ratingu. Instituce by však vždy měly používat přístup SEC-ERBA jako záložní přístup, není-li pro tranše STS sekuritizací s nízkým ratingem a některé tranše STS sekuritizací se středním ratingem určené pomocí vhodných parametrů k dispozici přístup SEC-IRBA. Pro sekuritizace jiné než STS sekuritizace by použití přístupu SEC-SA po přístupu SEC-IRBA mělo být dále omezeno. Příslušné orgány by dále měly mít možnost zakázat použití přístupu SEC-SA, není-li tento přístup s to odpovídajícím způsobem řešit rizika, která sekuritizace představuje pro solventnost příslušné instituce nebo finanční stabilitu. Po oznámení příslušnému orgánu by instituce měly mít možnost použít přístup SEC-ERBA vůči všem sekuritizacím s ratingem, které drží, pokud nemohou použít přístup SEC-IRBA.
- (5) U sekuritizací se ve vyšší míře než u jiných finančních aktiv vyskytuje riziko zmocnění a riziko modelu, což vyvolává určitou míru nejistoty při výpočtu kapitálových požadavků na sekuritizace i poté, co byly vzaty v úvahu všechny příslušné rizikové faktory. V zájmu adekvátního zachycení těchto rizik by nařízení (EU) č. 575/2013 mělo být změněno tak, aby byla pro všechny sekuritizované pozice stanovena minimální 15 % úroveň rizikové váhy. Resekuritizace se však vyznačují větší mírou složitosti a rizikovosti, proto jsou podle nařízení (EU) 2017/2402 povoleny pouze některé jejich formy. Kromě toho by pozice v resekuritizacích měly podléhat ještě konzervativnějšímu výpočtu regulačního kapitálu a 100 % minimální úrovni rizikové váhy.
- (6) Po instituci by se nemělo požadovat, aby uplatňovala na pozici s vyšší předností vyšší rizikovou váhu, než jaká by se uplatnila, kdyby podkladové expozice držela přímo, což odráží přínos úvěrového posílení, jež pozice s vyšší předností získávají z tranší podřízených ve struktuře sekuritizace. Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo umožňovat „přístup se zohledněním“, podle kterého by sekuritizované pozici s vyšší předností měla být přidělena maximálně riziková váha rovnající se expozici vážené průměrné rizikové váze platné pro podkladové expozice, a takový přístup by měl být k dispozici bez ohledu na to, zda příslušná pozice má, či nemá rating, a dále bez ohledu na přístup použitý pro podkladové seskupení (standardizovaný přístup nebo přístup IRB), s výhradou určitých podmínek.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (7) Celkové omezení ve smyslu maximálních objemů rizikově vážených expozic je ve stávajícím rámci k dispozici pro instituce, které mohou vypočítat kapitálové požadavky pro podkladové expozice v souladu s přístupem IRB, jako kdyby takové expozice nebyly sekuritizovány (K_{IRB}). Vzhledem k tomu, že proces sekuritizace snižuje riziko pojící se k podkladovým expozicím, by toto omezení mělo být k dispozici všem institucím, které jsou původci nebo sponzory, bez ohledu na to, jaký přístup využívají k výpočtu regulačních kapitálových požadavků pro pozice v sekuritizaci.
- (8) Jak upozornil Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, ve své zprávě o kvalifikovaných sekuritizacích z července 2015, existují empirické důkazy týkající se selhání a ztrát, které ukazují, že STS sekuritizace vykazovaly během finanční krize vyšší výkony než jiné sekuritizace, což odráželo použití jednoduchých a transparentních struktur a pevně daných praktik realizace u STS sekuritizací, jež se pak vyznačovaly nižším úvěrovým a operačním rizikem i nižším rizikem zmocnění. Z tohoto důvodu je vhodné upravit nařízení (EU) č. 575/2013 tak, aby umožňovalo vhodnou a vůči riziku citlivou kalibraci STS sekuritizací, pokud rovněž splňují dodatečné požadavky na minimalizaci rizika, a to způsobem doporučeným orgánem EBA v uvedené zprávě, což především zahrnuje sníženou 10 % minimální úroveň rizikové váhy u pozic s vyšší předností.
- (9) Nižší kapitálové požadavky uplatňované na STS sekuritizace by měly být omezeny na sekuritizace, kde se vlastnictví podkladových expozic převádí na sekuritizační jednotku pro speciální účel (tradiční sekuritizace). Avšak institucím, které si ponechávají pozice s vyšší předností v syntetických sekuritizacích krytých podkladovým seskupením půjček pro malé a střední podniky, by mělo být rovněž umožněno uplatňovat na tyto pozice nižší kapitálové požadavky, které jsou k dispozici pro STS sekuritizace, pokud jsou takové transakce v souladu s určitými přísnými kritérii považovány za kvalitní, včetně kritérií pro způsobilé investory. Zejména by taková podmnožina syntetických sekuritizací měla požívat záruky nebo protizáruky buď od ústřední vlády nebo centrální banky členského státu nebo podpůrného subjektu, nebo od institucionálního investora za podmínky, že tato záruka nebo protizáruka je plně zajištěna složenou hotovostí v držení institucí, které jsou původci. Přednostním regulačním kapitálovým zacházením pro STS sekuritizace, které by bylo k dispozici pro tyto transakce podle nařízení (EU) č. 575/2013, není dotčeno dodržování rámce Unie pro státní podporu stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁽²⁾.
- (10) Za účelem harmonizace výkonu dohledu v celé Unii by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat, s ohledem na zprávu orgánu EBA, akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení podmínek převodu úvěrového rizika na třetí strany, pojmu „souděitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ a požadavky na posouzení převodu úvěrového rizika příslušnými orgány, a to ve vztahu k tradičním i syntetickým sekuritizacím. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (11) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajistit přiměřenou ochranu investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce specializovaným odborným znalostem, jimiž orgán EBA disponuje, by bylo účelné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních technických norem, jejichž součástí nejsou politická rozhodnutí, a jejich předložením Komisi.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

(3) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (12) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy vypracované orgánem EBA, pokud jde o to, co představuje přiměřeně konzervativní metodu pro měření objemu nevyčerpané části zálohových příslibů při výpočtu hodnoty expozice sekuritizované pozice, a pokud jde o upřesnění podmínek, za nichž mohou instituce vypočítat K_{IRB} pro seskupení podkladových sekuritizací jako pro pohledávky nabyté za úplatu. Komise by měla tyto návrhy regulačních technických norem přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (13) U zbytku regulatorních kapitálových požadavků na sekuritizace stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 by měly být provedeny pouze navazující změny nezbytné k tomu, aby nařízení odráželo nové pořadí přístupů a zvláštní ustanovení pro STS sekuritizace. Zejména ustanovení týkající se uznání převodu významného rizika a požadavků na externí úvěrové hodnocení by měla platit i nadále za zhruba stejných podmínek, jako je tomu v současnosti. Část pátá nařízení (EU) č. 575/2013 by však měla být celá zrušena, s výjimkou požadavku na zachování dodatečných rizikových vah, které by měly být uplatňovány u institucí, u nichž je zjištěno porušení kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402.
- (14) Je vhodné, aby se změny nařízení (EU) č. 575/2013 plynoucí z tohoto nařízení uplatňovaly na všechny sekuritizace držené institucí. Za účelem co největšího zmírnění přechodových nákladů a umožnění plynulého přechodu na nový rámec by instituce měly až do 31. prosince 2019 na všechny nesplacené sekuritizované pozice, které ke dni použitelnosti tohoto nařízení drží, uplatňovat předchozí rámec, totiž relevantní ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 ve znění platném přede dnem použitelnosti tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) V článku 4 se odstavec 1 mění takto:

a) body 13 a 14 se nahrazují tímto:

„13) „původcem“ původce ve smyslu čl. 2 bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*);

14) „sponzorem“ sponzor ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) 2017/2402;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„14a) „původním věřitelem“ původní věřitel ve smyslu čl. 2 bodu 20 nařízení (EU) 2017/2402;“

c) body 61, 62 a 63 se nahrazují tímto:

„61) „sekuritizací“ sekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) 2017/2402;

62) „sekuritizovanou pozicí“ sekuritizovaná pozice ve smyslu čl. 2 bodu 19 nařízení (EU) 2017/2402;

63) „resekuritizací“ resekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 4 nařízení (EU) 2017/2402;“

d) body 66 a 67 se nahrazují tímto:

„66) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ sekuritizační jednotka pro speciální účel ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2017/2402;

67) „tranší“ tranše ve smyslu čl. 2 bodu 6 nařízení (EU) 2017/2402;“

e) doplňuje se nový bod, který zní:

„129) „obsluhovatelem“ obsluhovatel ve smyslu čl. 2 bodu 13 nařízení (EU) 2017/2402.“

2) V čl. 36 odst. 1 písm. k) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) u sekuritizovaných pozic v souladu s čl. 244 odst. 1 písm. b), čl. 245 odst. 1 písm. b) a článkem 253;“.

3) Článek 109 se nahrazuje tímto:

„Článek 109

Zacházení se sekuritizovanými pozicemi

Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro pozici, kterou drží v sekuritizaci, v souladu s kapitolou 5.“

4) V článku 134 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Pokud instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, do maximální výše 1 250 % a vynásobí se nominální hodnotou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá hodnota rizikově vážené expozice. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, se určí tak, aby zahrnovaly ty expozice, z nichž každá vykazuje nižší objem rizikově vážené expozice než kterákoli z expozic zahrnutých do agregace.“

5) V čl. 142 odst. 1 se zrušuje bod 8.

6) V článku 153 se odstavce 7 a 8 nahrazují tímto:

„7. Kupující pohledávek za podniky nabytých za úplatu nebo příjemce kolaterálu nebo částečné záruky může s vratnými slevami z kupní ceny, kolaterály nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo oba druhy ztrát, zacházet jako s ochranou před první ztrátou podle kapitoly 5 oddílu 3 pododdílů 2 a 3. Prodejce poskytující vratnou slevu z kupní ceny a poskytovatel kolaterálu nebo částečné záruky s nimi zachází jako s expozicí vůči pozici první ztráty v souladu s kapitolou 5 oddílem 3 pododdíly 2 a 3.

8. Pokud instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, přičemž součet výše očekávané ztráty vynásobené hodnotou 12,5 a objemu rizikově vážené expozice nesmí přesáhnout nominální hodnotu zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem vynásobenou hodnotou 12,5. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, se určí tak, aby zahrnovaly ty expozice, z nichž každá vykazuje nižší objem rizikově vážené expozice než kterákoli z expozic zahrnutých do agregace. Na pozice v koši se použije riziková váha 1 250 %, pro které instituce nemůže určit rizikovou váhu v rámci přístupu IRB.“

7) V článku 154 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Kupující retailových pohledávek nabytých za úplatu nebo příjemce kolaterálu nebo částečné záruky může s vratnými slevami z kupní ceny, kolaterály nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo oba druhy ztrát, zacházet jako s ochranou před první ztrátou podle kapitoly 5 oddílu 3 pododdílů 2 a 3. Prodejce poskytující vratnou slevu z kupní ceny a poskytovatel kolaterálu nebo částečné záruky s nimi zachází jako s expozicí vůči pozici první ztráty v souladu s kapitolou 5 oddílem 3 pododdíly 2 a 3.“

8) V čl. 197 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi a které v souladu s články 261 až 264 podléhají 100 % nebo nižší rizikové váze;“.

9) V části třetí hlavě II se kapitola 5 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 5

Sekuritizace

Oddíl 1

Definice a kritéria pro jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace

Článek 242

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- 1) „opcí na zpětný odkup“ smluvní opce, která původce opravňuje odkoupit sekuritizované pozice před splacením všech sekuritizovaných expozic, buď formou zpětného odkupu podkladových expozic zbývajících v seskupení v případě tradičních sekuritizací, nebo ukončením zajištění úvěrového rizika v případě syntetických sekuritizací, v obou případech pouze pokud zůstatek nesplacených podkladových expozic klesl na nebo pod předem stanovenou hodnotu;
- 2) „úrokovým stripem posilujícím úvěr“ rozvahové aktivum, které představuje ocenění peněžních toků souvisejících s budoucím maržovým příjmem a v sekuritizaci představuje podřízenou tranši;
- 3) „likviditním příslibem“ likviditní příslib ve smyslu čl. 2 bodu 14 nařízení (EU) 2017/2402;
- 4) „pozicí bez ratingu“ sekuritizovaná pozice, která nemá uznatelný rating v souladu s oddílem 4;
- 5) „pozicí s ratingem“ sekuritizovaná pozice, která má uznatelný rating v souladu s oddílem 4;
- 6) „sekuritizovanou pozicí s vyšší předností“ pozice krytá nebo zajištěná prvním nárokem na celkovou podkladovou expozici, přičemž se pro tyto účely nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby, a bez ohledu na případné rozdíly ve splatnosti u jedné nebo více dalších tranší s vyšší předností, se kterými tato pozice sdílí ztráty na poměrném základě;
- 7) „seskupením pro přístup IRB“ seskupení podkladových expozic takového druhu, pro který má instituce povoleno využívat přístup IRB a je schopna pro všechny tyto expozice vypočítat objemy rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3;
- 8) „smíšeným seskupením“ seskupení podkladových expozic takového druhu, pro který má instituce povoleno využívat přístup IRB a je schopna pro některé tyto expozice vypočítat objemy rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3, nikoli však pro všechny;
- 9) „nadměrnou kolateralizací“ jakákoli forma úvěrového posílení, na jehož základě mají složené podkladové expozice hodnotu vyšší, než je hodnota sekuritizovaných pozic;
- 10) „jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizací“ nebo „STS sekuritizací“ sekuritizace, jež splňuje požadavky stanovené v článku 18 nařízení (EU) 2017/2402;
- 11) „programem komerčních papírů zajištěných aktivy“ nebo „programem ABCP“ program komerčních papírů zajištěných aktivy nebo program ABCP ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) 2017/2402;
- 12) „transakcí komerčních papírů zajištěných aktivy“ nebo „transakcí ABCP“ transakce komerčních papírů zajištěných aktivy nebo transakce ABCP ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení (EU) 2017/2402;
- 13) „tradiční sekuritizací“ tradiční sekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (EU) 2017/2402;

- 14) „syntetickou sekuritizací“ syntetická sekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) 2017/2402;
- 15) „revolvingovou expozicí“ revolvingová expozice ve smyslu čl. 2 bodu 15 nařízení (EU) 2017/2402;
- 16) „doložkou o předčasném umoření“ doložka o předčasném umoření ve smyslu čl. 2 bodu 17 nařízení (EU) 2017/2402;
- 17) „tranší první ztráty“ tranše první ztráty ve smyslu čl. 2 bodu 18 nařízení (EU) 2017/2402;
- 18) „mezaninovou sekuritizovanou pozicí“ sekuritizovaná pozice, která je podřízena sekuritizované pozici s vyšší předností, má vyšší přednost než tranše první ztráty a podléhá rizikové váze nižší než 1 250 % a vyšší než 25 % v souladu s oddílem 3 pododdíly 2 a 3;
- 19) „podpůrným subjektem“ jakýkoli podnik nebo subjekt zřízený ústředním, regionálním nebo místním orgánem veřejné správy členského státu, který poskytuje podpůrné půjčky nebo podpůrné záruky a jehož hlavním cílem není dosahování zisku nebo maximalizace tržního podílu, nýbrž prosazování cílů veřejné politiky tohoto orgánu, za předpokladu, že – s výhradou pravidel pro státní podporu – má tento orgán povinnost chránit hospodářskou základnu tohoto podniku nebo subjektu a zachovávat jeho životaschopnost po celou dobu jeho existence, nebo za předpokladu, že nejméně 90 % původního kapitálu nebo finančních prostředků nebo podpůrných půjček, které poskytuje, je přímo nebo nepřímo zaručeno ústředním, regionálním nebo místním orgánem veřejné správy daného členského státu.

Článek 243

Kritéria pro STS sekuritizace způsobilé pro diferencované kapitálové zacházení

1. Pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP, které se kvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci, jsou způsobilé pro zacházení podle článků 260, 262 a 264, jsou-li splněny tyto požadavky:

- a) podkladové expozice v době svého zahrnutí do programu ABCP splňují podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele podmínky, aby jim na základě standardizovaného přístupu a s ohledem na jakékoli způsobilé snížení úvěrového rizika byla přiřazena riziková váha ne větší než 75 % pro jednotlivé expozice, jedná-li se o retailové expozice, nebo 100 % pro jakékoli jiné expozice, a
- b) celková hodnota všech expozic vůči jednomu dlužníkovi na úrovni programu ABCP nepřekračuje v době, kdy jsou tyto expozice zahrnuty do programu ABCP, 2 % celkové hodnoty všech expozic v programu ABCP. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či leasingy ekonomicky spjaté skupině klientů podle nejlepšího vědomí sponzora považují za expozice vůči jedinému dlužníkovi.

V případě obchodních pohledávek se první pododstavec písm. b) nepoužije tam, kde je úvěrové riziko takových obchodních pohledávek plně zajištěno způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4, je-li poskytovatelem zajištění úvěrového rizika instituce, pojišťovna nebo zajišťovna. Pro účely tohoto pododstavce se pro určení toho, zda jsou obchodní pohledávky plně zajištěny a zda je splněno omezení koncentrace, použije pouze ta jejich část, která zůstane po zohlednění účinku jakékoli slevy z kupní ceny a nadměrné kolateralizace.

Ustanovení prvního pododstavce písm. b) se nepoužije v případě sekuritizovaných zbytkových hodnot pronájmu, nejsou-li vystaveny riziku refinancování nebo odprodeje v důsledku právně vymahatelného závazku třetí strany způsobilé podle čl. 201 odst. 1, že odkoupí nebo refinancuje expozici za určitou předem určenou částku.

Odchylně od prvního pododstavce písm. a), uplatňuje-li instituce čl. 248 odst. 3 nebo má-li svolení uplatňovat metodu interního hodnocení podle článku 265, činí riziková váha, kterou by instituce přidělila likviditnímu příslibu plně zajišťujícímu komerční papír zajištěný aktivy vydaný v rámci programu ABCP, 100 % nebo méně.

2. Pozice v sekuritizaci jiné než program ABCP nebo transakce ABCP, které se kvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci, jsou způsobilé pro zacházení podle článků 260, 262 a 264, jsou-li splněny tyto požadavky:

- a) celková hodnota všech expozic vůči jedinému dlužníkovi v seskupení nepřekračuje v době zahrnutí do sekuritizace 2 % hodnot expozic celkových hodnot nesplacených expozic v seskupení podkladových expozic. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či leasingy ekonomicky spjaté skupině klientů považují za expozice vůči jedinému dlužníkovi.

Ustanovení prvního pododstavce tohoto písmene se nepoužije v případě sekuritizovaných zbytkových hodnot pronájmu, nejsou-li vystaveny riziku refinancování nebo odprodeje v důsledku právně vymahatelného závazku třetí strany způsobilé podle čl. 201 odst. 1, že odkoupí nebo refinancuje expozici za určitou předem určenou částku;

- b) v době svého zahrnutí do sekuritizace splňují podkladové expozice podmínky, aby jim na základě standardizovaného přístupu a s ohledem na jakékoli způsobilé snížení úvěrového rizika byla přiřazena riziková váha ne větší než:

i) 40 % na základě průměru váženého podle hodnoty expozice pro portfolio, kde expozicemi jsou půjčky zajištěné zástavním právem k obytné nemovitosti nebo plně zajištěné úvěry na obytné nemovitosti, jak je uvedeno v čl. 129 odst. 1 písm. e);

ii) 50 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je půjčka zajištěná zástavním právem k obchodní nemovitosti;

iii) 75 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je retailová expozice;

iv) 100 % u jakýchkoli jiných expozic na základě jednotlivých expozic;

- c) použije-li se písm. b) body i) a ii), půjčky zajištěné zajišťovacími právy s nižší předností k určitému aktivu se do sekuritizace zahrnou pouze v případech, kdy byly do sekuritizace zahrnuty i všechny půjčky zajištěné zajišťovacími právy k tomuto aktivu s vyšší předností;

- d) použije-li se písm. b) bod i) tohoto odstavce, nesmí mít žádná půjčka v seskupení podkladových expozic v době zahrnutí do sekuritizace poměr úvěru k hodnotě nemovitosti vyšší než 100 %, měřeno v souladu s čl. 129 odst. 1 písm. d) bodem i) a čl. 229 odst. 1.

Oddíl 2

Uznání převodu významného rizika

Článek 244

Tradiční sekuritizace

1. Instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, může podkladové expozice vyjmout ze svého výpočtu objemů rizikově vážených expozic a, pokud je to vhodné, výše očekávaných ztrát, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi bylo převedeno na třetí strany;

- b) instituce, která je původcem, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které si v dané sekuritizaci ponechává, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v kterémkoli z těchto případů:

- a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držných institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;

- b) instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:

i) původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic;

ii) neexistují žádné mezaninové sekuritizované pozice.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, dosáhla sekuritizací podle písmen a) a b), není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech rozhodnout, že se významné úvěrové riziko nepovažuje za převedené na třetí strany.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k určité sekuritizaci, jestliže tato instituce v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne touto sekuritizací, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany. Svolení lze udělit pouze v případě, že instituce splňuje obě tyto podmínky:

- a) má adekvátní zásady a metodiky interního řízení rizik pro posouzení převodu úvěrového rizika;
- b) v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany rovněž pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

4. Vedle požadavků stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
- b) sekuritizované pozice nepředstavují platební povinnost instituce, která je původcem;
- c) podkladové expozice jsou umístěny mimo dosah instituce, která je původcem, a jejich věřitelů způsobem, který splňuje požadavky stanovené v čl. 20 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2402;
- d) instituce, která je původcem, si neponechává kontrolu nad podkladovými expozicemi. Má se za to, že si původce ponechal kontrolu nad podkladovými expozicemi, pokud má právo odkoupit zpět od nabyvatele dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či pokud má jinak povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si instituce, která je původcem, podrží práva nebo povinnosti související se správou podkladových expozic, není to samo o sobě považováno za kontrolu těchto expozic;
- e) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
 - i) vyžadují, aby instituce, která je původcem, změnila podkladové expozice tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení, nebo
 - ii) zvyšují výnos splatný držitelům pozic nebo jinak posilují pozice v sekuritizaci v reakci na zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
- f) transakční dokumentace v příslušných případech jasně uvádí, že původce či sponzor mohou nakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice nebo zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec svých smluvních závazků, pouze pokud se taková ujednání provádějí v souladu s převládajícími tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (nezávislý vztah);
- g) pokud existuje opce na zpětný odkup, splňuje také všechny tyto podmínky:
 - i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná způsobem, který by zabránil alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, jež drží investoři v sekuritizaci, ani jiným způsobem poskytujícím úvěrové posílení;
- h) instituce, která je původcem, obdržela posudek kvalifikovaného právního poradce, který potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni c) tohoto odstavce.

5. Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že případné snížení objemů rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2, a o případech, kdy se instituce rozhodly uplatnit odstavec 3.

6. EBA sleduje spektrum postupů dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u tradičních sekuritizací v souladu s tímto článkem. EBA přezkoumá zejména:

- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
- b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení příslušnými orgány podle odst. 2 druhého pododstavce a odstavce 3;
- c) požadavky na posouzení sekuritizačních transakcí příslušnými orgány, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2 nebo 3.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Komisi do 2. ledna 2021. Komise může s ohledem na zprávu EBA přijmout podle článku 462 akt v přenesené pravomoci, kterým doplní toto nařízení upřesněním prvků uvedených v písm. a), b) a c) tohoto odstavce.

Článek 245

Syntetické sekuritizace

1. Instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic a případně výši očekávaných ztrát pro podkladové expozice v souladu s články 251 a 252, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) významné úvěrové riziko bylo převedeno na třetí strany prostřednictvím majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika;
- b) instituce, která je původcem, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které si v dané sekuritizaci ponechává, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v kterémkoli z těchto případů:

- a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
- b) instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:
 - i) původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic;
 - ii) v sekuritizaci neexistují žádné mezaninové sekuritizované pozice.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech rozhodnout, že se významné úvěrové riziko nepovažuje za převedené.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k určité sekuritizaci, jestliže tato instituce v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne touto sekuritizací, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby. Svolení lze udělit pouze v případě, že instituce splňuje obě tyto podmínky:

- a) má adekvátní zásady a metodiky interního řízení rizik pro posouzení převodu rizika;
- b) v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany rovněž pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

4. Vedle požadavků stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
- b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, je v souladu s článkem 249;

- c) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
- i) stanovují významné hranice důležitosti („materiality thresholds“), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytnuto, přestože došlo k úvěrové události;
 - ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
 - iii) vyžadují, aby instituce, která je původcem, změnila složení podkladových expozic tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení, nebo
 - iv) zvyšují cenu placenou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového seskupení;
- d) zajištění úvěrového rizika je vymahatelné ve všech relevantních právních řádech;
- e) transakční dokumentace v příslušných případech jasně uvádí, že původce či sponzor mohou nakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice nebo zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec svých smluvních závazků, pouze pokud se taková ujednání provádějí v souladu s převládajícími tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (nezávislý vztah);
- f) pokud existuje opce na zpětný odkup, splňuje všechny tyto podmínky:
- i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři v sekuritizaci, ani jiným způsobem poskytujícím úvěrové posílení;
- g) instituce, která je původcem, obdržela posudek kvalifikovaného právního poradce, který potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni d) tohoto odstavce.
5. Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že případné snížení objemu rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2, a o případech, kdy se instituce rozhodly uplatnit odstavec 3.
6. EBA sleduje spektrum postupů dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u syntetických sekuritizací v souladu s tímto článkem. EBA přezkoumá zejména:
- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
 - b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení příslušnými orgány podle odst. 2 druhého pododstavce a odstavce 3 a
 - c) požadavky na posouzení sekuritizačních transakcí příslušnými orgány, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2 nebo 3.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Komisi do 2. ledna 2021. Komise může s ohledem na zprávu EBA přijmout podle článku 462 akt v přenesené pravomoci, kterým doplní toto nařízení upřesněním prvků uvedených v písm. a), b) a c) tohoto odstavce.

Článek 246

Provozní požadavky na doložku o předčasném umoření

Pokud sekuritizace zahrnuje revolvingové expozice a doložku o předčasném umoření či obdobná ustanovení, platí předpoklad, že instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko, pouze tehdy, pokud jsou splněny požadavky stanovené v článcích 244 a 245 a doložka o předčasném umoření, je-li aktivována:

- a) nepovede k podřízenosti pohledávky instituce o vyšší či stejné přednosti týkající se podkladových expozic vůči pohledávkám ostatních investorů;
- b) nepovede k větší podřízenosti pohledávky instituce týkající se podkladových expozic ve srovnání s pohledávkami jiných stran ani
- c) jinak nepovede ke zvýšení expozice instituce vůči ztrátám spojeným s podkladovými revolvingovými expozicemi.

Oddíl 3

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

Článek 247

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

1. Pokud instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi sekuritizace v souladu s oddílem 2, může:

- a) v případě tradiční sekuritizace vyjmout podkladové expozice z výpočtu objemů rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát;
- b) v případě syntetické sekuritizace vypočítat objemy rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát pro tyto podkladové expozice podle článků 251 a 252.

2. Jestliže se instituce, která je původcem, rozhodla použít odstavec 1, vypočítá objemy rizikově vážených expozic stanovené v této kapitole pro pozice, které v dané sekuritizaci případně drží.

Jestliže instituce, která je původcem, nepřevedla významné úvěrové riziko nebo se rozhodla nepoužít odstavec 1, není povinna provádět výpočet objemů rizikově vážených expozic pro žádnou pozici, kterou v dané sekuritizaci případně drží, ale musí pokračovat v zahrnování podkladových expozic do výpočtu objemů rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

3. Jestliže se expozice vztahuje na pozice v různých tranších v sekuritizaci, považuje se expozice spojená s každou tranší za samostatnou sekuritizovanou pozici. Má se za to, že poskytovatelé úvěrového zajištění pro sekuritizované pozice drží pozice v sekuritizaci. Sekuritizované pozice zahrnují expozice vůči sekuritizaci vyplývající z úrokových nebo měnových derivátových smluv, které instituce v rámci transakce uzavřela.

4. Pokud se sekuritizovaná pozice neodečítá od položek kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k), zahrne se objem rizikově vážené expozice pro účely čl. 92 odst. 3 do celkového objemu rizikově vážených expozic dané instituce.

5. Objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice se vypočítá tak, že se hodnota expozice vypočtená podle článku 248 vynásobí příslušnou celkovou rizikovou váhou.

6. Celková riziková váha se stanoví jako součet rizikové váhy stanovené v této kapitole a případné dodatečné rizikové váhy podle článku 270a.

Článek 248

Hodnota expozice

1. Hodnota expozice sekuritizované pozice se vypočte takto:

- a) hodnota expozice rozvahové sekuritizované pozice se rovná účetní hodnotě zbývající po provedení případných příslušných specifických úprav o úvěrové riziko u sekuritizované pozice podle článku 110;
- b) hodnota expozice podrozvahové sekuritizované pozice se rovná její nominální hodnotě snížené o případnou příslušnou specifickou úpravu o úvěrové riziko u sekuritizované pozice podle článku 110 a vynásobené příslušným konverzním faktorem stanoveným v tomto písmeni. Konverzní faktor činí 100 %, ledaže se jedná o zálohový příslib. Pro účely stanovení hodnoty expozice nevyčerpané části zálohových příslibů lze použít konverzní faktor 0 % na nominální hodnotu likviditního příslibu, který lze bezpodmínečně zrušit, za předpokladu, že splátky daného příslibu nejsou podřízeny žádným dalším pohledávkám na peněžní toky vyplývající z podkladových expozic a že instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že pro měření objemu nevyčerpané části uplatňuje přiměřeně konzervativní metodu;

- c) hodnota expozice pro úvěrové riziko protistrany u sekuritizované pozice vyplývající z derivátových nástrojů uvedených v příloze II se stanoví podle kapitoly 6;
- d) instituce, která je původcem, může od hodnoty expozice sekuritizované pozice, které je v souladu s pododdílem 3 přidělena riziková váha 1 250 % nebo která je v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) odečtena z kmenového kapitálu tier 1, odečíst objem specifických úprav o úvěrové riziko u podkladových expozic podle článku 110 a veškeré nevratné slevy z kupní ceny související s těmito podkladovými expozicemi v rozsahu, v jakém tyto slevy způsobily snížení kapitálu.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem specifikovat, co představuje přiměřeně konzervativní metodu pro měření objemu nevyčerpané části uvedenou v prvním pododstavci písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených ve třetím pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2. Pokud má instituce v sekuritizaci dvě či více vzájemně se překrývajících pozic, zahrne do výpočtu objemů rizikově vážených expozic pouze jednu z nich.

V případě částečného překryvu pozic může instituce rozdělit pozici na dvě části a uznat překryv pouze ve vztahu k jedné části, v souladu s prvním pododstavcem. Alternativní možností je, že zachází s pozicemi, jako kdyby se překrývaly plně, tak, že rozšíří pro účely výpočtu kapitálových požadavků tu pozici, která se vyznačuje vyššími objemy rizikově vážených expozic.

Instituce může rovněž uznat překrývání mezi kapitálovými požadavky ke specifickému riziku u pozic v obchodním portfoliu a kapitálovými požadavky u sekuritizovaných pozic v investičním portfoliu, za předpokladu, že je schopna tyto kapitálové požadavky u příslušných pozic vypočítat a porovnat.

Pro účely tohoto odstavce se dvě pozice považují za překrývající se, když se vzájemně kompenzují tak, že je instituce schopna zamezit ztrátám plynoucím z jedné pozice tím, že splní povinnosti požadované na základě druhé pozice.

3. Pokud se na pozice v komerčních papírech zajištěných aktivy vztahuje čl. 270c písm. d), může instituce používat rizikové váhy stanovené pro likviditní přísliby za účelem výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro komerční papíry zajištěné aktivy, pokud je 100 % takových cenných papírů vydaných v programu ABCP kryto tímto likviditním příslibem a tento likviditní příslib je řazen na stejnou úroveň jako komerční papíry zajištěné aktivy tak, že tvoří vzájemně se překrývající pozice. Případy, kdy uplatní tento odstavec, instituce oznámí příslušným orgánům. Pro účely určení 100 % krytí stanoveného v tomto odstavci může instituce brát v úvahu jiné likviditní přísliby v programu ABCP za podmínky, že tvoří překrývající se pozici s komerčními papíry zajištěnými aktivy.

Článek 249

Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

1. Instituce může uznat majetkové nebo osobní zajištění úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizované pozici, pokud jsou splněny požadavky na snižování úvěrového rizika stanovené v této kapitole a v kapitole 4.

2. Způsobilým majetkovým zajištěním úvěrového rizika může být pouze finanční kolaterál, který je uznatelný pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2, jak je stanoveno v kapitole 4, a uznání snížení úvěrového rizika je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.

Způsobilým osobním zajištěním úvěrového rizika a jeho poskytovateli mohou být pouze ta zajištění a ti poskytovatelé, kteří jsou způsobilí podle kapitoly 4, a uznání snížení úvěrového rizika je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.

3. Odchylně od odstavce 2 musí mít způsobilí poskytovatelé osobního zajištění úvěrového rizika uvedení v čl. 201 odst. 1 písm. a) až h) úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou na stupni úvěrové kvality 2 nebo vyšším v době, kdy bylo zajištění úvěrového rizika poprvé uznáno, a následně na stupni úvěrové kvality 3 nebo vyšším. Požadavek stanovený v tomto pododstavci se nevztahuje na způsobilé ústřední protistrany.

Institute, které smějí používat na přímé expozice vůči poskytovateli zajištění přístup IRB, mohou posoudit způsobilost podle prvního pododstavce na základě rovnocennosti PD poskytovatele zajištění a PD spojené se stupni úvěrové kvality uvedenými v článku 136.

4. Odchylně od odstavce 2 je sekuritizační jednotka pro speciální účel způsobilým poskytovatelem zajištění, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) sekuritizační jednotka pro speciální účel vlastní aktiva, která se kvalifikují jako způsobilý finanční kolaterál v souladu s kapitolou 4;
- b) aktiva uvedená v písmeni a) nepodléhají pohledávkám ani podmíněným pohledávkám o přednosti vyšší nebo stejné jako pohledávky či podmíněné pohledávky instituce, která přijímá osobní zajištění úvěrového rizika, a
- c) všechny požadavky pro uznání finančního kolaterálu uvedené v kapitole 4 jsou splněny.

5. Pro účely odstavce 4 je výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností (G_A) podle kapitoly 4 omezena na tržní hodnotu těchto aktiv upravenou o volatilitu a riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v rámci standardizovaného přístupu (g), se vypočítá jako vážená průměrná riziková váha, která by se použila na tato aktiva jakožto finanční kolaterál podle standardizovaného přístupu.

6. Pokud se na sekuritizovanou pozici vztahuje plné zajištění úvěrového rizika nebo částečné zajištění úvěrového rizika na poměrném základě, platí tyto požadavky:

- a) instituce, která poskytuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro tu část sekuritizované pozice, která je zajištěna proti úvěrovému riziku, v souladu s pododdílem 3, jako kdyby příslušnou část dané pozice držela přímo;
- b) instituce, která kupuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro zajištěnou část v souladu s kapitolou 4.

7. Ve všech případech, na které se nevztahuje odstavec 6, platí tyto požadavky:

- a) instituce, která poskytuje zajištění úvěrového rizika, zachází s částí pozice, která je zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se sekuritizovanou pozicí a vypočítá objemy rizikově vážených expozic v souladu s pododdílem 3, jako kdyby danou pozici držela přímo, s výhradou odstavců 8, 9 a 10;
- b) instituce, která kupuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro zajišťovanou část pozice uvedenou v písmeni a) v souladu s kapitolou 4. Instituce zachází s částí sekuritizované pozice, která není zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se samostatnou sekuritizovanou pozicí a vypočítá objemy rizikově vážených expozic v souladu s pododdílem 3, s výhradou odstavců 8, 9 a 10.

8. Instituce, které využívají přístup k sekuritizaci založený na interním ratingu (dále jen „přístup SEC-IRBA“) nebo standardizovaný přístup k sekuritizaci (dále jen „přístup SEC-SA“) podle pododdílu 3, určí zachytý bod (A) a uvolňující bod (D) pro každou z pozic odvozených v souladu s odstavcem 7 samostatně, jako kdyby byly v době vzniku transakce vydány jako samostatné sekuritizované pozice. Hodnota K_{IRB} či K_{SA} se vypočítá s ohledem na původní seskupení podkladových expozic sekuritizace.

9. Instituce, které pro původní sekuritizovanou pozici využívají přístup k sekuritizaci založený na externím ratingu (dále jen „přístup SEC-ERBA“) podle pododdílu 3, vypočítají objemy rizikově vážených expozic pro pozice odvozené v souladu s odstavcem 7 takto:

- a) pokud má odvozená pozice vyšší přednost, je jí přiřazena riziková váha původní sekuritizované pozice;

b) pokud má odvozená pozice nižší přednost, může jí být přiřazen odvozený rating v souladu s čl. 263 odst. 7. Vstupní parametr poměrné velikosti („thickness“) T se v tomto případě vypočítá pouze na základě odvozené pozice. Nelze-li rating odvodit, použije instituce vyšší z hodnot rizikové váhy plynoucích z:

- i) použití přístupu SEC-SA v souladu s odstavcem 8 a pododdílem 3, nebo
- ii) rizikové váhy původní sekuritizované pozice podle přístupu SEC-ERBA.

10. S odvozenou pozicí s nižší předností se zachází jako se sekuritizovanou pozicí bez vyšší přednosti i v případě, že původní sekuritizovaná pozice před zajištěním vyšší přednost měla.

Článek 250

Skrytá podpora

1. Instituce, která je sponzorem nebo původcem a v sekuritizaci využila při výpočtu objemů rizikově vážených expozic čl. 247 odst. 1 a 2 nebo prodala nástroje ze svého obchodního portfolia tak, že již není povinna držet kapitál pro rizika vyplývající z těchto nástrojů, neposkytne sekuritizaci nad rámec svých smluvních závazků přímo ani nepřímo žádnou podporu s cílem snížit potenciální nebo skutečné ztráty investorů.

2. Transakce není považována za podporu pro účely odstavce 1, pokud je řádně zohledněna při posuzování převodu významného úvěrového rizika a obě strany při jejím provádění jednají ve vlastním zájmu jako svobodné a nezávislé strany (nezávislý vztah). Pro tyto účely provede instituce plné úvěrové přezkoumání transakce, přinejmenším s ohledem na všechny tyto aspekty:

- a) cenu zpětného odkupu;
- b) kapitál a likviditu instituce před zpětným odkupem a po něm;
- c) výkonnost podkladových expozic;
- d) výkonnost sekuritizovaných pozic;
- e) dopad podpory na očekávané ztráty původce oproti investorovi.

3. Instituce, která je původcem nebo sponzorem, oznámí příslušnému orgánu jakékoli transakce uzavřené ve vztahu k sekuritizaci v souladu s odstavcem 2.

4. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny k tomu, co se pro účely tohoto článku rozumí nezávislým vztahem a za jakých podmínek není transakce strukturována k poskytování podpory.

5. Nesplní-li instituce, která je původcem nebo sponzorem, ve vztahu k sekuritizaci požadavky odstavce 1, zahrne všechny podkladové expozice dané sekuritizace do svého výpočtu objemů rizikově vážených expozic, jako kdyby nebyly sekuritizovány, a zveřejní:

- a) že poskytla podporu sekuritizaci v rozporu s odstavcem 1, a
- b) dopad poskytnuté podpory z hlediska kapitálových požadavků.

Článek 251

Výpočet objemů rizikově vážených expozic instituce, která je původcem, sekuritizovaných syntetickou sekuritizací

1. Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic u podkladových expozic použije instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, v příslušných případech metody výpočtu stanovené v tomto oddíle namísto těch, které jsou stanoveny v kapitole 2. V případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic a případně výši očekávaných ztrát u podkladových expozic podle kapitoly 3, se výše očekávané ztráty u takovýchto expozic rovná nule.

2. Požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku se použijí na celé seskupení expozic kryjící danou sekuritizaci. S výhradou článku 252 instituce, která je původcem, vypočítá objemy rizikově vážených expozic u všech tranší v sekuritizaci v souladu s tímto oddílem, včetně pozic, u kterých může uznat snížení úvěrového rizika podle článku 249. Rizikovou váhu, jež má být použita na pozice, na které se vztahuje snížení úvěrového rizika, je možné změnit v souladu s kapitolou 4.

Článek 252

Postup v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 251 se nesoulad splatností mezi zajištěním úvěrového rizika, pomocí něhož dochází k převodu rizika, a podkladovými expozicemi počítá takto:

- a) za splatnost podkladových expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s kapitolou 4;
- b) instituce, která je původcem, pomine nesoulad splatností při výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice, kterým je podle tohoto oddílu přiřazena riziková váha 1 250 %. U všech ostatních pozic se použije zacházení pro případ nesouladu splatností stanovené v kapitole 4 v souladu s tímto vzorcem:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

kde:

RW^* = objemy rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a);

RW_{Ass} = objemy rizikově vážených expozic pro podkladové expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vypočítané úměrně;

RW_{SP} = objemy rizikově vážených expozic vypočítané podle článku 251, jako kdyby neexistoval nesoulad splatností;

T = splatnost podkladových expozic v letech;

t = splatnost zajištění úvěrového rizika v letech;

$t^* = 0,25$.

Článek 253

Snížení objemů rizikově vážených expozic

1. Je-li sekuritizované pozici podle tohoto oddílu přidělena riziková váha 1 250 %, mohou instituce v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) namísto zahrnutí této pozice do výpočtu objemů rizikově vážených expozic odečíst hodnotu expozice u této pozice z kmenového kapitálu tier 1. Za tímto účelem může výpočet hodnoty expozice zohledňovat způsobilé majetkové zajištění úvěrového rizika v souladu s článkem 249.

2. Pokud instituce využije alternativu stanovenou v odstavci 1, může částku odečtenou podle čl. 36 odst. 1 písm. k) odečíst z hodnoty stanovené v článku 268 coby maximálního kapitálového požadavku, který by byl vypočítán s ohledem na podkladové expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

Pododdíl 2

Pořadí metod a společné parametry

Článek 254

Pořadí metod

1. Instituce použijí pro výpočet objemů rizikově vážených expozic jednu z metod stanovených v pododdíle 3 podle tohoto pořadí:

- a) jsou-li splněny podmínky podle článku 258, použije přístup SEC-IRBA v souladu s články 259 a 260;
- b) nelze-li použít přístup SEC-IRBA, použije přístup SEC-SA v souladu s články 261 a 262;
- c) nelze-li použít přístup SEC-SA, použije přístup SEC-ERBA v souladu s články 263 a 264 pro pozice s ratingem nebo pozice, pro které lze použít odvozený rating.

2. Pro pozice s ratingem nebo pozice, pro které lze použít odvozený rating, použije instituce přístup SEC-ERBA namísto SEC-SA v každém z těchto případů:

- a) pokud by použití přístupu SEC-SA mělo za následek rizikovou váhu vyšší než 25 % pro pozice, které se kvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci;
- b) pokud by použití přístupu SEC-SA mělo za následek rizikovou váhu vyšší než 25 % nebo pokud by použití přístupu SEC-ERBA mělo za následek rizikovou váhu vyšší než 75 % pro pozice, které se nekvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci;
- c) v případě sekuritizačních transakcí zajištěných prostřednictvím seskupení půjček a leasingů na automobily a leasingů na zařízení.

3. V případech, na které se nevztahuje odstavec 2, se může instituce odchýlně od odst. 1 písm. b) rozhodnout uplatnit přístup SEC-ERBA namísto SEC-SA na všechny své sekuritizované pozice s ratingem nebo sekuritizované pozice, pro které lze použít odvozený rating.

Pro účely prvního pododstavce oznámí instituce své rozhodnutí příslušnému orgánu do 17. listopadu 2018.

Veškerá následná rozhodnutí o další změně přístupu uplatňovaného na všechny své sekuritizované pozice s ratingem oznámí instituce svému příslušnému orgánu před 15. listopadem neprodleně po jejich přijetí.

Nevznese-li příslušný orgán žádné námitky do 15. prosince bezprostředně po lhůtě uvedené ve druhém nebo případně třetím pododstavci, nabývá rozhodnutí oznámené institucí účinku 1. ledna následujícího roku a platí, dokud nenabude účinku následně oznámené rozhodnutí. Instituce nepoužije rozdílné přístupy v průběhu téhož roku.

4. Odchýlně od odstavce 1 mohou příslušné orgány v jednotlivých případech zakázat institucím používat přístup SEC-SA, pokud objem rizikově vážené expozice vyplývající z použití přístupu SEC-SA není úměrný rizikům pro danou instituci nebo pro finanční stabilitu, včetně mimo jiné úvěrového rizika zakotveného v podkladových expozicích příslušné sekuritizace. V případě expozic, které se nekvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci, se zvláštní pozornost věnuje sekuritizacím s velmi složitými a vysoce rizikovými vlastnostmi.

5. Aniž je dotčen odstavec 1 tohoto článku, může instituce použít metodu interního hodnocení k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k pozici bez ratingu v programu ABCP nebo transakci ABCP podle článku 266, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 265. Pokud instituce obdržela svolení použít metodu interního hodnocení v souladu s čl. 265 odst. 2 a určitá pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP spadá do oblasti, na niž se toto svolení vztahuje, uplatní k výpočtu objemu rizikově vážené expozice u této pozice tuto metodu.

6. V případě pozice v resekuritizaci použije instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 261, s úpravami uvedenými v článku 269.

7. Ve všech ostatních případech je sekuritizovaným pozicím přiřazena riziková váha 1 250 %.

8. Příslušné orgány informují EBA o veškerých oznámeních učiněných podle odstavce 3 tohoto článku. EBA sleduje dopad tohoto článku na kapitálové požadavky a na celé spektrum postupů dohledu ve spojitosti s odstavcem 4 tohoto článku, o svých zjištěních podává každoročně zprávu Komisi a vydává obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 255

Určení K_{IRB} a K_{SA}

1. Pokud instituce používá podle pododdílu 3 přístup SEC-IRBA, vypočítá K_{IRB} v souladu s odstavci 2 až 5.

2. Instituce určí K_{IRB} tak, že objemy rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vynásobí 8 % a vydělí hodnotou expozice podkladových expozic. K_{IRB} se vyjadřuje ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.

3. Pro účely výpočtu K_{IRB} zahrnují objemy rizikově vážených expozic, které by se počítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím:

- a) výši očekávaných ztrát spojených se všemi podkladovými expozicemi sekuritizace, včetně podkladových expozic, u kterých došlo k selhání a které jsou stále součástí seskupení v souladu s kapitolou 3, a
- b) výši neočekávaných ztrát spojených se všemi podkladovými expozicemi, včetně podkladových expozic v seskupení, u nichž došlo k selhání, v souladu s kapitolou 3.

4. Instituce mohou vypočítat K_{IRB} ve vztahu k podkladovým expozicím sekuritizace v souladu s ustanoveními kapitoly 3 o výpočtu kapitálových požadavků pro pohledávky nabyté za úplatu. Pro tyto účely se s retailovými expozicemi zachází jako s retailovými pohledávkami nabytými za úplatu, s neretailovými expozicemi pak jako s pohledávkami za podniky nabytými za úplatu.

5. Instituce vypočítají K_{IRB} odděleně pro riziko rozmělnění, pokud jde o podkladové expozice sekuritizace, je-li riziko rozmělnění ve vztahu k takovým expozicím podstatné.

V případech, kdy jsou ztráty z rizika rozmělnění a úvěrového rizika při sekuritizaci agregovány, zkombinují instituce pro účely pododdílu 3 příslušné K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko do jediného K_{IRB} . Přítomnost jediného rezervního fondu nebo nadměrné kolateralizace dostupné pro krytí ztrát z úvěrového rizika či rizika rozmělnění lze považovat za náznak, že jsou tato rizika agregována.

Pokud nejsou riziko rozmělnění a úvěrové riziko v rámci sekuritizace agregovány, upraví instituce zacházení stanovené ve druhém pododstavci tak, aby kombinovalo příslušné K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko obezřetným způsobem.

6. Pokud instituce používá podle pododdílu 3 přístup SEC-SA, vypočítá K_{SA} tak, že objemy rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly podle kapitoly 2 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vynásobí 8 % a vydělí hodnotou podkladových expozic. K_{SA} se vyjadřuje ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.

Pro účely tohoto odstavce vypočítají instituce hodnotu expozice podkladových expozic bez započtení specifických úprav o úvěrové riziko a dodatečných úprav ocenění v souladu s články 34 a 110 a bez dalšího snižování kapitálu.

7. Pro účely odstavců 1 až 6, využívá-li struktura sekuritizace sekuritizační jednotku pro speciální účel, je třeba se všemi expozicemi této jednotky souvisejícími se sekuritizací zacházet jako s podkladovými expozicemi. Instituce však může vyloučit expozice sekuritizační jednotky pro speciální účel ze seskupení podkladových expozic pro výpočet K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud je riziko z expozic této jednotky nepodstatné nebo pokud nemá dopad na sekuritizovanou pozici instituce.

V případě syntetických sekuritizací s majetkovým zajištěním se jakékoli podstatné výnosy z emise úvěrových dluhových cenných papírů nebo jiných majetkových závazků sekuritizační jednotky pro speciální účel, které slouží jako kolaterál pro splacení sekuritizovaných pozic, zahrnou do výpočtu K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud úvěrové riziko kolaterálu podléhá alokaci ztrát mezi tranše.

8. Pro účely odst. 5 třetího pododstavce tohoto článku vydá EBA obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o vhodných postupech kombinace K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko, nejsou-li tato rizika v sekuritizaci agregována.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní podmínky, za nichž mohou instituce vypočítat K_{IRB} pro seskupení podkladových expozic v souladu s odstavcem 4, zejména pokud jde o:

- a) interní úvěrové strategie a modely pro výpočet K_{IRB} u sekuritizací;
- b) použití různých rizikových faktorů týkajících se seskupení podkladových expozic, a pokud nejsou k dispozici dostatečně přesné nebo spolehlivé údaje o podkladovém seskupení, náhradní údaje pro odhad PD a LGD a

- c) požadavky týkající se náležité péče za účelem sledování kroků a strategií prodávajících pohledávek nebo jiných původců.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. listopadu 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v druhém pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 256

Určení záchytného bodu (A) a uvolňujícího bodu (D)

1. Pro účely pododdílu 3 stanoví instituce záchytný bod (A) na úrovni, na níž by ztráty v seskupení podkladových expozic začaly být přiřazovány k příslušné sekuritizované pozici.

Záchytný bod (A) se vyjadřuje jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a rovná se vyšší z těchto hodnot: nula, nebo poměr nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci sníženého o nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší nebo stejnou přednost jako tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, včetně expozice samotné, k nesplacenému zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

2. Pro účely pododdílu 3 stanoví instituce uvolňující bod (D) na úrovni, na níž by ztráty v rámci seskupení podkladových expozic vedly v úplnou ztrátu jistiny pro tranši obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici.

Uvolňující bod (D) se vyjadřuje jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a rovná se vyšší z těchto hodnot: nula, nebo poměr nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci sníženého o nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší přednost než tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, k nesplacenému zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 zacházejí instituce s nadměrnou kolateralizací a financovanými fondovými účty jako s tranšemi a s aktivy sestávajícími z takových fondových účtů jako s podkladovými expozicemi.

4. Pro účely odstavců 1 a 2 neberou instituce v úvahu nefinancované fondové účty a aktiva, jež neposkytují úvěrové posílení, například z důvodu, že poskytují pouze podporu likvidity, ani měnové swapy nebo swapy úrokových sazeb, ani účty hotovostního kolaterálu týkající se daných pozic v sekuritizaci. Pro účely financovaných fondových účtů a aktiv poskytujících úvěrové posílení nakládá instituce jako se sekuritizovanými pozicemi pouze s těmi částmi těchto účtů či aktiv, které absorbují ztrátu.

5. Mají-li dvě nebo více pozic v rámci téže transakce různou splatnost, ale společnou poměrnou alokaci ztrát, zakládá se výpočet záchytných bodů (A) a uvolňujících bodů (D) na souhrnném nesplaceném zůstatku těchto pozic a výsledné záchytné body (A) i uvolňující body (D) musí být shodné.

Článek 257

Určení splatnosti tranše (M_T)

1. Pro účely pododdílu 3 a s výhradou odstavce 2 mohou instituce měřit splatnost tranše (M_T) těmito metodami:

- a) váženou průměrnou splatností smluvních plateb splatných v rámci tranše podle tohoto vzorce:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kde CF_t označuje všechny smluvní platby (jistina, úroky a poplatky) splatné dlužníkem během období t , nebo

b) konečnou splatností tranše podle tohoto vzorce:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

kde M_L označuje konečnou splatnost tranše.

2. Pro účely odstavce 1 platí pro určení splatnosti tranše (M_T) ve všech případech minimální úroveň jednoho roku a maximální úroveň pěti let.

3. Pokud může být instituce vystavena potenciálním ztrátám z podkladových expozic na základě smlouvy, určí splatnost sekuritizované pozice s ohledem na splatnost příslušné smlouvy a nejdelší dobu splatnosti takových podkladových expozic. V případě revolvingových expozic se použije nejdelší smluvně možná zbývající doba splatnosti expozice, kterou lze během revolvingového období přidat.

4. EBA sleduje spektrum postupů v této oblasti, zejména s ohledem na uplatňování odst. 1 písm. a) tohoto článku, a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá obecné pokyny do 31. prosince 2019.

Pododdíl 3

Způsoby výpočtu objemů rizikově vážených expozic

Článek 258

Podmínky použití přístupu založeného na interním ratingu (SEC-IRBA)

1. Instituce použijí k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici přístup SEC-IRBA, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) pozice je kryta seskupením IRB nebo smíšeným seskupením za podmínky, že ve druhém z uvedených případů je instituce schopna vypočítat K_{IRB} v souladu s oddílem 3 u minimálně 95 % objemu podkladových expozic;
- b) je k dispozici dostatek informací o podkladových expozicích sekuritizace, aby mohla instituce vypočítat K_{IRB} , a
- c) použití přístup SEC-IRBA ve vztahu ke konkrétní sekuritizované pozici není pro instituci vyloučeno podle odstavce 2.

2. Příslušné orgány mohou v jednotlivých případech vyloučit použití přístupu SEC-IRBA, pokud mají sekuritizace velmi složité nebo vysoce rizikové vlastnosti. Pro tyto účely lze za velmi složité nebo vysoce rizikové považovat tyto vlastnosti:

- a) úvěrové posílení, které může erodovat z důvodů jiných než portfoliových ztrát;
- b) seskupení podkladových expozic s vysokou mírou interní korelace v důsledku koncentrovaných expozic vůči jedinému sektoru nebo zeměpisné oblasti;
- c) transakce, při níž splácení sekuritizovaných pozic do vysoké míry závisí na rizikových faktorech, které K_{IRB} neodráží, nebo
- d) vysoce složitá alokace ztrát mezi tranše.

Článek 259

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle přístupu SEC-IRBA

1. Podle přístupu SEC-IRBA se objem rizikově vážené expozice pro sekuritizovanou pozici vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice, jež se počítá podle článku 248, příslušnou rizikovou váhou určenou následujícím způsobem; ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{když } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{když } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{když } A < K_{IRB} < D$$

kde:

K_{IRB} je kapitálový požadavek seskupení podkladových expozic ve smyslu článku 255;

D je uvolňující bod určený v souladu s článkem 256;

A je záchytný bod určený v souladu s článkem 256;

$$K_{SSFA}(K_{IRB}) = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kde:

$$a = - (1/(p \cdot K_{IRB})),$$

$$u = D - K_{IRB},$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0),$$

kde:

$$p = \max [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

kde:

N je efektivní počet expozic v seskupení podkladových expozic vypočítaný v souladu s odstavcem 4;

LGD je expozičně vážená průměrná hodnota ztrátovosti ze selhání seskupení podkladových expozic vypočítaná v souladu s odstavcem 5;

M_T je splatnost tranše určená v souladu s článkem 257.

Parametry A, B, C, D a E se určují v souladu s touto tabulkou:

		A	B	C	D	E
Neretailové	Vyšší přednost, vyšší členění ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Vyšší přednost, nižší členění ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nižší přednost, vyšší členění ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nižší přednost, nižší členění ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Retailové	Vyšší přednost	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nižší přednost	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Pokud podkladové seskupení IRB sestává z retailových i neretailových expozic, rozdělí se na retailové a neretailové podseskupení a pro každé podseskupení se odhadem určí samostatný parametr p (a odpovídající vstupní parametry N, K_{IRB} a LGD). Následně se vypočítá vážený průměr parametru p pro transakci, a to na základě parametrů p každého podseskupení a nominální velikosti expozic v každém podseskupení.

3. Pokud instituce používá přístup SEC-IRBA ve vztahu ke smíšenému seskupení, vychází výpočet parametru p pouze z podkladových expozic podléhajících přístupu IRB. Na podkladové expozice podléhající standardizovanému přístupu se pro tyto účely nebere zřetel.

4. Efektivní počet expozic (N) se vypočítá takto:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje hodnotu expozice související s i-tou expozicí v seskupení.

Vícenásobné expozice vůči stejnému dlužníkovi se konsolidují a zachází se s nimi jako s jednou expozicí.

5. Expozičně vážená průměrná hodnota LGD se vypočítá takto:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde LGD_i představuje průměrnou hodnotu LGD související se všemi expozicemi vůči i-tému dlužníkovi.

Je-li úvěrové riziko a riziko rozmělnění pro pohledávky nabyté za úplaty v rámci sekuritizace agregováno, stanoví se vstupní hodnota LGD jako vážený průměr LGD pro úvěrové riziko a 100 % LGD pro riziko rozmělnění. Váhami jsou samostatné kapitálové požadavky v rámci přístupu IRB pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Pro tyto účely lze přítomnost jediného rezervního fondu nebo nadměrné kolateralizace dostupné pro krytí ztrát z úvěrového rizika či rizika rozmělnění považovat za náznak, že jsou tato rizika agregována.

6. Pokud podíl největší podkladové expozice v seskupení (C_1) nepřesahuje 3 %, mohou instituce pro výpočet hodnoty N a expozičně vážených průměrných hodnot LGD použít tuto zjednodušenou metodu

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50,$$

kde

C_m označuje příslušný podíl seskupení odpovídající součtu m největších expozic a

m stanoví instituce.

Je-li k dispozici pouze C_1 a tato hodnota není vyšší než 0,03, může instituce stanovit LGD ve výši 0,50 a N jako $1/C_1$.

7. Je-li pozice kryta smíšeným seskupením a instituce je schopna vypočítat K_{IRB} pro nejméně 95 % objemu podkladových expozic v souladu s čl. 258 odst. 1 písm. a), vypočítá instituce kapitálové požadavky pro seskupení podkladových expozic takto:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

kde

d je podíl objemu expozic podkladových expozic, pro které dokáže instituce spočítat K_{IRB} , v poměru k objemu expozic všech podkladových expozic.

8. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu za účelem zajištění tržních rizik, včetně úrokových nebo měnových rizik, může tomuto derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely prvního pododstavce je referenční pozicí pozice, která má ve všech ohledech stejnou úroveň jako derivát, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízena.

Článek 260

Zacházení se STS sekuritizacemi podle přístupu SEC-IRBA

Podle přístupu SEC-IRBA se riziková váha pro pozici v STS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 259, s těmito úpravami:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %;

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Článek 261

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu (SEC-SA)

1. Podle přístupu SEC-SA se objem rizikově vážené expozice pro pozici v sekuritizaci vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice vypočtené podle článku 248 příslušnou rizikovou váhou určenou následujícím způsobem; ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% && \text{když } D \leq K_{IRB} \\
 RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{když } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{když } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

kde:

D je uvolňující bod určený v souladu s článkem 256;

A je záchytný bod určený v souladu s článkem 256;

K_A je parametr vypočítaný v souladu s odstavcem 2;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

kde:

$$a = - (1/(p \cdot K_A)),$$

$$u = D - K_A,$$

$$l = \max (A - K_A; 0),$$

$p = 1$ pro sekuritizovanou expozici, která není resekuritizovanou expozicí.

2. Pro účely odstavce 1 se K_A vypočítá takto:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

kde:

K_{SA} je kapitálový požadavek podkladového seskupení ve smyslu článku 255;

W = poměr:

a) součtu nominálního objemu podkladových expozic v selhání k

b) součtu nominálního objemu všech podkladových expozic.

Pro tyto účely se expozicí v selhání rozumí podkladová expozice, která buď i) je 90 či více dnů po splatnosti; ii) podléhá insolvenčnímu řízení; iii) podléhá řízení za účelem realizace zajištění nebo podobnému řízení, nebo iv) je v selhání v souladu se sekuritizační dokumentací.

Nezná-li instituce stav nesplácení u nejvýše 5 % podkladových expozic v seskupení, může použít přístup SEC-SA, s touto úpravou při výpočtu parametru K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{podeskupení 1, kde } W \text{ je známo}}}{EAD \text{ celkem}} \times K_A^{\text{podeskupení 1, kde } W \text{ je známo}} \right) + \frac{EAD_{\text{podeskupení 2, kde } W \text{ není známo}}}{EAD \text{ celkem}}$$

Nezná-li instituce stav nesplácení u více než 5 % podkladových expozic v seskupení, musí být dané pozici v sekuritizaci přiřazena riziková váha 1 250 %.

3. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu za účelem zajištění tržních rizik, včetně úrokových nebo měnových rizik, může tomuto derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely tohoto odstavce je referenční pozicí pozice, která má ve všech ohledech stejnou úroveň jako derivát, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízena.

Článek 262

Zacházení se STS sekuritizacemi podle přístupu SEC-SA

Podle přístupu SEC-SA se riziková váha pro pozici v STS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 261, s těmito úpravami:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %;

$p = 0,5$.

Článek 263

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle přístupu založeného na externím ratingu (SEC-ERBA)

1. Podle přístupu SEC-ERBA se objem rizikově vážené expozice pro sekuritizovanou pozici vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice vypočítané v souladu s článkem 248 příslušnou rizikovou váhou v souladu s tímto článkem.

2. Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7, se použijí tyto rizikové váhy:

Tabulka 1

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7 tohoto článku, se použijí rizikové váhy uvedené v tabulce č. 2, upravené podle příslušné splatnosti tranše (M_T) v souladu s článkem 257 a odstavcem 4 tohoto článku a podle poměrné velikosti („thickness“) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s odstavcem 5 tohoto článku:

Tabulka 2

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost („thin“)	
	Splatnost tranše (M_T)		Splatnost tranše (M_T)	
	1 rok	5 let	1 rok	5 let
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost („thin“)	
	Splatnost tranše (M_T)		Splatnost tranše (M_T)	
	1 rok	5 let	1 rok	5 let
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. V zájmu určení rizikové váhy pro tranše se splatností mezi jedním rokem a pěti lety využijí instituce lineární interpolaci mezi rizikovými váhami platnými pro jednoletou a pětiletou splatnost v souladu s tabulkou č. 2.

5. V zájmu zohlednění poměrné velikosti tranše vypočítají instituce rizikovou váhu tranší, jež nemají vyšší přednost, takto:

$$RW = [RW \text{ po úpravě podle splatnosti podle odstavce 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

kde

T = poměrná velikost tranše měřená jako D – A,

kde

D je uvolňující bod určený v souladu s článkem 256;

A je záchytný bod určený v souladu s článkem 256.

6. Rizikové váhy pro tranše, jež nemají vyšší přednost, plynoucí z odstavců 3, 4 a 5 mají stanovenou minimální hodnotu 15 %. Kromě toho výsledné rizikové váhy nesmějí být nižší než riziková váha odpovídající hypotetické tranši s vyšší předností ze stejné sekuritizace se stejným úvěrovým hodnocením a stejnou splatností.

7. Pro účely použití odvozených ratingů přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený rating rovnocenný úvěrovému hodnocení referenční pozice s ratingem splňující všechny následující podmínky:

- referenční pozice má ve všech ohledech stejnou úroveň jako sekuritizovaná pozice bez ratingu, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, je referenční pozice bezprostředně podřízena pozici bez ratingu;
- referenční pozice není zajištěna zárukami třetí strany ani jiným úvěrovým posílením, jež nejsou k dispozici u pozice bez ratingu;
- splatnost referenční pozice je stejná jako splatnost dané pozice bez ratingu nebo delší;
- odvozený rating je průběžně aktualizován, aby odrazil veškeré změny v úvěrovém hodnocení referenční pozice.

8. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu za účelem zajištění tržních rizik, včetně úrokových nebo měnových rizik, může tomuto derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely prvního pododstavce je referenční pozicí pozice, která má ve všech ohledech stejnou úroveň jako derivát, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízena.

Článek 264

Zacházení se STS sekuritizacemi podle přístupu SEC-ERBA

1. Podle přístupu SEC-ERBA se riziková váha pro pozici v STS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 263, s úpravami stanovenými v tomto článku.

2. Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 263 odst. 7, se použijí tyto rizikové váhy:

Tabulka 3

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 263 odst. 7, se rizikové váhy určí podle tabulky č. 4, upravené podle příslušné splatnosti tranše (M_T) v souladu s článkem 257 a čl. 263 odst. 4 a podle poměrné velikosti („thickness“) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s čl. 263 odst. 5:

Tabulka 4

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost („thin“)	
	Splatnost tranše (M_T)		Splatnost tranše (M_T)	
	1 rok	5 let	1 rok	5 let
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Článek 265

Působnost a provozní požadavky pro metodu interního hodnocení

1. Instituce mohou vypočítat objemy rizikově vážených expozic pro pozice bez ratingu v programech ABCP nebo transakcích ABCP podle metody interního hodnocení v souladu s článkem 266, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Pokud instituce obdržela svolení použít metodu interního hodnocení v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a určitá pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP spadá do oblasti, na niž se toto svolení vztahuje, uplatní k výpočtu objemu rizikově vážené expozice u této pozice tuto metodu.

2. Příslušné orgány udělí institucím svolení k použití metody interního hodnocení v rámci jasně definované oblasti uplatňování, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) všechny pozice v komerčním papíru vydaném v rámci programu ABCP jsou pozice s ratingem;
- b) interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více externích ratingových agentur pro rating sekuritizovaných pozic krytých podkladovými expozicemi stejného druhu, jako jsou sekuritizované expozice;
- c) komerční papír vydaný v rámci programu ABCP je vydáván převážně pro investory, kteří jsou třetími stranami;
- d) proces interního hodnocení v instituci je přinejmenším tak konzervativní jako veřejně dostupná hodnocení těch externích ratingových agentur, které poskytly externí rating pro komerční papír vydaný v rámci programu ABCP, zejména s ohledem na zátěžové faktory a další relevantní kvantitativní prvky;
- e) metodika interního hodnocení instituce bere v úvahu všechny relevantní veřejně dostupné ratingové metodiky externích ratingových agentur, které hodnotí komerční papír programu ABCP, a zahrnuje ratingové stupně odpovídající úvěrovému hodnocení externích ratingových agentur. Instituce ve svých interních záznamech zdokumentuje a popíše, jak jsou požadavky stanovené v tomto písmeni splněny, a tyto informace pravidelně aktualizuje;
- f) instituce využívá metodiku interního hodnocení pro účely interního řízení rizik, včetně procesů rozhodování, informování řízení a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu;
- g) interní nebo externí auditoři, externí ratingová agentura nebo interní útvar instituce pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika pravidelně přezkoumávají proces interního hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic instituce vůči programu ABCP nebo transakci ABCP;
- h) instituce průběžně sleduje výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou metodiku interního hodnocení, a v případě potřeby provede změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;
- i) program ABCP obsahuje standardy pro upisování a pro řízení závazků ve formě pokynů pro správce programu, alespoň pokud jde o:
 - i) kritéria pro uznatelnost aktiv, s výhradou písmene j);
 - ii) druhy a peněžní hodnotu expozic vznikajících z poskytování likviditních příslibů a úvěrových posílení;
 - iii) rozložení ztrát mezi sekuritizované pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP;
 - iv) právní a ekonomické oddělení převedených aktiv od subjektu prodávajícího tato aktiva;
- j) kritéria pro uznatelnost aktiv v programu ABCP přinejmenším určují:
 - i) vyloučení nákupu aktiv, která jsou delší dobu po splatnosti nebo u kterých došlo k selhání;
 - ii) omezení nadměrné koncentrace vůči individuálnímu dlužníkovi nebo zeměpisné oblasti a
 - iii) omezení doby splatnosti nakupovaných aktiv;
- k) provádí se analýza úvěrového rizika a obchodního profilu subjektu prodávajícího aktiva, která u prodávajícího zahrnuje přinejmenším posouzení:
 - i) minulých i očekávaných budoucích finančních výsledků;

- ii) aktuální pozice na trhu a očekávané budoucí konkurenceschopnosti;
 - iii) páky, peněžního toku, ukazatele úrokového krytí a dluhového ratingu a
 - iv) standardů pro upisování, kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a postupů inkasa;
- l) součástí programu ABCP jsou zásady a postupy inkasa, které zohledňují provozní kapacitu a úvěrovou kvalitu obsluhovatele a zahrnují rysy, které snižují rizika související s činností prodávajícího a obsluhovatele. Pro účely tohoto písmene mohou být rizika související s činností snižována prostřednictvím spouštěcích mechanismů založených na aktuální úvěrové kvalitě prodávajícího či obsluhovatele, které zamezí směřování peněžních prostředků v případě selhání prodávajícího či obsluhovatele;
 - m) souhrnný odhad ztráty ze seskupení aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP možná, zohledňuje veškeré zdroje potenciálního rizika, jako například úvěrové riziko a riziko rozmělnění;
 - n) v případech, kdy je úvěrové posílení poskytnuté prodávajícím založeno pouze na ztrátách vztahujících se k úvěrovým událostem a riziko rozmělnění je pro dané seskupení aktiv podstatné, program ABCP zahrnuje pro riziko rozmělnění samostatný fond;
 - o) velikost požadované úrovně posílení v programu ABCP se vypočítává s ohledem na historické informace pokrývající několik let, včetně ztrát, nesplácení, rozmělnění a míry obratu pohledávek;
 - p) program ABCP obsahuje při nákupu expozic strukturální rysy ke snížení možného zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia. Takové rysy mohou zahrnovat tzv. „wind-down triggers“ specifické pro seskupení expozic;
 - q) instituce vyhodnotí vlastnosti seskupení podkladových aktiv, například vážený průměr úvěrového ohodnocení, a určí koncentrace vůči individuálním dlužníkům či zeměpisným oblastem a členění seskupení aktiv.
3. Provádějí-li přezkum stanovený v odst. 2 písm. g) v instituci útvaru interního auditu, přezkumu úvěrů nebo řízení rizik, musí být nezávislé na interních funkcích instituce zabývajících se obchodními aspekty programu ABCP a vztahy se zákazníky.
4. Instituce, které obdržely svolení k použití metody interního hodnocení, se pro pozice, které spadají do oblasti uplatňování této metody, nesmějí vrátit k používání jiných metod, pokud nejsou splněny obě tyto podmínky:
- a) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že má vážné důvody, aby tak učinila;
 - b) instituce již obdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

Článek 266

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle metody interního hodnocení

1. V rámci metody interního hodnocení instituce přiřadí na základě interního hodnocení pozici bez ratingu v programu ABCP nebo transakci ABCP některý z ratingových stupňů stanovených v čl. 265 odst. 2 písm. e). Pozici se přiřadí odvozený rating, který je stejný jako úvěrové hodnocení odpovídající danému ratingovému stupni, jak je stanoveno v čl. 265 odst. 2 písm. e).

2. Rating odvozený v souladu s odstavcem 1 musí být v době, kdy je poprvé přiřazen, přinejmenším na úrovni investičního stupně nebo lepší a je považován za uznatelné úvěrové hodnocení externí ratingovou agenturou pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 263 nebo 264, podle případu.

Pododdíl 4

Stropy pro sekuritizované pozice

Článek 267

Maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností: „přístup se zohledněním“

1. Instituce, která vždy zná složení podkladových expozic, může sekuritizované pozici s vyšší předností přiřadit maximální rizikovou váhu rovnou expozicím váženému průměru rizikové váhy, která by byla použitelná pro podkladové expozice, jako kdyby tyto podkladové expozice nebyly sekuritizovány.

2. V případě seskupení podkladových expozic, kde instituce využívá výhradně standardizovaný přístup nebo přístup IRB, se maximální riziková váha sekuritizované pozice s vyšší předností rovná expozici vážené průměrné rizikové váze, která by byla použitelná na podkladové expozice podle kapitoly 2 nebo 3, jako kdyby tyto podkladové expozice nebyly sekuritizovány.

V případě smíšených seskupení se maximální riziková váha vypočítá takto:

- a) pokud instituce využívá přístup SEC-IRBA, části podkladového seskupení, na niž se uplatňuje standardizovaný přístup, se přiřadí odpovídající riziková váha podle standardizovaného přístupu a části, na niž se uplatňuje přístup IRB, se přiřadí riziková váha podle přístupu IRB;
- b) pokud instituce využívá přístup SEC-SA nebo SEC-ERBA, maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností se rovná váženému průměru rizikové váhy podkladových expozic podle standardizovaného přístupu.

3. Pro účely tohoto článku zahrnuje riziková váha, která by byla použitelná u přístupu IRB v souladu s kapitolou 3, poměr:

- a) očekávaných ztrát vynásobených 12,5 k
- b) hodnotě expozice podkladových expozic.

4. Pokud je maximální riziková váha vypočítaná v souladu s odstavcem 1 nižší než příslušné minimální úroveň rizikové váhy stanovené v člácích 259 až 264, použije se místo nich vypočtená maximální riziková váha.

Článek 268

Maximální kapitálové požadavky

1. Instituce, která je původcem, sponzorem či jinou institucí a která využívá přístup SEC-IRBA, nebo instituce, která je původcem nebo sponzorem a která využívá přístup SEC-SA nebo SEC-ERBA, může použít maximální kapitálový požadavek pro sekuritizovanou pozici, kterou drží, rovnající se kapitálovým požadavkům, které by se počítaly podle kapitoly 2 nebo 3 ve vztahu k daným podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány. Pro účely tohoto článku zahrnuje kapitálový požadavek přístupu IRB výši očekávaných ztrát spojenou s danými expozicemi vypočítanou podle kapitoly 3 a výši neočekávaných ztrát.

2. V případě smíšených seskupení se maximální kapitálový požadavek určí výpočtem expozic váženého průměru kapitálových požadavků k části podkladových expozic spadající pod přístup IRB a části spadající pod standardizovaný přístup, v souladu s odstavcem 1.

3. Maximální kapitálový požadavek je výsledkem vynásobení částky vypočítané v souladu s odstavci 1 nebo 2 nejvyšším podílem účasti, který daná instituce v příslušných tranších drží (V) a který se vyjádří jako procentní podíl a vypočítá se takto:

- a) v případě instituce, která má jednu či více sekuritizovaných pozic v jediné tranši, se V rovná poměru nominální hodnoty sekuritizovaných pozic, které daná instituce drží v dané tranši, k nominální hodnotě dané tranše;
- b) v případě instituce, která má sekuritizované pozice v různých tranších, se V rovná maximálnímu podílu účasti v rámci všech tranší. Pro tyto účely se podíl účasti pro každou jednotlivou tranši vypočítává způsobem stanoveným v písmeni a).

4. Při výpočtu maximálního kapitálového požadavku pro sekuritizovanou pozici v souladu s tímto článkem se od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) odečtou jakékoli zisky z prodeje a úrokové stripy posilující úvěr vyplývající ze sekuritizační transakce.

Pododdíl 5

Různá ustanovení

Článek 269

Resekuritizace

1. V případě pozice v resekuritizaci použijí instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 261, s těmito úpravami:

- a) $W = 0$ pro jakoukoli expozici vůči sekuritizované tranši v rámci seskupení podkladových expozic;

- b) $p = 1,5$;
- c) výsledná riziková váha nesmí být nižší než 100 %.
2. Parametr K_{SA} pro podkladové sekuritizované expozice se vypočítá v souladu s pododdílem 2.
3. Maximální kapitálové požadavky stanovené v pododdílu 4 se na resekuritizované pozice nepoužijí.
4. Pokud seskupení podkladových expozic sestává ze směsi sekuritizovaných tranší a dalších druhů aktiv, parametr K_A se určí jako nominální expozicí vážený průměr parametrů K_A vypočítaných jednotlivě pro každý podsoubor expozic.

Článek 270

Pozice s vyšší předností v sekuritizacích úvěrů malým a středním podnikům

Instituce, která je původcem, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici v souladu s článkem 260, 262 nebo 264, podle okolností, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) sekuritizace splňuje relevantní požadavky na STS sekuritizaci stanovené v kapitole 4 nařízení (EU) 2017/2402, s výjimkou požadavků stanovených v čl. 20 odst. 1 až 6 uvedeného nařízení;
- b) pozice se kvalifikuje jako sekuritizovaná pozice s vyšší předností;
- c) sekuritizace je kryta seskupením expozic vůči podnikům, z nichž nejméně 70 % z hlediska zůstatku portfolia lze v době vydání sekuritizace nebo v případě revolvingových sekuritizací v době, kdy je expozice do sekuritizace přidána, považovat za malé a střední podniky ve smyslu článku 501;
- d) úvěrové riziko spojené s pozicemi, které si instituce, jež je původcem, neponechala, je převedeno prostřednictvím záruky nebo protizáruky splňující podmínky osobního zajištění úvěrového rizika stanovené v kapitole 4 pro standardizovaný přístup k úvěrovému riziku;
- e) třetí strana, na kterou se převádí úvěrové riziko, je jednou nebo více z těchto institucí:
- i) ústřední vládou nebo centrální bankou členského státu, mezinárodní rozvojovou bankou, mezinárodní organizací nebo podpůrným subjektem za podmínky, že expozice vůči poskytovateli záruky nebo protizáruky podle kapitoly 2 odpovídají požadavkům na 0 % rizikovou váhu;
- ii) institucionálním investorem ve smyslu čl. 2 bodu 12 nařízení (EU) 2017/2402 za podmínky, že příslušná záruka nebo protizáruka je plně zajištěna hotovostí složenou u instituce, která je původcem.

Článek 270a

Dodatečná riziková váha

1. Pokud instituce nesplňuje požadavky podle kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402 v jakémkoli podstatném ohledu z důvodu své nedbalosti nebo opomenutí, uplatní příslušné orgány přiměřenou dodatečnou rizikovou váhu ve výši nejméně 250 % a nejvýše 1 250 % té rizikové váhy, která se použije na příslušné sekuritizované pozice způsobem stanoveným v čl. 247 odst. 6 nebo v čl. 337 odst. 3 tohoto nařízení. Dodatečná riziková váha postupně narůstá s každým dalším porušením ustanovení o náležité péči a řízení rizik. Příslušné orgány zohlední výjimky pro určité sekuritizace stanovené v čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2017/2402 snížením rizikové váhy, kterou by jinak uplatnily podle tohoto článku ve vztahu k sekuritizaci, na niž se použije čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2017/2402.
2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro usnadnění sblížování postupů dohledu s ohledem na provádění odstavce 1, včetně opatření, která mají být přijata v případě porušení povinností náležité péče a řízení rizik. EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 4

Externí úvěrová hodnocení

Článek 270b

Využití úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami

Institute mohou využívat úvěrových hodnocení pro určení rizikové váhy sekuritizované pozice v souladu s touto kapitolou, pouze pokud úvěrové hodnocení vydala nebo přejala externí ratingová agentura v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

Článek 270c

Požadavky, které musí splňovat úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle oddílu 3 používají instituce úvěrová hodnocení vypracovaná externí ratingovou agenturou, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) mezi druhy plateb zohledněnými v úvěrovém hodnocení a druhy plateb, které instituci smluvně přísluší z dané sekuritizované pozice, není nesoulad;
- b) externí ratingová agentura zveřejní úvěrová hodnocení a informace o analýze ztrát a peněžních toků, citlivosti ratingu na změny předpokladů, na nichž je rating založen, včetně výkonnosti podkladových expozic, a o postupech, metodikách, předpokladech a klíčových prvcích, na nichž jsou úvěrová hodnocení založena, v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009. Pro účely tohoto písmene se informace považují za veřejně dostupné, jestliže jsou zveřejněny v dostupném formátu. Informace, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za veřejně dostupné;
- c) úvěrová hodnocení jsou zahrnuta do migrační matice externí ratingové agentury;
- d) úvěrová hodnocení nejsou plně ani částečně založena na osobním zajištění poskytnutém samotnou institucí. Je-li pozice plně nebo částečně založena na osobním zajištění, instituce s ní pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro tuto pozici v souladu s oddílem 3 zachází, jako kdyby rating neměla;
- e) externí ratingová agentura se zavázala zveřejňovat vysvětlení, jak výkonnost podkladových expozic ovlivňuje úvěrové hodnocení.

Článek 270d

Použití úvěrových hodnocení

1. Instituce se může rozhodnout určit jednu nebo více externích ratingových agentur, jejíž úvěrová hodnocení se použijí při výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle této kapitoly („určená externí ratingová agentura“).
2. Instituce využívá úvěrová hodnocení svých sekuritizovaných pozic důsledně, a nikoliv výběrově, a pro tyto účely musí splňovat následující požadavky:
 - a) instituce nesmí v rámci stejné sekuritizace použít pro pozice v některých tranších úvěrová hodnocení jedné externí ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších úvěrová hodnocení jiné externí ratingové agentury, bez ohledu na to, zda jsou tyto pozice první externí ratingovou agenturou hodnoceny, či nikoliv;
 - b) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od dvou určených externích ratingových agentur, použije instituce z obou úvěrových hodnocení to méně příznivé;
 - c) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od tří nebo více určených externích ratingových agentur, použijí se z nich dvě nejpříznivější. Pokud se tato dvě hodnocení liší, použije se to, které je méně příznivé;
 - d) instituce nesmí aktivně vyžadovat stažení méně příznivých ratingů.

3. Pokud jsou podkladové expozice sekuritizace chráněny plným nebo částečným způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení sekuritizované pozice určené externí ratingové agentury, použije instituce rizikovou váhu spojenou s tímto úvěrovým hodnocením. Pokud zajištění úvěrového rizika uvedené v tomto odstavci není podle kapitoly 4 způsobilé, úvěrové hodnocení se neuzná a se sekuritizovanou pozicí se zachází, jako kdyby rating neměla.

4. Má-li sekuritizovaná pozice způsobilé zajištění úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení určené externí ratingové agentury, instituce s touto sekuritizovanou pozicí zachází, jako kdyby rating neměla, a objemy rizikově vážených expozic vypočítá v souladu s kapitolou 4.

Článek 270e

Přiřazení sekuritizace

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, aby stupně úvěrové kvality stanovené v této kapitole objektivně a důsledně přiřadil příslušným úvěrovým hodnocením všech externích ratingových agentur. Pro účely tohoto článku EBA zejména:

- a) rozlišuje mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými hodnoceními;
- b) vezme v úvahu kvantitativní faktory, jako například poměr selhání nebo ztrátovost, a historickou výkonnost úvěrových hodnocení jednotlivých externích ratingových agentur v různých kategoriích aktiv;
- c) vezme v úvahu kvalitativní faktory, jako například rozsah transakcí posuzovaných externí ratingovou agenturou, její metodiku a smysl jejích úvěrových hodnocení, zejména zdali jsou založena na očekávané ztrátě nebo ztrátě prvního eura a zda zohledňují včasnou výplatu úroků nebo konečnou výplatu úroků;
- d) se snaží zajistit, aby sekuritizované pozice, na které je na základě úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

10) Článek 337 se nahrazuje tímto:

„Článek 337

Kapitálový požadavek pro sekuritizované nástroje

1. U nástrojů v obchodním portfoliu, které jsou sekuritizovanými pozicemi, váží instituce své čisté pozice vypočtené podle čl. 327 odst. 1 s použitím 8 % rizikové váhy, kterou by instituce použila na danou pozici v investičním portfoliu v souladu s hlavou II kapitolou 5 oddílem 3.

2. Při určování rizikových vah pro účely odstavce 1 lze odhadované hodnoty PD a LGD určit na základě odhadů odvozených z interního modelu pro dodatečné riziko selhání a migrace (model IRC) instituce, které bylo uděleno svolení používat interní model pro specifické riziko u dluhových nástrojů. Této alternativy lze využít pouze se svolením příslušných orgánů, které bude uděleno, jestliže tyto odhady splňují kvantitativní požadavky pro přístup IRB stanovené v hlavě II kapitole 3.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA obecné pokyny o použití odhadů PD a LGD jako vstupů v případech, kdy jsou tyto odhady založeny na modelu IRC.

3. U sekuritizovaných pozic, které jsou předmětem dodatečné rizikové váhy v souladu s čl. 247 odst. 6, se použije 8 % celkové rizikové váhy.

4. Instituce sečte krátké i dlouhé vážené pozice vyplývající z použití odstavců 1, 2 a 3 pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku, s výjimkou sekuritizovaných pozic podle čl. 338 odst. 4.

5. Nesplňuje-li instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, podmínky pro převod významného rizika stanovené v článku 244, zahrne podkladové expozice této sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

Nesplňuje-li instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, podmínky pro převod významného rizika stanovené v článku 245, zahrne podkladové expozice této sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby nebyly sekuritizovány, a k účinku syntetické sekuritizace pro účely zajištění úvěrového rizika nepřihlédně.

11) Část pátá se zrušuje a všechny odkazy na ni se považují za odkazy na kapitulu 2 nařízení (EU) 2017/2402.

12) V článku 457 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) kapitálových požadavků pro sekuritizaci stanovených v člancích 242 až 270a“.

13) Článek 462 se nahrazuje tímto:

„Článek 462

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6 a člancích 456 až 460 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 28. června 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6 a člancích 456 až 460 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6 a článků 456 až 460 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 519a

Podávání zpráv a přezkum

Do 1. ledna 2022 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování ustanovení části třetí hlavy II kapitoly 5 s ohledem na vývoj na trhu sekuritizací, včetně posouzení z makroobezřetnostního a ekonomického hlediska. V případě potřeby k této zprávě připojí legislativní návrh a zhodnotí v ní zejména:

a) dopad, který mají pořadí metod stanovené v článku 254 a výpočet objemů rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice stanovené v člancích 258 až 266 na činnosti institucí na sekuritizačních trzích v Unii v oblastech emisí a investic;

b) účinky na finanční stabilitu Unie a členských států se zvláštním důrazem na případné spekulace na trhu s nemovitostmi a zvýšené propojení mezi finančními institucemi;

- c) jaká opatření by byla odůvodněná v zájmu snížení a nápravy jakýchkoli negativních účinků sekuritizace na finanční stabilitu při současném zachování pozitivního dopadu sekuritizace na financování, včetně možného zavedení maximální hranice expozice vůči sekuritizacím, a
- d) účinky na schopnost finančních institucí poskytovat udržitelný a stabilní nástroj financování pro reálnou ekonomiku, se zvláštním důrazem na malé a střední podniky.

Zpráva rovněž zohlední vývoj v oblasti regulace na mezinárodních fórech, zejména pokud jde o mezinárodní standardy pro sekuritizaci.“

Článek 2

Přechodná ustanovení týkající se nesplacených sekuritizovaných pozic

Na sekuritizace, jejichž cenné papíry byly vydány před 1. lednem 2019, použijí instituce až do 31. prosince 2019 část třetí hlavy II kapitoly 5 a článek 337 nařízení (EU) č. 575/2013 ve znění použitelném ke dni 31. prosince 2018.

Pro účely tohoto článku se v případě sekuritizací, které nezahrnují vydání cenných papírů, formulací „sekuritizace, jejichž cenné papíry byly vydány“ rozumí „sekuritizace, jejichž původní sekuritizované pozice byly vytvořeny“.

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
M. MAASIKAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2402**ze dne 12. prosince 2017,****kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sekuritizace zahrnuje transakce, které umožňují věřiteli – obvykle úvěrové instituci nebo korporaci – refinancovat soubor půjček, expozic nebo pohledávek, jako jsou půjčky na obytné nemovitosti, půjčky a leasingy na automobily, spotřebitelské půjčky, kreditní karty nebo pohledávky z obchodního styku, tím, že je přemění na obchodovatelné cenné papíry. Věřitel seskupí a přebalí portfolio svých půjček a přeorganizuje je do různých kategorií rizika pro různé investory, čímž investorům poskytne přístup k investicím do půjček a jiných expozic, k nimž by obvykle neměli přímý přístup. Výnosy pro investory jsou z peněžních toků z podkladových půjček.
- (2) Ve svém sdělení ze dne 26. listopadu 2014 o investičním plánu pro Evropu Komise oznámila svůj záměr znovu nastartovat trhy s vysoce kvalitní sekuritizací, aniž by se opakovaly chyby, k nimž došlo před finanční krizí z roku 2008. Rozvoj trhu s jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizací je stavebním kamenem unie kapitálových trhů a přispívá k dosažení prioritního cíle Komise spočívajícího v podpoře tvorby pracovních míst a návratu k udržitelnému růstu.
- (3) Cílem Unie je posílit právní rámec, který byl zaveden v reakci na finanční krizi, aby se vypořádala s riziky spojenými s vysoce složitou, neprůhlednou a rizikovou sekuritizací. Je zásadní zajistit přijetí pravidel umožňujících lépe rozlišit jednoduché, transparentní a standardizované produkty od složitých, neprůhledných a riskantních nástrojů a uplatnit obezřetnostní rámec, který bude citlivější na riziko.
- (4) Sekuritizace je důležitým prvkem dobře fungujících finančních trhů. Náležitě strukturovaná sekuritizace je důležitou cestou diverzifikace zdrojů financování a širší alokace rizik ve finančním systému Unie. Umožňuje širší distribuci rizika finančního sektoru a může pomoci uvolnit rozvahu původců a umožnit tak další půjčování ekonomice. Celkově může sekuritizace zvýšit efektivitu finančního systému a poskytnout dodatečné investiční příležitosti. Může vytvořit most mezi úvěrovými institucemi a kapitálovými trhy s nepřímou výhodou pro podniky i občany (například prostřednictvím zlevnění úvěrů a financování podnikání, úvěrů na nemovitosti a kreditních karet). Toto nařízení však uznává rizika zvýšené propojenosti a nadměrného pákového efektu, která sekuritizace přináší, a zlepšuje mikroobezřetnostní dohled příslušných orgánů nad účastí finanční instituce na trhu sekuritizací, jakož i makroobezřetnostní dohled nad tímto trhem vykonávaný Evropskou radou pro systémová rizika, zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽⁴⁾, a vnitrostátními příslušnými a určenými orgány pro makroobezřetnostní nástroje.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219, 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 82, 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. října 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2017.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (5) Vytvoření obezřetnostního rámce pro jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace (dále jen „STS sekuritizace“), jenž bude citlivější na rizika, vyžaduje, aby Unie jasně definovala, co je to STS sekuritizace, protože jinak by bylo rizikově citlivější regulatorní zacházení pro úvěrové instituce a pojišťovny dostupné pro různé typy sekuritizací v různých členských státech. To by vedlo k nerovným podmínkám a k regulatorní arbitráži, zatímco je důležité zajistit, aby Unie fungovala jako jednotný trh pro STS sekuritizace a aby usnadňovala přeshraniční transakce.
- (6) V souladu se stávajícími definicemi v odvětvových právních předpisech Unie je na místě stanovit definice všech klíčových pojmů sekuritizace. Zejména je třeba mít jasnou a obsažnou definici sekuritizace, aby byla podchycena každá transakce nebo systém, jimiž je úvěrové riziko spojené s expozicí či seskupením expozic rozloženo do tranší. Expozice, která vytváří povinnost přímé platby pro transakci nebo systém použitý k financování nebo řízení hmotných aktiv, by neměla být považována za expozici vůči sekuritizaci, a to i když daná transakce nebo daný systém mají platební povinnosti s různou předností.
- (7) Sponzor by měl mít možnost přenést úkoly na obsluhovatele, avšak měl by zůstat odpovědný za řízení rizik. Sponzor by na obsluhovatele zejména neměl přenášet požadavek na ponechání si rizika. Obsluhovatelem by měl být regulovaný správce aktiv, jako je správcovská společnost subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), správce alternativního investičního fondu nebo subjekt zmiňovaný ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾.
- (8) Toto nařízení zavádí zákaz resekuritizace s výhradou odchylek pro některé případy resekuritizací, které jsou využívány pro legitimní účely, a s výhradou vyjasnění toho, zda jsou programy komerčních papírů zajištěných aktivy (dále jen „programy ABCP“) považovány za resekuritizace. Resekuritizace by mohly bránit dosažení míry transparentnosti, o níž toto nařízení usiluje. Za výjimečných okolností však mohou posloužit k zachování zájmů investorů. Resekuritizace by tedy měly být povoleny pouze ve zvláštních případech vymezených tímto nařízením. Kromě toho je pro financování reálné ekonomiky důležité, aby se zákaz resekuritizace nevztahoval na plně podporované programy ABCP, které kromě transakcí financovaných daným programem nezavádějí žádné jiné vymezení tranší.
- (9) Investice do sekuritizací nebo expozice vůči nim nejen vystavují investora úvěrovému riziku podkladových půjček nebo expozic, ale proces strukturování sekuritizací by mohl s sebou nést i další rizika, jako jsou riziko agentury, riziko modelu, právní a operační riziko, riziko protistrany, riziko obsluhy, riziko likvidity a riziko koncentrace. Proto je nezbytné, aby se na institucionální investory vztahovaly přiměřené požadavky na náležitou péči („due diligence“) zajišťující, aby tito investoři v zájmu koncových investorů náležitě posuzovali rizika vyplývající ze všech druhů sekuritizací. Náležitá péče tak může rovněž posílit důvěru v trh a mezi jednotlivými původci, sponzory a investory navzájem. Je nezbytné, aby investoři jednali s náležitou péčí i ve vztahu k STS sekuritizacím. Mohou využívat informace zveřejněné stranami sekuritizace, především pak oznámení STS sekuritizace a související informace zveřejněné v tomto kontextu, jež by měly investorům dát veškeré relevantní informace o tom, jak jsou kritéria pro STS sekuritizace splněna. Institucionální investoři by z oznámení STS sekuritizace a informací zveřejněných původcem, sponzorem a sekuritizační jednotkou pro speciální účel (dále jen „sekuritizační jednotka“) měli získat přiměřenou jistotu ohledně toho, zda určitá sekuritizace splňuje požadavky na STS sekuritizace. Neměli by se však na toto oznámení a tyto informace výhradně a mechanicky spoléhat.
- (10) Je zásadně důležité sladit zájmy původců, sponzorů, původních věřitelů, kteří se na sekuritizaci podílejí, a investorů. Za tímto účelem by si původce, sponzor nebo původní věřitel měl ponechat významný podíl v podkladových expozicích dané sekuritizace. Je tedy důležité, aby si původce, sponzor nebo původní věřitel ponechal podstatnou částou ekonomickou expozici vůči dotýcným podkladovým rizikům. Sekuritizační transakce by obecně neměly být strukturovány způsobem, který obchází požadavek na ponechání si expozice. Tento požadavek by se měl uplatnit ve všech situacích, kdy je naplněna ekonomická podstata sekuritizace, bez ohledu na použité právní struktury nebo nástroje. Není třeba, aby byly požadavky na ponechání si expozice uplatňovány vícenásobně. U kterékoli sekuritizace postačuje, aby se požadavek vztahoval pouze na původce, nebo na sponzora, nebo na původního věřitele.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

Podobně pokud sekuritizační transakce obsahuje jako podkladové expozice jiné sekuritizované pozice, měl by se požadavek na ponechání si expozice vztahovat pouze na sekuritizaci, která je předmětem investice. Oznámení STS sekuritizace by mělo investory informovat o tom, že si původce, sponzor nebo původní věřitel ponechává podstatnou čistou ekonomickou expozici vůči podkladovým rizikům. Určité výjimky by měly být stanoveny pro případy, kdy jsou sekuritizované expozice plně, nepodmíněně a neodvolatelně zaručeny, zejména orgány veřejné moci. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla pro státní podporu, je-li poskytnuta podpora z veřejných zdrojů v podobě záruk nebo jinými prostředky.

- (11) Původci ani sponzoři by neměli zneužívat skutečnosti, že mohou mít k dispozici více informací o aktivech převedených na sekuritizační jednotku než investoři a potenciální investoři, a neměli by bez vědomí investorů nebo potenciálních investorů převádět na sekuritizační jednotku aktiva, která mají vyšší profil úvěrového rizika než srovnatelná aktiva v rozvaze původců. Porušení této povinnosti by mělo podléhat sankcím ukládaným příslušnými orgány, avšak pouze při porušení úmyslném. Pouhé porušení z nedbalosti by sankcím v tomto ohledu podléhat nemělo. Touto povinností by však nemělo být nijak dotčeno právo původců nebo sponzorů zvolit k převodu na sekuritizační jednotku aktiva, která již předem mají vyšší profil úvěrového rizika v porovnání s průměrným profilem úvěrového rizika srovnatelných aktiv, která zůstávají v rozvaze původce, pokud jsou o vyšším profilu úvěrového rizika aktiv takto převáděných na sekuritizační jednotku jasně informováni investoři nebo potenciální investoři. Příslušné orgány by měly vykonávat dohled nad dodržováním této povinnosti prostřednictvím porovnávání podkladových aktiv sekuritizace se srovnatelnými aktivy v rozvaze původce.

Měla by být porovnávána výkonnost aktiv, u nichž se předem očekává podobná úroveň výkonnosti, například nevýkonné hypoteční úvěry na obytné nemovitosti převedené na sekuritizační jednotku a nevýkonné hypoteční úvěry na obytné nemovitosti v rozvaze původce.

Není dán žádný předpoklad, že by podkladová aktiva sekuritizace měla mít podobnou výkonnost jako průměrná aktiva v rozvaze původce.

- (12) Schopnost investorů a potenciálních investorů jednat s náležitou péčí, a učinit tak informované posouzení úvěruschopnosti daného sekuritizovaného nástroje, závisí na jejich přístupu k informacím o těchto nástrojích. Je důležité vytvořit na základě stávajícího *acquis* komplexní systém, v němž budou mít investoři a potenciální investoři přístup ke všem relevantním informacím během celé doby životnosti transakcí, omezit ohlašovací povinnosti původců, sponzorů a sekuritizačních jednotek a usnadnit investorům nepřetržitý, snadný a volný přístup ke spolehlivým informacím o sekuritizacích. Ke zvýšení transparentnosti trhu by měl být zaveden rámec pro registry sekuritizací, kde by se shromažďovaly příslušné zprávy týkající se primárně podkladových expozic v sekuritizacích. Tyto registry sekuritizací by měl povolovat a dohled nad nimi by měl vykonávat Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry) (dále jen „orgán ESMA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁾. Při konkretizaci ohlašovacích povinností by měl orgán ESMA zajistit, aby informace, které musí být do těchto registrů hlášeny, co nejvíce odpovídaly stávajícím šablonám pro poskytování takovýchto informací.
- (13) Účelem obecné povinnosti původce, sponzora a sekuritizační jednotky zpřístupňovat informace o sekuritizacích prostřednictvím registru sekuritizací je především poskytnout investorům jednotný, dohledu podléhající zdroj údajů, které potřebují k tomu, aby jednali s náležitou péčí. Soukromé sekuritizace jsou často vytvářeny na míru. Jsou důležité, neboť umožňují stranám uzavírat sekuritizační transakce, aniž by poskytovaly trhu a konkurenci důvěrné obchodní informace o transakci (například aniž by bylo odhaleno, že určitá společnost potřebuje finanční prostředky na rozšíření produkce nebo že určitá investiční firma vstupuje v rámci své strategie na nový trh) nebo podkladových aktivech (například o druhu pohledávky z obchodního styku, kterou produkuje průmyslový podnik). V těchto případech jsou investoři v přímém kontaktu s původcem nebo sponzorem a informace potřebné k tomu, aby jednali s náležitou péčí, obdrží přímo od nich. Je tedy vhodné, aby soukromé sekuritizace byly osvobozeny od povinnosti předávat informace o transakci do registru sekuritizací.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.10.2010, s. 84).

- (14) Původci, sponzoři a původní věřitelé by u expozic, které mají být sekuritizovány, měli uplatňovat tatáž řádná a jasně vymezená kritéria pro poskytování úvěrů jako u expozic nesekuritizovaných. U pohledávek z obchodního styku však nemusí být kritéria pro poskytování půjček splněna v rozsahu, v jakém tyto pohledávky nemají v době vzniku formu úvěru.
- (15) Sekuritizované nástroje obvykle nejsou vhodné pro neprofesionální zákazníky ve smyslu směrnice 2014/65/EU.
- (16) Ve zprávě pro investory by měli původci, sponzoři a sekuritizační jednotky uvést veškeré podstatné údaje o úrovni kvality a výkonnosti podkladových expozic, včetně údajů, které investorům umožní jasně identifikovat prodlení a selhání podkladových dlužníků, restrukturalizaci dluhu, odpuštění dluhu, úlevy, zpětné koupě, platební prázdniny, ztráty, odpisy, zpětně získané prostředky a jiná opatření napravující výkonnost aktiv v seskupení podkladových expozic. Ve zprávě pro investory by měly být v případě sekuritizace, která není transakcí ABCP, uvedeny i údaje o peněžních tocích generovaných podkladovými expozicemi a dluhy z vydání sekuritizace včetně samostatného uvedení příjmů a výplat ze sekuritizované pozice, tj. plánované jistiny, plánovaných úroků, předplacené jistiny, úroků a poplatků po splatnosti a údajů o jakékoliv události, která by mohla mít za následek změny v prioritě plateb nebo nahrazení jakékoli protistrany, a údajů o výši a formě úvěrového posílení dostupného pro každou tranši. I když jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace vykazovaly v minulosti dobrou výkonnost, splnění požadavků na STS sekuritizace neznamená, že je určitá sekuritizovaná pozice bez rizika, a nevypovídá nic o úvěrové kvalitě podkladového nástroje sekuritizace. Namísto toho by měly být chápány jako informace o tom, že obezřetný a pečlivý investor bude moci provést analýzu rizik vyplývajících ze sekuritizace.

Aby byly zohledněny rozdílné strukturální vlastnosti dlouhodobých a krátkodobých sekuritizací (totiž programů ABCP a transakcí komerčních papírů zajištěných aktivy (dále jen „transakce ABCP“)), měly by existovat dva druhy požadavků na STS sekuritizace – jeden pro dlouhodobé a jeden pro krátkodobé sekuritizace – odpovídající těmto dvěma rozdílně fungujícím segmentům trhu. Programy ABCP spočívají v řadě transakcí ABCP složených z krátkodobých expozic, které je třeba nahradit, když nastane splatnost. V případě transakce ABCP by mohlo být sekuritizace dosaženo mimo jiné dohodou o proměnné slevě z kupní ceny pro seskupení podkladových expozic nebo tím, že sekuritizační jednotka vydá v rámci struktury spolufinancování přednostní a podřízené dluhopisy, přičemž přednostní dluhopisy jsou poté převáděny na nákupní subjekt jednoho nebo více programů ABCP. Transakce ABCP, které se kvalifikují jako STS sekuritizace, by však neměly zahrnovat žádné resekuritizace. Kritéria pro STS sekuritizace by dále měla odrážet zvláštní úlohu sponzora poskytujícího likviditní podporu programu ABCP, zejména u plně podporovaných programů ABCP.

- (17) Na mezinárodní i unijní úrovni již bylo odvedeno mnoho práce na identifikaci STS sekuritizace. V nařízeních Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ⁽¹⁾ a (EU) 2015/61 ⁽²⁾ již byla stanovena kritéria pro STS sekuritizaci pro specifické účely, jež podléhá obezřetnostnímu zacházení citlivějšímu na riziko.
- (18) Sekuritizační jednotky by měly být usazeny pouze v těch třetích zemích, které nejsou uvedeny na seznamu vysoce rizikových a nespolupracujících jurisdikcí vypracovaném Finančním akčním výborem (FATF). Pokud bude v době, kdy bude prováděn přezkum tohoto nařízení, existovat zvláštní seznam Unie uvádějící jurisdikce třetích zemí, které odmítají dodržovat standardy řádné správy v oblasti daní, měl by tento seznam Unie být zohledněn a mohl by se stát referenčním seznamem pro stanovení třetích zemí, v nichž nesmějí být usazeny sekuritizační jednotky.
- (19) Je nezbytné stanovit obecnou definici STS sekuritizace platnou pro všechna odvětví založenou na stávajících kritériích a kritériích přijatých Basilejským výborem pro bankovní dohled (BCBS) a Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (IOSCO) dne 23. července 2015 k identifikaci jednoduchých, transparentních a srovnatelných sekuritizací v rámci kapitálové přiměřenosti pro sekuritizace, a zejména založenou na stanovisku k evropskému rámci pro kvalifikovanou sekuritizaci, vydaném dne 7. července 2015 Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) (dále jen „orgán EBA“), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (20) Uplatňování kritérií pro STS sekuritizace v celé Unii by nemělo vést k rozdílným přístupům. Rozdílné přístupy by vytvářely potenciální překážky pro přeshraniční investory tím, že by je nutily seznamovat se s podrobnostmi regulačních rámců daných členskými státy, čímž by se oslabila důvěra investorů v kritéria pro STS sekuritizace. Orgán EBA by tedy měl vypracovat pokyny za účelem zajištění společného a jednotného porozumění požadavkům na STS sekuritizace v celé Unii v zájmu řešení případných výkladových otázek. Takový jediný zdroj výkladu by usnadnil přijetí kritérií pro STS sekuritizace původci, sponzory a investory. Při řešení případných výkladových otázek by měl aktivní úlohu hrát také orgán ESMA.
- (21) Za účelem zabránit rozdílným přístupům při uplatňování kritérií pro STS sekuritizace by měly všechny tři evropské orgány dohledu ve Společném výboru evropských orgánů dohledu koordinovat svou činnost i činnost příslušných orgánů, aby byla zajištěna soudržnost mezi odvětvími a posouzeny praktické otázky, které by mohly ve vztahu k STS sekuritizacím vzniknout. Přitom by měly být rovněž vyžádány a co nejvíce zohledněny názory účastníků trhu. Výsledky těchto diskusí by měly být zveřejněny na internetových stránkách evropských orgánů dohledu, aby původcům, sponzorům, sekuritizačním jednotkám a investorům pomáhaly v posuzování STS sekuritizací, než takové pozice vydávají nebo do nich investují. Takovýto koordinační mechanismus by byl obzvláště důležitý v období před provedením tohoto nařízení.
- (22) Toto nařízení povoluje označovat jako STS sekuritizace pouze ty sekuritizace, u nichž dochází ke skutečnému prodeji. V případě sekuritizace, u níž dochází ke skutečnému prodeji, se vlastnictví podkladových expozic převádí nebo fakticky postupuje na vydávající subjekt, jímž je sekuritizační jednotka. V případě platební neschopnosti prodávajícího by převod nebo postoupení podkladových expozic na sekuritizační jednotku neměl podléhat ustanovením o zpětném vymáhání („clawback“), aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v ustanoveních vnitrostátního insolvenčního práva, podle nichž může být prodej podkladových expozic, k němuž došlo v určitém období před prohlášením platební neschopnosti prodávajícího, za dodržení přísných podmínek označen za neplatný.
- (23) Skutečný prodej podkladových expozic, jejich postoupení nebo převod se stejným právním účinkem, jakož i vymahatelnost těchto úkonů podle použitelného práva by mohly být doloženy právním posudkem kvalifikovaného právního poradce.
- (24) V případě sekuritizací, u nichž nedochází ke skutečnému prodeji, nejsou podkladové expozice na takovýto vydávající subjekt, jímž je sekuritizační jednotka, převedeny a úvěrové riziko související s podkladovými expozicemi je namísto toho převedeno prostřednictvím derivátové smlouvy nebo záruk. Vzniká tak dodatečné úvěrové riziko protistrany a potenciální složitost související zejména s obsahem derivátové smlouvy. Z toho důvodu by kritéria pro STS sekuritizace neměla umožňovat syntetickou sekuritizaci.

Měl by být uznán pokrok, kterého dosáhl orgán EBA ve své zprávě z prosince 2015, v níž vymezil možný soubor kritérií pro STS sekuritizace vztahujících se na syntetickou sekuritizaci a definoval „rozhadovou syntetickou sekuritizaci“ a „arbitrážní syntetickou sekuritizaci“. Jakmile orgán EBA jasně určí soubor kritérií pro STS sekuritizace, která by se konkrétně uplatňovala na rozhadové syntetické sekuritizace, a za účelem prosazování financování reálné ekonomiky a zvláště malých a středních podniků, jímž tyto sekuritizace přinášejí největší prospěch, měla by Komise vypracovat návrh zprávy, a bude-li to vhodné, přijmout legislativní návrh s cílem rozšířit rámec STS sekuritizací na tyto sekuritizace. Neměla by však navrhovat takové rozšíření na arbitrážní syntetické sekuritizace.

- (25) Podkladové expozice převedené z prodávajícího na sekuritizační jednotku by měly splňovat předem stanovená a jasně definovaná kritéria způsobilosti, která neumožňují aktivní diskreční správu portfolia těchto expozic. Substituce expozic, které jsou v rozporu s prohlášeními a zárukami, by se v zásadě neměla považovat za aktivní správu portfolia.
- (26) Podkladové expozice by neměly zahrnovat expozice v selhání ani expozice vůči dlužníkům nebo ručitelům, kteří se podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele nacházejí ve specifikovaných situacích, jež jsou z úvěrového hlediska rizikové (například pokud u dlužníka byla prohlášena platební neschopnost).

Podmínka „nejlepšího vědomí“ by měla být považována za splněnou na základě informací získaných od dlužníků v době vzniku expozic, informací získaných od původce v průběhu jeho obsluhy expozic nebo v průběhu jeho postupu řízení rizik, nebo informací sdělených původci třetí stranou.

U expozic nevykonných, které byly následně restrukturalizovány, by se měl uplatňovat obezřetný přístup. Jejich zařazení do seskupení podkladových expozic by však nemělo být vyloučeno v případě, kdy z těchto expozic nevznikly nové nedoplatky ode dne restrukturalizace, k níž by mělo dojít alespoň jeden rok přede dnem převodu či postoupení podkladových expozic na sekuritizační jednotku. V tomto případě by mělo poskytnutí náležitých informací zajistit plnou transparentnost.

- (27) Aby se zajistilo, že investoři budou důsledně vykonávat náležitou péči, a aby se usnadnilo posuzování podkladových rizik, je důležité, aby sekuritizační transakce byly zajištěny seskupeními expozic, které jsou homogenní co do druhu aktiv, například seskupeními půjček na obytné nemovitosti, seskupeními podnikových půjček, půjček na obchodní majetek, leasingů a úvěrových příslibů pro podniky stejné kategorie, seskupeními půjček a leasingů na automobily nebo seskupením úvěrových příslibů fyzickým osobám pro účely osobní a rodinné spotřeby a spotřeby domácností. Podkladové expozice by neměly zahrnovat převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU. V zájmu zohlednění těch členských států, ve kterých úvěrové instituce pro poskytnutí úvěru nefinančním korporacím běžně místo smluv o půjčce používají dluhopisy, by mělo být možné, aby podkladové expozice zahrnovaly takové dluhopisy, pokud tyto dluhopisy nejsou kótované v obchodním systému.
- (28) Je nezbytné zabránit novému výskytu modelů „originate to distribute“. Označují se tak situace, kdy věřitelé při poskytování úvěrů používají nekvalitní a nedostatečné postupy upisování, protože předem vědí, že související rizika budou nakonec prodána třetím stranám. Proto by expozice, jež mají být sekuritizovány, měly vznikat v rámci běžné podnikatelské činnosti původce nebo původního věřitele podle standardů pro upisování, které by neměly být méně přísné než ty, které původce nebo původní věřitel uplatňuje v době vzniku podobných expozic, jež sekuritizovány nejsou. Podstatné změny standardů pro upisování by měly být v úplnosti oznámeny potenciálním investorům nebo v případě plně podporovaných programů ABCP sponzorovi a dalším stranám s přímou expozicí v transakci ABCP. Původce nebo původní věřitel by měl mít dostatečné zkušenosti s vytvářením expozic podobné povahy, jako jsou ty, které byly sekuritizovány. V případě sekuritizací, kde jsou podkladovými expozicemi půjčky na obytné nemovitosti, by seskupení půjček nemělo obsahovat žádnou půjčku, která byla nabízena a uzavřena s tím, že žadatel o půjčku nebo případně zprostředkovatelům bylo dáno najevo, že poskytnuté informace nemusí být věřitelem ověřeny. Pokud je to na místě, mělo by posouzení úvěruschopnosti dlužníka také splňovat požadavky stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ⁽¹⁾ nebo 2014/17/EU ⁽²⁾ nebo rovnocenné požadavky třetích zemí.
- (29) Jak během finanční krize ukázala chabá výkonnost částí trhů cenných papírů krytých hypotečními úvěry na nebytové nemovitosti, je-li splacení sekuritizovaných pozic ve velké míře závislé na prodeji aktiv, jimiž jsou podkladová aktiva zajištěna, vede to ke zranitelnosti. Cenné papíry kryté hypotečními úvěry na nebytové nemovitosti by proto za STS sekuritizace být považovány neměly.
- (30) Jsou-li k dispozici údaje o dopadu podkladových aktiv sekuritizací na životní prostředí, měli by je původce a sponzor daných sekuritizací zveřejnit.

Původce, sponzor a sekuritizační jednotka STS sekuritizace, jejímiž podkladovými expozicemi jsou půjčky na obytné nemovitosti nebo půjčky či leasingy na automobily, by tedy měli zveřejnit dostupné informace o environmentální výkonnosti aktiv, která jsou danými půjčkami na obytné nemovitosti nebo půjčkami či leasingy na automobily financována.

- (31) Pokud si původci, sponzoři a sekuritizační jednotky přejí používat pro své sekuritizace označení STS sekuritizace, měli by investoři, příslušné orgány a orgán ESMA obdržet oznámení, že daná sekuritizace splňuje požadavky na STS sekuritizace. Toto oznámení by mělo obsahovat vysvětlení, jakým způsobem je každé z kritérií pro STS sekuritizace naplněno. Orgán ESMA by je měl následně zveřejnit na seznamu oznámených STS publikovaném pro informační účely na jeho internetových stránkách. Uvedení vydání sekuritizace na seznamu oznámených STS sekuritizací vedeném orgánem ESMA neznamena, že ESMA nebo jiné příslušné orgány potvrdily, že daná sekuritizace splňuje požadavky na STS sekuritizace. Dodržování požadavků na STS sekuritizace zůstává výhradní odpovědností původců, sponzorů a sekuritizačních jednotek. Tím by mělo být zajištěno, aby původci, sponzoři a sekuritizační jednotky nesli odpovědnost za své tvrzení, že daná sekuritizace splňuje požadavky na STS sekuritizace, a aby na trhu panovala transparentnost.
- (32) Pokud určitá sekuritizace přestane splňovat požadavky na STS sekuritizace, měli by to původce a sponzor neprodleně oznámit orgánu ESMA a svému příslušnému orgánu. Kromě toho, pokud příslušný orgán uložil ve vztahu k sekuritizaci oznámené jako STS sekuritizace správní sankce, měl by to neprodleně oznámit orgánu ESMA, aby tato informace byla zapsána na seznam oznámení STS sekuritizací a investoři tak byli informováni o uvedených sankcích a o spolehlivosti oznámení STS sekuritizace. Je tedy v zájmu původců a sponzorů, aby s ohledem na dopad na svou pověst svá oznámení dobře zvažovali.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

- (33) Investoři by měli provádět vlastní náležitou péči ve vztahu k investicím odpovídající souvisejícím rizikům, měli by však mít možnost spolehnout se na oznámení STS sekuritizace a na informace poskytnuté původcem, sponzorem a sekuritizační jednotkou o tom, zda určitá sekuritizace splňuje požadavky na STS sekuritizace. Neměli by se však na tato oznámení a informace spoléhat výhradně a mechanicky.
- (34) Pro investory, původce, sponzory a sekuritizační jednotky by mohlo být užitečné zapojení třetích stran pomáhajících při kontrole souladu sekuritizace s požadavky na STS sekuritizace, jež může přispět ke zvýšení důvěry na trhu s STS sekuritizacemi. K posuzování toho, zda je jejich sekuritizace v souladu s kritérii pro STS sekuritizace, by mohli původci, sponzoři a sekuritizační jednotky rovněž využívat služeb třetích stran, jež mají povolení podle tohoto nařízení. Tyto třetí strany by měly podléhat povolení příslušnými orgány. Součástí oznámení orgánu ESMA a následného zveřejnění na jeho internetových stránkách by měla být informace, zda souladu s kritérii pro STS sekuritizace potvrdila některá povolená třetí strana. Je však nezbytné, aby investoři provedli vlastní posouzení, převzali odpovědnost za svá investiční rozhodnutí a nespolehali se mechanicky na takové třetí strany. Zapojení třetí strany by nemělo původce, sponzory a institucionální investory nijak zbavovat konečné právní odpovědnosti za oznamování sekuritizační transakce jako STS sekuritizace a za zacházení se sekuritizační transakcí jako s STS sekuritizací.
- (35) Členské státy by měly určit příslušné orgány a poskytnout jim nezbytné dohledové, vyšetřovací a sankční pravomoci. Správní sankce by v zásadě měly být zveřejňovány. Investoři, původci, sponzoři, původní věřitelé a sekuritizační jednotky mohou být usazeni v různých členských státech a podléhat dohledu různých odvětvových příslušných orgánů, a proto by měla být zajištěna úzká spolupráce mezi relevantními příslušnými orgány včetně Evropské centrální banky (ECB), pokud jde o zvláštní úkoly, které jí svěřuje nařízení Rady (EU) č. 1024/2013⁽¹⁾, a evropskými orgány dohledu prostřednictvím vzájemné výměny informací a pomoci při činnostech dohledu. Příslušné orgány by měly ukládat sankce pouze v případě úmyslných porušení předpisů nebo porušení předpisů z nedbalosti. Uplatnění nápravných opatření by nemělo záviset na prokázání úmyslu nebo nedbalosti. Při stanovování vhodného druhu a míry sankce nebo nápravného opatření by příslušné orgány měly brát v potaz finanční sílu odpovědné fyzické nebo právnické osoby, a zejména celkový obrát odpovědné právnické osoby nebo roční příjem a čistý majetek odpovědné fyzické osoby.
- (36) Příslušné orgány by měly úzce koordinovat svůj dohled a zajišťovat jednotnost svých rozhodnutí, zejména v případech porušení tohoto nařízení. Pokud se takové porušení týká nesprávného nebo zavádějícího oznámení, měl by příslušný orgán, který je zjistil, informovat i evropské orgány dohledu a relevantní příslušné orgány dotčených členských států. V případě neshody mezi příslušnými orgány by měl orgán ESMA a případně Společný výbor evropských orgánů dohledu přistoupit k výkonu svých pravomocí týkajících se závazné mediaci.
- (37) Požadavky na používání označení „jednoduchá, transparentní a standardizovaná sekuritizace“ („STS sekuritizace“) jsou nové a budou postupem času dále upřesněny prostřednictvím pokynů orgánu EBA a praxe v oblasti dohledu. Aby účastníci trhu nebyli odrazeni od používání tohoto nového označení, měly by mít příslušné orgány možnost přiznat původci, sponzorovi nebo sekuritizační jednotce odklad v délce tří měsíců, během nichž mohou napravit použití označení, pokud je v dobré víře používali chybně. Dobrá víra by se měla předpokládat, pokud původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka nemohli vědět, že sekuritizace nespĺňuje veškerá kritéria pro označení za STS sekuritizaci. Během této doby odkladu by dotčená sekuritizace měla být nadále považována za sekuritizaci splňující kritéria pro STS sekuritizace a neměla by být odstraněna ze seznamu, který sestavil orgán ESMA podle tohoto nařízení.
- (38) Toto nařízení prosazuje harmonizaci řady klíčových prvků sekuritizačního trhu, aniž je dotčena další doplňková harmonizace procesů a postupů na sekuritizačních trzích, kterou iniciují účastníci trhu. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby účastníci trhu a jejich profesní sdružení pokračovali v práci na další standardizaci tržních postupů, a zejména na standardizaci sekuritizační dokumentace. Komise by měla pečlivě sledovat úsilí účastníků trhu o standardizaci a podávat o něm zprávy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (39) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾, 2009/138/ES ⁽²⁾ a 2011/61/EU ⁽³⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ⁽⁴⁾ a (EU) č. 648/2012 ⁽⁵⁾ by měly být odpovídajícím způsobem změněny, aby byl zajištěn soulad právního rámce Unie s tímto nařízením, pokud jde o ustanovení týkající se sekuritizace, jejichž hlavním předmětem je vytvoření a fungování vnitřního trhu, zejména zajištěním rovných podmínek na vnitřním trhu pro všechny institucionální investory.
- (40) Pokud se jedná o změny nařízení (EU) č. 648/2012, budou-li splněny určité podmínky, neměla by se na mimoburzovní (OTC) derivátové smlouvy uzavřené sekuritizačními jednotkami vztahovat povinnost clearingu. Důvodem je to, že smluvní strany OTC derivátových smluv uzavřených se sekuritizačními jednotkami jsou na základě sekuritizačních ujednání zajištěny věřiteli a zpravidla je stanovena adekvátní ochrana proti úvěrovému riziku protistrany. Ve vztahu k derivátům, u nichž neprovádí clearing ústřední protistrana, by měla požadovaná úroveň kolaterálu rovněž zohlednit zvláštní strukturu sekuritizačních ujednání a v nich již stanovenou ochranu.
- (41) Mezi krytými dluhopisy a sekuritizacemi existuje určitá míra zastupitelnosti. Aby se proto zamezilo možnosti zkreslení nebo arbitráže mezi využíváním sekuritizací a krytých dluhopisů vzhledem k odlišnému zacházení s OTC derivátovými smlouvami uzavřenými subjekty krytého dluhopisu nebo sekuritizačními jednotkami, mělo by být nařízení (EU) č. 648/2012 změněno, aby se zajistil soulad zacházení s deriváty spojenými s krytými dluhopisy a s deriváty spojenými se sekuritizacemi, pokud jde o povinnost clearingu a maržové požadavky na OTC deriváty, u nichž neprovádí clearing ústřední protistrana.
- (42) Za účelem sjednocení poplatků za dohled, které má orgán ESMA vybírat, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o upřesnění typu poplatků, záležitostí, za něž se poplatky vybírají, výše poplatků a způsobu jejich úhrady. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁶⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (43) Za účelem upřesnění požadavku na ponechání si rizika a další vyjasnění kritérií homogenity a toho, které expozice mají být z hlediska požadavku jednoduchosti požadovány za homogenní, při zajištění toho, aby sekuritizace půjček malých a středních podniků nebyla nepříznivě dotčena, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy vypracované orgánem EBA, pokud jde o způsoby ponechání si rizika, měření míry tohoto ponechání, některé zákazy týkající se ponechaného rizika, ponechání si rizika na konsolidovaném základě, osvobození některých transakcí a upřesnění kritérií homogenity a toho, které podkladové expozice jsou požadovány za homogenní. Komise by měla tyto regulační technické normy přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Orgán ESMA by měl úzce konzultovat s druhými dvěma evropskými orgány dohledu.
- (44) S cílem usnadnit investorům, nepřetržitý, jednoduchý a bezplatný přístup ke spolehlivým informacím o sekuritizacích a upřesnit podmínky spolupráce a povinnost výměny informací příslušných orgánů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy vypracované orgánem ESMA pokud jde o porovnatelné informace o podkladových expozicích a pravidelné zprávy pro investory, seznam legitimních účelů, pro které jsou povoleny resekuritizace, postupy umožňující registrům sekuritizací ověřovat úplnost a správnost oznámených údajů, žádost o registraci a zjednodušenou žádost o rozšíření registrace, údaje o sekuritizaci, které mají být poskytnuty za účelem transparentnosti, provozní normy potřebné pro shromažďování, seskupování a porovnávání údajů

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

mezi registry sekuritizací, informace, k nimž mají určené subjekty přístup, a podmínky pro přímý přístup, informace, jež mají být poskytnuty v případě oznámení STS sekuritizací, informace, které mají být poskytnuty příslušným orgánům v žádosti ověřující třetí strany o povolení, a informace, jež mají být vyměňovány, a obsah a rozsah oznamovacích povinností. Komise by měla tyto regulační technické normy přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010. Orgán ESMA by měl úzce konzultovat s druhými dvěma evropskými orgány dohledu.

- (45) S cílem zjednodušit postup investorům, původcům, sponzorům a sekuritizačním jednotkám by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy vypracované orgánem ESMA, pokud jde o šablony pro použití při zpřístupňování informací držitelům sekuritizovaných pozic, formát žádosti o registraci a žádosti o rozšíření registrace registru sekuritizací, šablonu pro poskytování informací, šablony pro poskytování informací rejstříku sekuritizací, s přihlédnutím k řešení vyvinutým stávajícími subjekty, které shromažďují údaje o sekuritizacích, a šablonu oznámení STS sekuritizace, které investorům a příslušným orgánům poskytne dostatečné informace pro posouzení, zda jsou dodrženy požadavky na STS sekuritizace. Komise by měla tyto prováděcí technické normy přijímat prostřednictvím prováděcích aktů v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010. Orgán ESMA by měl úzce konzultovat s druhými dvěma evropskými orgány dohledu.
- (46) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovení obecného rámce pro sekuritizaci a vytvoření zvláštního rámce pro STS sekuritizaci, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy vzhledem k tomu, že sekuritizační trhy fungují v globálním měřítku a že by měly být pro všechny institucionální investory a subjekty zapojené do sekuritizace zajištěny rovné podmínky na vnitřním trhu, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (47) Toto nařízení by se mělo vztahovat na sekuritizace těch cenných papírů, které byly vydány 1. ledna 2019 nebo později.
- (48) Pro sekuritizované pozice, které k 1. lednu 2019 nejsou uzavřené, by původcům, sponzorům a sekuritizačním jednotkám mělo být umožněno používat označení „STS“, splňují-li dané sekuritizace požadavky na STS sekuritizace, pokud jde o některé požadavky v době oznámení a o další požadavky v době vzniku. Původci, sponzoři a sekuritizační jednotky by proto měli být schopni předložit orgánu ESMA oznámení STS sekuritizace podle tohoto nařízení. Jakákoli následná úprava sekuritizace by měla být přijata za předpokladu, že sekuritizace nadále plní všechny platné požadavky na STS sekuritizace.
- (49) Požadavky týkající se náležité péče, které se používají v souladu se stávajícím právem Unie přede dnem použitelnosti tohoto nařízení, by se měly nadále používat na sekuritizace vydané 1. ledna 2011 nebo později a na sekuritizace vydané před 1. lednem 2011, pokud byly po 31. prosinci 2014 přidány nebo nahrazeny nové podkladové expozice. Příslušná ustanovení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014⁽¹⁾, která upřesňují požadavky na ponechání si rizika pro úvěrové instituce a investiční podniky ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽²⁾, by měla zůstat použitelná až do okamžiku, kdy nastane použitelnost regulačních technických norem pro ponechání si rizika podle tohoto nařízení. Z důvodů právní jistoty by se na úvěrové instituce nebo investiční podniky, pojišťovny, zajišťovny a správce alternativních investičních fondů měly ve vztahu k sekuritizovaným pozicím, které ke dni použitelnosti tohoto nařízení nejsou uzavřené, nadále vztahovat článek 405 nařízení (EU) č. 575/2013 a kapitoly I, II a III a článek 22 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014, články 254 a 255 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 a článek 51 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013⁽³⁾.

(1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014 ze dne 13. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 prostřednictvím regulačních technických norem blíže určujících požadavky na instituce, které jsou investory, sponzory, původními věřiteli a původci, v souvislosti s expozicemi vůči převedenému úvěrovému riziku (Úř. věst. L 174, 13.6.2014, s. 16).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(3) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o výjimky, obecné podmínky provozování činnosti, depozitáře, pákový efekt, transparentnost a dohled (Úř. věst. L 83, 22.3.2013, s. 1).

S cílem zajistit, aby původci, sponzoři a sekuritizační jednotky plnili své povinnosti týkající se transparentnosti až do dne použitelnosti regulačních technických norem, jež má Komise přijmout podle tohoto nařízení, by informace uvedené v přílohách I až VIII nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/3 ⁽¹⁾ měly být zveřejněny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví obecný rámec pro sekuritizaci. Definuje sekuritizaci a pro strany účastnící se sekuritizací stanoví požadavky na náležitou péči, ponechání si rizika a transparentnost, kritéria pro udělování úvěrů, požadavky na prodej sekuritizací neprofesionálním zákazníkům, zákaz resekuritizace, požadavky na sekuritizační jednotky a také podmínky a postupy pro registry sekuritizací. Vytváří rovněž zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci (dále jen „STS sekuritizace“).
2. Toto nařízení se vztahuje na institucionální investory a na původce, sponzory, původní věřitele a sekuritizační jednotky.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „sekuritizací“ transakce nebo systém, jímž je úvěrové riziko související s jednou expozicí či seskupením expozic rozloženo do tranší, se všemi těmito vlastnostmi:
 - a) finanční toky v rámci této transakce nebo systému závisejí na výkonnosti expozice či seskupení expozic;
 - b) podřízenost tranší určuje rozložení ztrát v průběhu transakce nebo systému;
 - c) při transakci nebo systému nedochází ke vzniku expozic, které mají všechny vlastnosti uvedené v čl. 147 odst. 8 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 2) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ nebo jen „sekuritizační jednotkou“ korporace, svěřenský fond nebo jiný subjekt, který není původcem ani sponzorem a je zřízen za účelem provedení jedné či více sekuritizací, jeho činnost je omezena na úkony, které jsou nezbytné k dosažení uvedeného cíle, a jeho struktura je navržena tak, aby zajistila oddělení dluhů tohoto subjektu od dluhů původce;
- 3) „původcem“ subjekt, který:
 - a) byl ať již samostatně, nebo prostřednictvím spřízněných subjektů přímo či nepřímo zapojen do původní smlouvy, která založila dluhy nebo potenciální dluhy dlužníka či potenciálního dlužníka, jež daly vzniknout expozicím, které jsou sekuritizovány, nebo
 - b) na vlastní účet nakupuje expozice od třetí strany a pak je sekuritizuje;
- 4) „resekuritizací“ sekuritizace, v níž alespoň jedna z podkladových expozic je sekuritizovanou pozicí;
- 5) „sponzorem“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013, bez ohledu na to, nachází-li se v Unii nebo nikoli, nebo investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/65/EU, jež nejsou původcem a jež:
 - a) vytvoří a spravují program ABCP nebo jinou sekuritizaci, jež nakupuje expozice od třetích stran, nebo

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/3 ze dne 30. září 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009, pokud jde o regulační technické normy pro požadavky na zveřejňování informací o strukturovaných finančních nástrojích (Úř. věst. L 2, 6.1.2015, s. 57).

- b) vytvoří program ABCP nebo jinou sekuritizaci, jež nakupuje expozice od třetích stran, a každodenní aktivní správou portfolia v rámci dané sekuritizace pověří subjekt, který má v souladu se směrnicí 2009/65/ES, směrnicí 2011/61/EU nebo směrnicí 2014/65/EU povolení tuto činnost vykonávat;
- 6) „tranší“ smluvně vytvořený segment úvěrového rizika souvisejícího s expozicí nebo seskupením expozic, přičemž pozice v tomto segmentu představuje větší nebo menší úvěrové riziko než stejně velká pozice v jiném segmentu, aniž by se přihlíželo k zajištění úvěrového rizika, které držitelům pozic v daném segmentu nebo v jiných segmentech přímo poskytly třetí strany;
- 7) „programem komerčních papírů zajištěných aktivy“ neboli „programem ABCP“ sekuritizační program, ve kterém vydávané cenné papíry mají převážně formu komerčních papírů zajištěných aktivy s původní splatností nejvýše jeden rok;
- 8) „transakcí komerčních papírů zajištěných aktivy“ neboli „transakcí ABCP“ sekuritizace v rámci programu ABCP;
- 9) „tradiční sekuritizací“ sekuritizace, ve které dochází k převodu ekonomického podílu v sekuritizovaných expozicích převodem vlastnictví těchto expozic z původce na sekuritizační jednotku nebo subparticipací sekuritizační jednotky, přičemž vydávané cenné papíry nepředstavují platební povinnost původce;
- 10) „syntetickou sekuritizací“ sekuritizace, při níž k přenesení rizika dochází použitím úvěrových derivátů nebo záruk a expozice, které jsou předmětem sekuritizace, zůstávají expozicemi původce;
- 11) „investorem“ fyzická nebo právnická osoba, která drží sekuritizovanou pozici;
- 12) „institucionálním investorem“ investor, který je:
- a) pojišťovnou ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES;
 - b) zajišťovnou ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;
 - c) institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění spadající do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ⁽¹⁾ v souladu s článkem 2 uvedené směrnice, ledaže se členský stát rozhodl uvedenou směrnicí v souladu s jejím článkem 5 na tuto instituci zcela nebo částečně neuplatňovat; nebo investičním správcem nebo povoleným subjektem jmenovaným institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění podle článku 32 směrnice (EU) 2016/2341;
 - d) správcem alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU, který v Unii spravuje nebo nabízí alternativní investiční fondy;
 - e) správcovskou společností subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES;
 - f) samosprávným SKIPCP, totiž investiční společností povolenou v souladu se směrnicí 2009/65/ES, jež pro účely své správy neustanovila správcovskou společnost povolenou podle uvedené směrnice; nebo
 - g) úvěrovou institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013 pro účely uvedeného nařízení nebo investičním podnikem ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 uvedeného nařízení;
- 13) „obsluhovatelem“ subjekt, který každodenně spravuje seskupení pohledávek nabytých za úplatu nebo podkladových úvěrových expozic;
- 14) „likviditním příslibem“ sekuritizovaná pozice vyplývající ze smluvního ujednání o poskytnutí peněžních prostředků na překlenutí nesouladů v peněžních tocích vůči investorům;
- 15) „revolvingovou expozicí“ jakákoli expozice, kdy může výše dluhu dlužníka až do dohodnutého limitu kolísat na základě jeho rozhodnutí půjčit si nebo splatit dluh;
- 16) „revolvingovou sekuritizací“ sekuritizace, u níž se obměňuje samotná struktura sekuritizace tím, že jsou expozice do seskupení expozic přidávány nebo jsou z něj odebrány, bez ohledu na to, zda se expozice obměňují, či nikoli;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

- 17) „doložkou o předčasném umoření“ smluvní ustanovení v sekuritizaci revolvingových expozic nebo v revolvingové sekuritizaci, která vyžadují, aby při definovaných událostech byly sekuritizované pozice investorů splaceny před jejich původně uvedenou dobou splatnosti;
- 18) „tranší první ztráty“ nejpodřízenější tranše v sekuritizaci, která je první tranší, jež nese ztráty na sekuritizovaných expozicích, a tím poskytuje ochranu tranším druhé ztráty a případně tranším s vyšším pořadím;
- 19) „sekuritizovanou pozicí“ expozice vůči sekuritizaci;
- 20) „původním věřitelem“ subjekt, který sám nebo prostřednictvím spřízněných subjektů přímo nebo nepřímo uzavřel původní smlouvu, která založila dluhy nebo potenciální dluhy dlužníka či potenciálního dlužníka, jež daly vzniknout expozicím, které jsou sekuritizovány;
- 21) „plně podporovaným programem ABCP“ program ABCP, který jeho sponzor přímo a plně podporuje tím, že sekuritizační jednotce či jednotkám poskytuje jeden či více likviditních příslibů pokrývajících přinejmenším veškeré tyto prvky:
 - a) veškerá rizika likvidity a úvěrová rizika programu ABCP;
 - b) veškerá podstatná rizika rozmělnění sekuritizovaných expozic;
 - c) jakékoli jiné náklady na úrovni transakce ABCP a programu ABCP, které jsou potřebné k tomu, aby bylo investorovi zaručeno plné splacení jakékoli částky podle komerčního papíru zajištěného aktivy;
- 22) „plně podporovanou transakcí ABCP“ transakce ABCP, která je na úrovni transakce nebo na úrovni programu ABCP podporována likviditním příslibem pokrývajícím přinejmenším veškeré tyto prvky:
 - a) veškerá rizika likvidity a úvěrová rizika transakce ABCP;
 - b) veškerá podstatná rizika rozmělnění expozic sekuritizovaných v rámci dané transakce ABCP;
 - c) jakékoli jiné náklady na úrovni transakce ABCP a programu ABCP, které jsou potřebné k tomu, aby bylo investorovi zaručeno plné splacení jakékoli částky podle komerčního papíru zajištěného aktivy;
- 23) „registrem sekuritizací“ právnická osoba, která centrálně sbírá a vede záznamy o sekuritizacích.

Pro účely článku 10 tohoto nařízení se odkazy na „registr obchodních údajů“ v článcích 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 a 80 nařízení (EU) č. 648/2012 považují za odkazy na „registr sekuritizací“.

Článek 3

Prodej sekuritizací neprofesionálním zákazníkům

1. Prodávající sekuritizované pozice neprodá tuto pozici neprofesionálnímu zákazníkovi ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 11 směrnice 2014/65/EU, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) prodávající sekuritizované pozice provedl posouzení vhodnosti v souladu s čl. 25 odst. 2 směrnice 2014/65/EU;
 - b) prodávající sekuritizované pozice je na základě posouzení uvedeného v písmeni a) přesvědčen, že sekuritizovaná pozice je pro daného neprofesionálního zákazníka vhodná;
 - c) prodávající sekuritizované pozice okamžitě podá neprofesionálnímu zákazníkovi zprávu o výsledku posouzení vhodnosti.
2. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a portfolio finančních nástrojů neprofesionálního zákazníka nepřesahuje 500 000 EUR, prodávající na základě informací poskytnutých neprofesionálním zákazníkem v souladu s odstavcem 3 zajistí, aby tento neprofesionální zákazník neinvestoval do sekuritizovaných pozic souhrnnou částku přesahující 10 % jeho portfolio finančních nástrojů a aby počáteční částka investovaná do jedné nebo více sekuritizovaných pozic činila minimálně 10 000 EUR.
3. Neprofesionální zákazník poskytne prodávajícímu přesné informace o svém portfolio finančních nástrojů, včetně jakýchkoli investic do sekuritizovaných pozic.
4. Pro účely odstavců 2 a 3 zahrnuje portfolio finančních nástrojů neprofesionálního zákazníka hotovostní vklady a finanční nástroje, ale nezahrnuje finanční nástroje, které byly poskytnuty jako kolaterál.

Článek 4

Požadavky na sekuritizační jednotky

Sekuritizační jednotky nesmějí být usazeny ve třetí zemi, která:

- a) je uvedena na seznamu vysoce rizikových a nespolupracujících jurisdikcí vypracovaném FATF nebo
- b) nepodepsala s žádným členským státem dohodu za účelem zajištění toho, aby plně splňovala standardy podle článku 26 vzorové úmluvy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) o daních z příjmu a majetku nebo podle vzorové úmluvy OECD o výměně informací o daňových záležitostech a aby zajišťovala účinnou výměnu informací o daňových záležitostech, včetně jakýchkoli mnohostranných daňových dohod.

KAPITOLA 2

USTANOVENÍ POUŽITELNÁ NA VŠECHNY SEKURITIZACE

Článek 5

Požadavky na náležitou péči pro institucionální investory

1. Než se institucionální investor, který není původcem, sponzorem ani původním věřitelem, stane držitelem sekuritizované pozice, ověří, že:

- a) původce nebo původní věřitel usazený v Unii, který není úvěrovou institucí ani investičním podnikem ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013, poskytuje veškeré úvěry vedoucí k podkladovým expozicím na základě řádných a jasně vymezených kritérií a jasně stanovených postupů pro schvalování, změnu, obnovení a financování těchto úvěrů a že má zavedeny účinné systémy uplatňování těchto kritérií a postupů v souladu s čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení;
- b) původce nebo původní věřitel usazený ve třetí zemi poskytuje veškeré úvěry vedoucí k podkladovým expozicím na základě řádných a jasně vymezených kritérií a jasně stanovených postupů pro schvalování, změnu, obnovení a financování těchto úvěrů a že má zavedeny účinné systémy uplatňování těchto kritérií a postupů v zájmu zajištění toho, aby poskytování úvěrů bylo založeno na důkladném posouzení úvěruschopnosti dlužníka;
- c) původce, sponzor nebo původní věřitel usazený v Unii si ponechává průběžně podstatný čistý ekonomický podíl v souladu s článkem 6 a institucionální investor je o tomto ponechání si rizika informován v souladu s článkem 7;
- d) původce, sponzor nebo původní věřitel usazený ve třetí zemi si ponechává průběžně podstatný čistý ekonomický podíl, který nesmí být v žádném případě nižší než 5 %, jak je stanoveno v souladu s článkem 6, a o tomto ponechání si rizika informuje institucionální investory;
- e) původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka zpřístupnili informace případně požadované v článku 7 s četností a způsobem stanovenými v uvedeném článku.

2. Odchylně od odstavce 1 se v případě plně podporovaných transakcí ABCP požadavek uvedený v odst. 1 písm. a) uplatní na sponzora. V takových případech sponzor ověří, že původce nebo původní věřitel, který není úvěrovou institucí ani investičním podnikem, poskytuje veškeré úvěry vedoucí k podkladovým expozicím na základě řádných a jasně vymezených kritérií a jasně stanovených postupů pro schvalování, změnu, obnovení a financování těchto úvěrů a že má zavedeny účinné systémy uplatňování těchto kritérií a postupů v souladu s čl. 9 odst. 1.

3. Než se institucionální investor, který není původcem, sponzorem ani původním věřitelem, stane držitelem sekuritizované pozice, provede prověrku s náležitou péčí za účelem posouzení příslušných rizik. Toto posouzení se zaměří přinejmenším na:

- a) rizikové charakteristiky dané sekuritizované pozice a podkladových expozic;
- b) všechny strukturální rysy sekuritizace, které mohou významně ovlivnit výkonnost sekuritizované pozice, včetně smluvních priorit plateb a priority s nimi souvisejících spouštěcích mechanismů, úvěrových posílení, posílení likvidity, spouštěcích mechanismů založených na tržní ceně a definic selhání specifických pro danou transakci, a

- c) soulad sekuritizace s požadavky stanovenými v člancích 19 až 22 nebo v člancích 23 až 26 a v článku 27, pokud jde o sekuritizaci oznámenou jako STS sekuritizace podle článku 27. Institucionální investoři se mohou přiměřeně, avšak nikoli výhradně či mechanicky, spoléhat na oznámení STS sekuritizace podle čl. 27 odst. 1 a na informace poskytnuté původcem, sponzorem a sekuritizační jednotkou ohledně splnění požadavků na STS sekuritizace.

Bez ohledu na první pododstavec písm. a) a b) zváží institucionální investoři do komerčních papírů vydaných plně podporovaným programem ABCP charakteristiky daného programu ABCP a plnou podporu likvidity.

4. Institucionální investor, který není původcem, sponzorem ani původním věřitelem a drží sekuritizovanou pozici, musí alespoň:

- a) zavést vhodné písemné postupy, které jsou přiměřené rizikovému profilu sekuritizované pozice a případnému obchodnímu a investičnímu portfoliu institucionálního investora, s cílem průběžně sledovat, zda jsou dodržovány odstavce 1 a 3, a sledovat výkonnost sekuritizované pozice a podkladových expozic.

Je-li to v souvislosti se sekuritizací a podkladovými expozicemi relevantní, zahrnují uvedené písemné postupy sledování druhu expozice, procenta půjček po splatnosti více než 30, 60 a 90 dní, měr selhání, měr předčasného splacení, půjček, u nichž bylo zahájeno vymáhání zajištění, měr zpětného získání, zpětných koupí, změn půjček, platebních prázdnin, druhů a využití zajištění, rozložení četnosti úvěrového hodnocení nebo jiných měření úvěruschopnosti podkladových expozic, odvětvové a geografické diverzifikace a rozložení četnosti poměrů půjček k hodnotě se šířkou pásem, jež usnadňují adekvátní analýzu citlivosti. Pokud jsou podkladové expozice samy sekuritizačními pozicemi, jak povoluje článek 8, sledují institucionální investoři rovněž podkladové expozice uvedených pozic;

- b) v případě sekuritizace, která není plně podporovaným programem ABCP, pravidelně provádět zátěžové testy peněžních toků a hodnot zajištění podporujícího podkladové expozice nebo, nejsou-li k dispozici dostatečné údaje o peněžních tocích a hodnotách zajištění, provádět zátěžové testy předpokladů ztráty, a to s ohledem na povahu, rozsah a složitost rizika dané sekuritizované pozice;
- c) v případě plně podporovaného programu ABCP pravidelně provádět zátěžové testy solventnosti a likvidity sponzora;
- d) zajistit podávání interních zpráv svému řídicímu orgánu, aby si byl vědom podstatných rizik vyplývajících ze sekuritizované pozice a aby daná rizika byla náležitě řízena;
- e) být schopen na požádání prokázat svým příslušným orgánům, že komplexně a důkladně rozumí sekuritizovaným pozicím a jejich podkladovým expozicím a že zavedl písemné strategie a postupy pro řízení rizik dané sekuritizované pozice a pro vedení záznamů o ověřování a náležité péči v souladu s odstavci 1 a 2 i o dalších relevantních informacích, a
- f) v případě expozic vůči plně podporovanému programu ABCP být schopen na požádání prokázat svým příslušným orgánům, že komplexně a důkladně rozumí úvěrové kvalitě sponzora a podmínkám poskytnutého likviditního příslibu.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 4 tohoto článku, může institucionální investor, který pověřil jiného institucionálního investora, aby činil rozhodnutí týkající se správy investic, z nichž by mu mohla vzniknout expozice vůči sekuritizaci, dát tomuto spravujícímu subjektu pokyn k plnění povinností podle tohoto článku v souvislosti s jakoukoli expozicí vůči sekuritizaci, která mu z těchto rozhodnutí vznikne. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy institucionální investor obdržel podle tohoto odstavce pokyn k plnění povinností jiného institucionálního investora a tyto povinnosti nesplní, bylo možné veškeré sankce podle článků 32 a 33 uložit spravujícímu subjektu, a nikoliv institucionálnímu investorovi, jemuž expozice vůči sekuritizaci vznikla.

Článek 6

Ponechání si rizika

1. Původce, sponzor nebo původní věřitel sekuritizace si v této sekuritizaci nepřetržitě ponechává podstatný čistý ekonomický podíl ve výši nejméně 5 %. Tento podíl se měří při vzniku a stanoví se podle nominální hodnoty podrovnávacích položek. Pokud se původce, sponzor nebo původní věřitel mezi sebou nedohodli, kdo si podstatný čistý

ekonomický podíl ponechá, ponechá si podstatný čistý ekonomický podíl původce. Požadavky na ponechání si rizika nesmějí být pro žádnou sekuritizaci uplatňovány vícenásobně. Podstatný čistý ekonomický podíl nesmí být rozdělen mezi různé druhy subjektů ponechávajících si riziko ani být předmětem jakéhokoli snižování úvěrového rizika nebo zajištění.

Pro účely tohoto článku se za původce nepovažuje subjekt, jenž byl zřízen nebo jenž funguje výlučně pro účely sekuritizace expozic.

2. Původci nesmějí vybírat aktiva, která mají být převedena na sekuritizační jednotku, s cílem dosáhnout toho, aby ztráty z aktiv převedených na sekuritizační jednotku – měřené za celou dobu životnosti transakce, nebo za nejvýše čtyři roky, pokud je životnost transakce delší než čtyři roky – byly vyšší než ztráty ze srovnatelných aktiv v rozvaze původce za totéž období. Získá-li příslušný orgán důkazy, které naznačují, že tento zákaz byl porušen, prošetří výkonnost aktiv převedených na sekuritizační jednotku a srovnatelných aktiv v rozvaze původce. Pokud je výkonnost převedených aktiv výrazně nižší než výkonnost srovnatelných aktiv v rozvaze původce v důsledku úmyslného jednání původce, uloží příslušný orgán sankci podle článků 32 a 33.

3. Ponecháním si podstatného čistého ekonomického podílu ve výši nejméně 5 % ve smyslu odstavce 1 se rozumějí pouze tato jednání:

- a) ponechání si nejméně 5 % nominální hodnoty každé tranše prodané investorům či na ně převedené;
- b) v případě revolvingových sekuritizací nebo sekuritizací revolvingových expozic ponechání si podílu původce ve výši nejméně 5 % nominální hodnoty každé ze sekuritizovaných expozic;
- c) ponechání si náhodně zvolených expozic, odpovídajících nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic, pokud by tyto nesekuritizované expozice jinak byly sekuritizovány v rámci sekuritizace, za předpokladu, že počet expozic určených k potenciální sekuritizaci činí při vzniku nejméně 100;
- d) ponechání si tranše první ztráty, a pokud takové ponechání nedosahuje 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic, podle potřeby jiných tranší, které mají stejný nebo horší profil rizika než tranše převedené na investory nebo jim prodané a nejsou splatné dříve než tyto tranše, tak aby ponechané expozice v celkovém součtu činily nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic, nebo
- e) ponechání si první ztrátové expozice v hodnotě nejméně 5 % z každé sekuritizované expozice v rámci sekuritizace.

4. Pokud smíšená finanční holdingová společnost usazená v Unii ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ⁽¹⁾, mateřská instituce nebo finanční holdingová společnost usazená v Unii nebo některý z jejích dceřiných podniků ve smyslu nařízení (EU) č. 575/2013 sekuritizuje jakožto původce či sponzor expozice od jedné nebo více úvěrových institucí, investičních podniků nebo jiných finančních institucí, jež spadají do oblasti působnosti dohledu na konsolidovaném základě, lze požadavky uvedené v odstavci 1 splnit na základě konsolidované situace dotčené mateřské instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti usazené v Unii.

První pododstavec se použije pouze tehdy, pokud úvěrové instituce, investiční podniky nebo finanční instituce, které vytvořily sekuritizované expozice, dodržují požadavky stanovené v článku 79 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾ a poskytují informace nezbytné ke splnění požadavků stanovených v článku 5 tohoto nařízení včas původci nebo sponzorovi a mateřské úvěrové instituci v Unii, finanční holdingové společnosti či smíšené finanční holdingové společnosti usazené v Unii.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

5. Odstavec 1 se nepoužije, pokud sekuritizované expozice představují expozice vůči níže uvedeným subjektům nebo jsou jimi plně, nepodmíněně a neodvolatelně zaručené:

- a) ústřední vlády nebo centrální banky;
- b) regionální vlády, místní orgány a subjekty veřejného sektoru členských států ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 8 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) instituce, jimž byla podle části třetí hlavy II kapitoly 2 nařízení (EU) č. 575/2013 přidělena riziková váha nejvýše 50 %;
- d) národní podpůrné banky nebo instituce ve smyslu čl. 2 bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ⁽¹⁾, nebo
- e) mezinárodní rozvojové banky uvedené v článku 117 nařízení (EU) č. 575/2013.

6. Odstavec 1 se nepoužije na transakce založené na jasném, transparentním a dostupném indexu, jehož podkladové referenční nástroje jsou shodné s těmi, které tvoří široce obchodovaný index, nebo se jedná o jiné obchodovatelné cenné papíry, které nejsou sekuritizovanými pozicemi.

7. Orgán EBA v úzké spolupráci s orgánem ESMA a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (dále jen „orgán EIOPA“) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽²⁾, vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění požadavku na ponechání si rizika, zejména pokud jde o:

- a) způsoby ponechání si rizika podle odstavce 3, včetně splnění syntetickou nebo podmíněnou formou;
- b) měření míry ponechání si rizika podle odstavce 1;
- c) zákaz zajištění nebo prodeje ponechaného podílu;
- d) podmínky pro ponechání si rizika na konsolidovaném základě v souladu s odstavcem 4;
- e) podmínky pro osvobození transakcí založené na jasném, transparentním a dostupném indexu uvedeném v odstavci 6.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. července 2018.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 7

Požadavky na transparentnost pro původce, sponzory a sekuritizační jednotky

1. Původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka zpřístupní v souladu s odstavcem 2 tohoto článku držitelům sekuritizované pozice, příslušným orgánům uvedeným v článku 29 a na žádost potenciálním investorům alespoň tyto informace:

- a) informace o podkladových expozicích se čtvrtletní frekvencí, nebo v případě komerčních papírů zajištěných aktivy informace o podkladových pohledávkách nebo pohledávkách z úvěru s měsíční frekvencí;
- b) veškerou podkladovou dokumentaci, která je zásadní pro porozumění transakci, včetně mimo jiné v příslušných případech těchto dokumentů:
 - i) konečný nabídkový dokument nebo prospekt spolu s doklady o uzavření transakce, vyjma právní posudky;
 - ii) u tradiční sekuritizace smlouvu o prodeji aktiv, smlouvu o postoupení, novaci nebo převodu a relevantní zakladatelské jednání svěřenského fondu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice (Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

- iii) dohody o derivátech a zárukách a veškeré příslušné dokumenty týkající se ujednání o zajištění, pokud sekuritizované expozice zůstávají expozicemi původce;
- iv) smlouvy o obsluze, náhradní obsluze, administraci a řízení hotovosti,
- v) statut svěřenského fondu, zajišťovací listinu, dohodu o zastoupení, smlouvu s bankou o vedení účtu, smlouvu o zaručené investici a smlouvu o podmínkách či o rámci hlavního svěřenského fondu či o použití hlavních definic nebo právní dokumentaci s rovnocennou právní hodnotou;
- vi) relevantní dohody mezi věřiteli, dokumentaci týkající se derivátů, smlouvy o podřízených půjčkách, smlouvy o půjčkách pro začínající podniky a dohody o likviditním příslibu.

Tato podkladová dokumentace musí obsahovat podrobný popis priority plateb u sekuritizace;

- c) jestliže není vypracován prospekt v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ⁽¹⁾, shrnutí transakce nebo přehled hlavních prvků sekuritizace, včetně v příslušných případech:
 - i) údajů o struktuře transakce, včetně strukturních diagramů obsahujících přehled transakce, peněžních toků a vlastnické struktury;
 - ii) údajů o charakteristikách expozice, peněžních tocích, rozložení ztráty, úvěrovém posílení a prvcích podpory likvidity;
 - iii) údajů o hlasovacích právech držitelů sekuritizované pozice a o jejich vztahu k jiným zajištěným věřitelům a
 - iv) seznamu všech rozhodných hodnot a událostí uvedených v dokumentech zpřístupněných v souladu s písmenem b), které by mohly mít významný dopad na výkonnost sekuritizované pozice;
- d) v případě STS sekuritizací oznámení STS sekuritizace podle článku 27;
- e) čtvrtletní zprávy pro investory, nebo v případě komerčních papírů zajištěných aktivy měsíční zprávy pro investory, obsahující:
 - i) veškeré podstatné relevantní údaje o úvěrové kvalitě a výkonnosti podkladových expozic;
 - ii) informace o událostech, které vyvolávají změny v prioritě plateb nebo nahrazení jakékoli protistrany, a v případě sekuritizace, která není transakcí ABCP, údaje o peněžních tocích generovaných podkladovými expozicemi a dluhy ze sekuritizace;
 - iii) informace o riziku ponechaném v souladu s článkem 6, včetně informací o tom, která z možností podle čl. 6 odst. 3 byla uplatněna;
- f) jakékoli vnitřní informace související se sekuritizací, které jsou původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka povinni zveřejnit v souladu s článkem 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ⁽²⁾ o obchodování zaskvěcených osob a manipulaci s trhem;
- g) pokud se písmeno f) nepoužije, jakoukoli významnou událost, jako je:
 - i) závažné porušení povinností stanovených v dokumentech zpřístupněných podle písmene b), včetně jakéhokoli nápravného prostředku, zproštění povinnosti nebo souhlasu následně poskytnutých v souvislosti s takovým porušením;
 - ii) změna strukturálních rysů, která může významně ovlivnit výkonnost sekuritizace;
 - iii) změna rizikových charakteristik sekuritizace nebo podkladových expozic, která může významně ovlivnit výkonnost sekuritizace;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

iv) v případě STS sekuritizací skutečnost, že daná sekuritizace přestane splňovat požadavky na STS sekuritizace nebo že příslušné orgány přijaly nápravná nebo správní opatření;

v) jakákoli podstatná změna transakčních dokumentů.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. b), c) a d) se zpřístupní před stanovením ceny.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) a e) se zpřístupní současně každé čtvrtletí nejpozději jeden měsíc po dni splatnosti úroku nebo v případě transakcí ABCP nejpozději jeden měsíc po skončení období, kterého se zpráva týká.

V případě komerčních papírů zajištěných aktivy musí být držitelům sekuritizované pozice a na žádost potenciálním investorům zpřístupněny informace uvedené v prvním pododstavci písm. a), písm. c) bodě ii) a písm. e) bodě i) v souhrnné formě. Údaje na úrovni půjček se zpřístupňují sponzorovi a na žádost příslušným orgánům.

Aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 596/2014, informace uvedené v prvním pododstavci písm. f) a g) se zpřístupní neprodleně.

Při plnění požadavků tohoto odstavce dodržují původce, sponzor a sekuritizační jednotka vnitrostátní a unijní právo, kterým se řídí ochrana důvěrnosti informací a zpracování osobních údajů, s cílem předejít možným porušením tohoto práva, jakož i jakékoli povinnosti týkající se důvěrnosti ve vztahu k informacím o zákazníkovi, původním věřiteli či dlužníkovi, nejsou-li tyto důvěrné informace anonymizovány či agregovány.

Zejména v souvislosti s informacemi uvedenými v prvním pododstavci písm. b) mohou původce, sponzor a sekuritizační jednotka poskytnout shrnutí příslušné dokumentace.

Příslušné orgány uvedené v článku 29 mohou vyžadovat, aby jim byly tyto důvěrné informace poskytnuty pro splnění jejich povinností podle tohoto nařízení.

2. Původce, sponzor a sekuritizační jednotka mezi sebou určí jeden subjekt, který bude plnit informační požadavky podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b), d), e), f) a g).

Subjekt určený v souladu s prvním pododstavcem zpřístupní informace o sekuritizační transakci prostřednictvím registru sekuritizací.

Povinnosti uvedené ve druhém a čtvrtém pododstavci se nevztahují na sekuritizace, pro něž nemusí být sestaven prospekt podle směrnice 2003/71/ES.

Není-li žádný registr sekuritizací registrován v souladu s článkem 10, zpřístupní subjekt určený pro účely plnění požadavků uvedených v odstavci 1 tohoto článku dotyčné informace prostřednictvím internetových stránek, které:

- a) mají dobře fungující systém kontroly kvality údajů;
- b) podléhají příslušným standardům správy a mají údržbu a provoz adekvátní organizační struktury, které zajišťují kontinuitu a řádné fungování daných internetových stránek;
- c) mají vhodné systémy, kontroly a postupy, které identifikují veškeré relevantní zdroje provozního rizika;
- d) zahrnují systémy, které zajišťují ochranu a integritu obdržených informací a jejich okamžité zaznamenání, a
- e) umožňují uchovávání záznamů o informacích po dobu nejméně pět let po dni splatnosti sekuritizace.

Subjekt odpovědný za podávání informací a registr sekuritizací, kde jsou informace zpřístupněny, musí být uvedený v sekuritizační dokumentaci.

3. Orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících informace, které musí původce, sponzor a sekuritizační jednotka poskytnout, aby splnili své povinnosti podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a e), s přihlédnutím k tomu, zda je pro držitele sekuritizované pozice užitečná informace o tom, zda je tato sekuritizovaná pozice krátkodobé povahy a, v případě transakce ABCP, zda je plně podpořována sponzorem.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Za účelem zajištění jednotných prováděcích podmínek pro informace, jež mají být určeny v souladu s odstavcem 3, vypracuje orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA návrh prováděcích technických norem určující jejich formát prostřednictvím standardizovaných šablon.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Komisi se svěřuje pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v tomto odstavci podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 8

Zákaz resekuritizace

1. Podkladové expozice použité v sekuritizaci nesmějí zahrnovat sekuritizované pozice.

První pododstavec se však nevztahuje na:

- a) sekuritizace těch cenných papírů, které byly vydány před 1. lednem 2019, a
 - b) sekuritizace, které mají být využívány pro legitimní účely vymezené v odstavci 3 a jejich cenné papíry byly vydány dne 1. ledna 2019 nebo později.
2. Příslušný orgán určený v příslušných případech podle čl. 29 odst. 2, 3 nebo 4 může subjektu pod svým dohledem povolit, aby do sekuritizace zahrnul jakožto podkladové expozice sekuritizované pozice, pokud má za to, že resekuritizace je využívána pro legitimní účely vymezené v odstavci 3 tohoto článku.

Pokud je tímto subjektem podléhajícím dohledu úvěrová instituce nebo investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušný orgán uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce před tím, než povolení k zahrnutí sekuritizovaných pozic jakožto podkladových expozic do sekuritizace udělí, konzultuje orgán příslušný pro řešení krize nebo jakýkoli jiný orgán relevantní pro tento subjekt. Tato konzultace trvá nejdéle 60 dní počínaje dnem, kdy příslušný orgán oznámí orgánu příslušnému pro řešení krize a jakémukoli jinému orgánu relevantnímu pro daný subjekt, že je daná konzultace zapotřebí.

Pokud z konzultace vyplýne rozhodnutí povolit využití sekuritizovaných pozic jakožto podkladových expozic v sekuritizaci, příslušný orgán o tom informuje orgán ESMA.

3. Pro účely tohoto článku se za legitimní účely považuje:

- a) usnadnění likvidace úvěrové instituce, investičního podniku nebo finanční instituce;
- b) zajištění životaschopnosti úvěrové instituce, investičního podniku nebo finanční instituce jakožto fungujícího subjektu s cílem zabránit jejich likvidaci, nebo
- c) zachování zájmů investorů v případě nevýkonných podkladových expozic.

4. Plně podporovaný program ABCP se nepovažuje za resekuritizaci pro účely tohoto článku za předpokladu, že žádná z transakcí ABCP v jeho rámci není resekuritizací a že úvěrové posílení nezavádí druhou vrstvu tranší na úrovni programu.

5. Za účelem zohlednění tržního vývoje jiných resekuritizací využívaných pro legitimní účely a s ohledem na obecné cíle finanční stability a v nejlepším zájmu investorů může orgán ESMA v úzké spolupráci s orgánem EBA vypracovat návrhy regulačních technických norem, kterými se doplní seznam legitimních účelů uvedený v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží jakékoli takové návrhy regulačních technických norem Komisi.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 9

Kritéria pro poskytování úvěrů

1. Původci, sponzoři a původní věřitelé u expozic, které mají být sekuritizovány, uplatňují stejná řádná a jasně vymezená kritéria pro poskytování úvěrů jako u expozic nesekuritizovaných. Za tímto účelem se použijí stejné jasně stanovené postupy pro schvalování a případně změnu, obnovení a refinancování úvěrů. Původci, sponzoři a původní věřitelé musí mít zavedeny účinné systémy uplatňování těchto kritérií a postupů s cílem zajistit, aby poskytování úvěrů vycházelo z důkladného posouzení úvěruschopnosti dlužníka s náležitým přihlédnutím k faktorům důležitým pro ověření perspektivy, že dlužník své dluhy z úvěrové smlouvy splatí.
2. Jestliže jsou podkladovými expozicemi sekuritizací půjčky na obytné nemovitosti sjednané po vstupu směrnice 2014/17/EU v platnost, nesmí seskupení těchto půjček obsahovat žádnou půjčku, která je nabízena a uzavřena s tím, že žadateli o půjčku nebo případně zprostředkovatelům bylo dáno najevo, že informace poskytnuté žadatelem o půjčku nemusí být věřitelem ověřeny.
3. Koupí-li původce na vlastní účet expozice třetí strany, které následně sekuritizuje, ověří, že subjekt, který byl přímo či nepřímo zapojen do původní smlouvy, která založila dluhy nebo potenciální dluhy, jež mají být sekuritizovány, splňuje požadavky podle odstavce 1.
4. Odstavec 3 se nepoužije, pokud;
 - a) původní dohoda, jež založila dluhy nebo potenciální dluhy dlužníka nebo potenciálního dlužníka, byla sjednána před vstupem směrnice 2014/17/EU v platnost a
 - b) původce, který koupí expozice třetí strany na vlastní účet a následně je sekuritizuje, splní povinnosti, které byla instituce, jež je původcem, povinna splnit podle čl. 21 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014 před 1. lednem 2019.

KAPITOLA 3

PODMÍNKY A POSTUPY PRO REGISTRACI REGISTRU SEKURITIZACÍ

Článek 10

Registrace registru sekuritizací

1. Registr sekuritizací se zaregistruje u orgánu ESMA pro účely článku 5 v souladu s podmínkami a postupy stanovenými tímto článkem.
2. Registr sekuritizací musí být právnickou osobou usazenou v Unii, uplatňovat postupy k ověření úplnosti a správnosti informací, které jsou mu zpřístupněny podle čl. 7 odst. 1, a splňovat požadavky stanovené v člancích 78, 79 a čl. 80 odst. 1, 2, 3, 5 a 6 nařízení (EU) č. 648/2012, aby byl způsobilý k registraci podle tohoto článku. Pro účely tohoto článku se odkazy v člancích 78 a 80 nařízení (EU) č. 648/2012 na článek 9 uvedeného nařízení považují za odkazy na článek 5 tohoto nařízení.
3. Registrace registru sekuritizací je účinná pro celé území Unie.
4. Registrovaný registr sekuritizací musí trvale splňovat podmínky pro registraci. Registr sekuritizací oznámí orgánu ESMA bez zbytečného odkladu veškeré zásadní změny podmínek pro registraci.
5. Registr sekuritizací podá orgánu ESMA buď:
 - a) žádost o registraci, nebo
 - b) žádost o rozšíření registrace pro účely článku 7 tohoto nařízení v případě registru obchodních údajů, který byl již registrován podle hlavy VI kapitoly 1 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo podle kapitoly III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337. 23.12.2015, s. 1).

6. Do 20 pracovních dnů od obdržení žádosti orgán ESMA posoudí, zda je žádost úplná.

Není-li žádost úplná, stanoví orgán ESMA lhůtu, v níž má registr sekuritizací poskytnout doplňující informace.

Posoudí-li orgán ESMA žádost jako úplnou, oznámí to registru sekuritizací.

7. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje orgán ESMA návrhy regulačních technických norem, které podrobně vymezí:

- a) postupy uvedené v odstavci 2 tohoto článku, které mají registry sekuritizací uplatňovat k ověření úplnosti a správnosti informací, jež jim byly zpřístupněny podle čl. 7 odst. 1;
- b) žádost o registraci uvedenou v odst. 5 písm. a);
- c) zjednodušenou žádost o rozšíření registrace uvedenou v odst. 5 písm. b).

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. K zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 1 a 2 vypracuje orgán ESMA návrhy prováděcích technických norem, které stanoví formát:

- a) žádosti o registraci uvedené v odst. 5 písm. a) a
- b) žádosti o rozšíření registrace uvedené v odst. 5 písm. b).

Ve vztahu k prvnímu pododstavci písm. b) vypracuje orgán ESMA zjednodušený formát s cílem zabránit zdvojování postupů.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v tomto odstavci podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 11

Oznamování příslušným orgánům a konzultace s nimi před registrací nebo rozšířením registrace

- 1. Žádá-li registr sekuritizací o registraci nebo o její rozšíření jakožto registr obchodních údajů a je subjektem povoleným nebo registrovaným příslušným orgánem v členském státě, v němž je usazen, oznámí to orgán ESMA před registrací registru sekuritizací nebo jejím rozšířením bez zbytečného odkladu uvedenému příslušnému orgánu a konzultuje s ním.
- 2. Orgán ESMA si s daným příslušným orgánem vymění veškeré informace, které jsou nezbytné pro registraci registru sekuritizací nebo pro její rozšíření i pro dohled nad tím, zda daný subjekt splňuje podmínky pro registraci nebo povolení v členském státě, v němž je usazen.

Článek 12

Posouzení žádosti

- 1. Do 40 pracovních dnů od oznámení podle čl. 10 odst. 6 posoudí orgán ESMA žádost o registraci nebo o její rozšíření v závislosti na tom, zda registr sekuritizací splňuje požadavky této kapitoly, a přijme řádně odůvodněné rozhodnutí o registraci nebo o jejím rozšíření nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o registraci nebo o její rozšíření.
- 2. Rozhodnutí, které orgán ESMA přijme podle odstavce 1, nabývá účinnosti pátým pracovním dnem ode dne přijetí.

Článek 13

Oznámení rozhodnutí orgánu ESMA o registraci nebo jejím rozšíření

1. Přijme-li orgán ESMA rozhodnutí podle článku 12 nebo zruší-li registraci podle čl. 15 odst. 1, oznámí to do pěti pracovních dnů registru sekuritizací a své rozhodnutí řádně odůvodní.

Orgán ESMA své rozhodnutí bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu uvedenému v čl. 11 odst. 1.

2. Orgán ESMA každé rozhodnutí přijaté v souladu s odstavcem 1 bez zbytečného odkladu sdělí Komisi.

3. Orgán ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam registrů sekuritizací registrovaných v souladu s tímto nařízením. Tento seznam se aktualizuje do pěti pracovních dnů od přijetí rozhodnutí podle odstavce 1.

Článek 14

Pravomoci orgánu ESMA

1. Pravomoci svěřené orgánu ESMA podle článků 61 až 68, 73 a 74 nařízení (EU) č. 648/2012 ve spojení s přílohami I a II uvedeného nařízení jsou vykonávány rovněž ve vztahu k tomuto nařízení. Odkazy na čl. 81 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 v příloze I uvedeného nařízení se považují za odkazy na čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení.

2. Pravomoci svěřené podle článků 61, 62 a 63 nařízení (EU) č. 648/2012 orgánu ESMA či kterémukoli z jeho úředníků nebo jiné jím pověřené osobě nesmějí být použity k tomu, aby se vyžadovalo poskytnutí informací nebo dokumentů, na něž se vztahuje ochrana z důvodu jejich důvěrné povahy.

Článek 15

Zrušení registrace

1. Aniž je dotčen článek 73 nařízení (EU) č. 648/2012, zruší orgán ESMA registraci registru sekuritizací, jestliže daný registr:

- a) se registrace výslovně vzdá nebo již po dobu šesti předchozích měsíců neposkytuje služby;
- b) získal registraci na základě nepravdivých informací nebo jinými protiprávními prostředky nebo
- c) již nesplňuje podmínky, za nichž byl zaregistrován.

2. Orgán ESMA své rozhodnutí zrušit registraci registru sekuritizací oznámí bez zbytečného odkladu relevantnímu příslušnému orgánu uvedenému v čl. 11 odst. 1.

3. Příslušný orgán členského státu, ve kterém registr sekuritizací vykonává své služby a činnosti, jenž se domnívá, že byla splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 1, může požádat orgán ESMA, aby posoudil, zda jsou splněny podmínky pro zrušení registrace dotyčného registru sekuritizací. Pokud orgán ESMA rozhodne, že registraci dotyčného registru sekuritizací nezruší, své rozhodnutí podrobně odůvodní.

4. Příslušným orgánem uvedeným v odstavci 3 tohoto článku je orgán určený podle článku 29 tohoto nařízení.

Článek 16

Poplatky za dohled

1. Orgán ESMA účtuje registrům sekuritizací poplatky v souladu s tímto nařízením a s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 2 tohoto článku.

Tyto poplatky musí být přiměřené obratu dotyčného registru sekuritizací a plně pokrývat výdaje orgánu ESMA nezbytné pro registraci registrů sekuritizací a dohled nad nimi a pro úhradu veškerých nákladů, jež mohou příslušným orgánům vzniknout v důsledku jakéhokoli přenesení úkolů podle čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení. Pokud jde o odkaz na článek 74 nařízení (EU) č. 648/2012 uvedený v čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení, považují se odkazy na čl. 72 odst. 3 uvedeného nařízení za odkazy na odstavec 2 tohoto článku.

Jestliže je již daný registr obchodních údajů registrován podle hlavy VI kapitoly 1 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo podle kapitoly III nařízení (EU) 2015/2365, poplatky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se pouze upraví tak, aby zohledňovaly dodatečné výdaje a náklady nezbytné pro registraci registrů sekuritizací a dohled nad nimi podle tohoto nařízení.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 47, kterým doplní toto nařízení upřesněním typu poplatků, záležitostí, za něž se poplatky vybírají, výše poplatků a způsobu jejich úhrady.

Článek 17

Dostupnost údajů v registru sekuritizací

1. Aniž je dotčen čl. 7 odst. 2, registr sekuritizací shromažďuje a uchovává údaje o sekuritizaci. Poskytuje všem níže uvedeným subjektům bezplatně přímý a bezprostřední přístup, který jim umožňuje vykonávat své pravomoci, pověření a povinnosti:

- a) orgán ESMA;
- b) orgán EBA;
- c) orgán EIOPA;
- d) Evropská rada pro systémová rizika;
- e) příslušní členové Evropského systému centrálních bank (ESCB), včetně Evropské centrální banky (ECB) při plnění úkolů v rámci jednotného mechanismu dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013;
- f) relevantní orgány, jejichž pravomoci a pověření v oblasti dohledu se týkají transakcí, trhů, účastníků a aktiv, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení;
- g) orgány příslušné k řešení krize určené podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽¹⁾;
- h) Jednotný výbor pro řešení krizí, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽²⁾;
- i) orgány uvedené v článku 29;
- j) investoři a potenciální investoři.

2. Orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA a s ohledem na potřeby subjektů uvedených v odstavci 1 vypracuje návrhy regulačních technických norem, které upřesní:

- a) údaje o sekuritizaci uvedené v odstavci 1, které původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka poskytují za účelem plnění svých povinností podle čl. 7 odst. 1;
- b) požadované provozní normy, aby údaje mohly být včasným, strukturovaným a uceleným způsobem:
 - i) shromažďovány registry sekuritizací a
 - ii) seskupovány a porovnávány mezi těmito registry;
- c) podrobnosti o informacích, k nimž mají mít přístup subjekty uvedené v odstavci 1, s ohledem na jejich pověření a specifické potřeby;
- d) podmínky, za nichž mají mít subjekty uvedené v odstavci 1 přímý a bezprostřední přístup k údajům v registrech sekuritizací.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění odstavce 2 vypracuje orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA návrh prováděcích technických norem pro stanovení standardizovaných šablon, na jejichž základě původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka poskytují informace registru sekuritizací, při zohlednění řešení vyvinutých stávajícími subjekty, které shromažďují údaje o sekuritizacích.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Komisi se svěřuje pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v tomto odstavci podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA 4

JEDNODUCHÁ, TRANSPARENTNÍ A STANDARDIZOVANÁ SEKURITIZACE

Článek 18

Používání označení „jednoduchá, transparentní a standardizovaná sekuritizace“

Původci, sponzoři a sekuritizační jednotky mohou pro své sekuritizace používat označení „STS“ nebo „jednoduchá, transparentní a standardizovaná“ nebo označení, které na tyto pojmy přímo nebo nepřímo odkazuje, pouze pokud:

- a) daná sekuritizace splňuje veškeré požadavky oddílu 1 nebo oddílu 2 této kapitoly a orgán ESMA obdržel oznámení podle čl. 27 odst. 1 a
- b) daná sekuritizace je na seznamu uvedeném v čl. 27 odst. 5.

Původce, sponzor a sekuritizační jednotka zapojení do sekuritizace, která je považována za STS sekuritizaci, musí být usazeni v Unii.

ODDÍL 1

Požadavky na jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci odlišnou od komerčních papírů zajištěných aktivy

Článek 19

Jednoduchá, transparentní a standardizovaná sekuritizace

1. Sekuritizace, s výjimkou programů ABCP a transakcí ABCP, které splňují požadavky stanovené v člancích 20, 21 a 22, se považují za STS sekuritizace.
2. Do 18. října 2018 přijme orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny a doporučení pro harmonizovaný výklad a uplatňování požadavků stanovených v člancích 20, 21 a 22.

Článek 20

Požadavky na jednoduchost

1. Sekuritizační jednotka musí práva k podkladovým expozicím nabýt skutečným prodejem nebo postoupením nebo převodem se stejným právním účinkem takovým způsobem, jenž je vymahatelný vůči prodávajícímu nebo jakékoli jiné třetí straně. V případě platební neschopnosti prodávajícího nesmí převod práva na sekuritizační jednotku podléhat přísným ustanovením o zpětném vymáhání („severe clawback“).
2. Pro účely odstavce 1 se za přísná ustanovení o zpětném vymáhání považují:
 - a) ustanovení, podle kterých může insolvenční správce prodávajícího rozhodnout o neplatnosti prodeje podkladových expozic z pouhého důvodu, že k prodeji došlo v určitém období před prohlášením platební neschopnosti prodávajícího;
 - b) ustanovení o tom, že sekuritizační jednotka může zneplatnění podle písmene a) zabránit, jen prokáže-li, že jí platební neschopnost prodávajícího nebyla v okamžiku prodeje známa.

3. Pro účely odstavce 1 se ustanovení vnitrostátního insolvenčního práva o zpětném vymáhání („clawback“), podle kterých mohou insolvenční správce nebo soud rozhodnout o neplatnosti prodeje podkladových expozic v případě podvodných převodů, nespravedlivého poškození věřitelů nebo převodů provedených za účelem nekalého zvýhodnění konkrétních věřitelů, nepovažují za přísná ustanovení o zpětném vymáhání.

4. Pokud prodávající není původním věřitelem, musí požadavky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3 splňovat skutečný prodej podkladových expozic nebo jejich postoupení nebo převod se stejným právním účinkem tomuto prodávajícímu, ať probíhá přímo, nebo prostřednictvím jednoho či několika dílčích kroků.

5. Pokud se převod podkladových expozic provádí postoupením a perfektuje se později než při uzavření transakce, musí rozhodné události pro provedení této perfekce zahrnovat alespoň tyto události:

- a) závažné zhoršení úvěrové kvality prodávajícího;
- b) platební neschopnost prodávajícího a
- c) nenapravené porušení smluvních povinností prodávajícím, včetně jeho selhání.

6. Proávající musí poskytnout prohlášení a záruky, že podle jeho nejlepších znalostí nejsou podkladové expozice zahrnuté v dané sekuritizaci zatíženy ani neexistuje žádný jiný důvod očekávat, že vykonatelnost skutečného prodeje nebo postoupení nebo převodu se stejným právním účinkem bude nepříznivě dotčena.

7. Podkladové expozice převedené z prodávajícího na sekuritizační jednotku nebo postoupené této jednotce prodávajícím musí splňovat předem stanovená, jasná a zdokumentovaná kritéria způsobilosti, která neumožňují aktivní diskreční správu portfolia těchto expozic. Pro účely tohoto odstavce se za aktivní správu portfolia nepovažují substituce expozic, které jsou v rozporu s prohlášeními a zárukami. Expozice převedené na sekuritizační jednotku po uzavření transakce musí splňovat kritéria způsobilosti uplatňovaná na původní podkladové expozice.

8. Sekuritizace musí být zajištěna seskupením podkladových expozic, které jsou homogenní z hlediska druhu aktiv při zohlednění konkrétních charakteristik souvisejících s peněžními toky daného druhu aktiv, včetně jejich smluvních charakteristik a charakteristik týkajících se úvěrového rizika a předčasného splacení. Seskupení podkladových expozic smí obsahovat pouze jeden druh aktiv. Podkladové expozice musí obsahovat dluhy, které jsou smluvně závazné a vymahatelné s právem plného postihu dlužníků, případně ručitelů.

Podkladové expozice musí mít definovány pravidelné platební toky, jejichž splátky se mohou lišit z hlediska výše a které souvisejí s pronájmem, jistinou či platbou úroků nebo jiným právem na příjem z aktiv podporujících takové platby. Podkladové expozice mohou rovněž dosahovat výnosů z prodeje financovaných aktiv nebo aktiv financovaných leasingy.

Podkladové expozice nesmějí zahrnovat převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU jiné než podnikové dluhopisy nekótované v obchodním systému.

9. Podkladové expozice nesmějí obsahovat žádnou sekuritizovanou pozici.

10. Podkladové expozice musí vznikat v rámci běžné podnikatelské činnosti původce nebo původního věřitele podle standardů pro upisování, které nejsou méně přísné než ty, které původce nebo původní věřitel uplatňoval v době jejich vzniku u podobných expozic, jež sekuritizovány nejsou. O standardech pro upisování, na jejichž základě podkladové expozice vznikly, a o jakýchkoli jejich podstatných změnách oproti předchozím standardům pro upisování musí být v úplnosti a bez zbytečného odkladu informováni potenciální investoři.

V případě sekuritizací, kde jsou podkladovými expozicemi půjčky na obytné nemovitosti, nesmí seskupení půjček obsahovat žádnou půjčku, která byla nabízena a uzavřena s tím, že žadateli o půjčku nebo případně zprostředkovatelům bylo dáno najevo, že poskytnuté informace nemusí být věřitelem ověřeny.

Posouzení úvěruschopnosti dlužníka musí splňovat požadavky stanovené v článku 8 směrnice 2008/48/ES nebo v čl. 18 odst. 1 až 4, odst. 5 písm. a) a odst. 6 směrnice 2014/17/EU nebo v příslušných případech rovnocenné požadavky ve třetích zemích.

Původce nebo původní věřitel musí mít odborné znalosti v oblasti vytváření expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice.

11. Podkladové expozice musí být bez zbytečného odkladu po výběru převedeny na sekuritizační jednotku a nesmějí v době výběru obsahovat expozice v selhání ve smyslu čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 ani expozice vůči rizikovému dlužníkovi nebo ručiteli, pro nějž podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele platí, že:

- a) byla u něj v době tří let přede dnem vzniku dluhu prohlášena platební neschopnost nebo soud v důsledku neprovedení splátky pravomocně rozhodl ve prospěch jeho věřitelů o jejich právu nebo o náhradě škody, nebo u něj v době tří let přede dnem převodu či postoupení podkladových expozic na sekuritizační jednotku proběhla restrukturalizace dluhů s ohledem na jeho nevýkonné expozice, s výjimkou případů, kdy:
 - i) z restrukturalizované podkladové expozice nevznikly nové nedoplatky ode dne restrukturalizace, k níž muselo dojít alespoň jeden rok přede dnem převodu či postoupení podkladových expozic na sekuritizační jednotku a
 - ii) informace poskytnuté původcem, sponzorem nebo sekuritizační jednotkou v souladu s čl. 7 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) a písm. e) bodem i) výslovně popisují rozsah restrukturalizovaných podkladových expozic, dobu provedení restrukturalizace a související podrobnosti, jakož i výkonnost podkladových expozic ode dne restrukturalizace;
- b) figuroval v době vzniku dluhu v příslušných případech ve veřejném rejstříku osob s nepříznivou úvěrovou historií, nebo není-li takový veřejný rejstřík, v jiném úvěrovém rejstříku, k němuž má původce nebo původní věřitel přístup, nebo
- c) má rating nebo úvěrové ohodnocení, z něhož vyplývá, že riziko, že nebudou uhrazeny smluvně dohodnuté splátky, je podstatně vyšší než u srovnatelných expozic v držení původce, které nejsou sekuritizovány.

12. V době převodu expozic musí mít dlužníci uhrazenou alespoň jednu splátku, s výjimkou případu revolvingových sekuritizací zajištěných expozicemi, které jsou splatné v jediné splátce nebo které mají splatnost kratší než jeden rok, včetně měsíčních splátek revolvingových úvěrů.

13. Vyplacení držitelů sekuritizovaných pozic nesmí být strukturováno tak, aby záviselo především na prodeji aktiv zajišťujících podkladové expozice. To však nebrání následnému obnovování nebo refinancování těchto aktiv.

Vyplacení držitelů sekuritizovaných pozic, jejichž podkladové expozice jsou zajištěny aktivy, jejichž hodnota je zaručena nebo zcela vyvážena povinností zpětné koupě prodávajícím aktiv zajišťujících podkladové expozice nebo jinou třetí stranou, se nepovažuje za závislé na prodeji aktiv zajišťujících dané podkladové expozice.

14. Orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňující, které podkladové expozice uvedené v odstavci 8 se považují za homogenní.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. července 2018.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 21

Požadavky na standardizaci

1. Původce, sponzor nebo původní věřitel musí splňovat požadavek na ponechání si rizika v souladu s článkem 6.
2. Úroková a měnová rizika vyplývající ze sekuritizace musí být patřičně snižována a veškerá opatření přijatá za tímto účelem musí být zveřejněna. Sekuritizační jednotka smí derivátové smlouvy uzavírat pouze pro účely zajištění úrokového nebo měnového rizika a musí zajistit, aby seskupení podkladových expozic nezahrnovalo deriváty. Uvedené deriváty se musí uzavírat a dokumentovat v souladu s běžnými standardy v oblasti mezinárodních financí.
3. Veškeré referenčně stanovené platby úroků v rámci sekuritizovaných aktiv a závazků musí vycházet z obecně používaných tržních úrokových sazeb nebo obecně používaných odvětvových sazeb odrážejících náklady financování a nesmějí odkazovat na komplexní vzorce nebo deriváty.

4. Pokud byla doručena výzva k vynucenému splacení nebo výzva k předčasnému splacení:

- a) nesmí být v sekuritizační jednotce zablokována žádná částka nad to, co je nezbytné k zajištění provozního fungování této jednotky nebo k provedení řádných splátek investorům v souladu se smluvními podmínkami dané sekuritizace, pokud mimořádné okolnosti nevyžadují, aby částka byla zablokována pro použití v nejlepším zájmu investorů na výdaje, jež zabrání zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
- b) hlavní příjmy z podkladových expozic musí být předány investorům prostřednictvím postupné platby sekuritizovaných pozic podle přednosti dané sekuritizované pozice;
- c) u splácení sekuritizovaných pozic se nesmí měnit pořadí s ohledem na jejich přednost a
- d) žádné ustanovení nesmí požadovat automatickou likvidaci podkladových expozic v tržní hodnotě.

5. V transakcích s nonsekvencí prioritou plateb musí být stanoveny rozhodné události související s výkonností podkladových expozic, jež povedou k tomu, že se prioritá plateb vrátí k sekvencí platbám v pořadí podle přednosti. Tyto rozhodné události související s výkonností musí zahrnovat přinejmenším zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic pod předem stanovenou prahovou hodnotu.

6. Je-li sekuritizace revolvingovou sekuritizací, musí transakční dokumentace obsahovat vhodná ustanovení pro předčasné splacení nebo vhodné rozhodné události pro ukončení revolvingového období, zahrnující přinejmenším:

- a) zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic na předem stanovenou prahovou hodnotu nebo pod ni;
- b) událost související s platební neschopností týkající se původce nebo obsluhovatele;
- c) pokles hodnoty podkladových expozic v držení sekuritizační jednotky pod předem stanovenou prahovou hodnotu (rozhodná událost pro předčasné splacení) a
- d) nevytvoření dostatečného objemu nových podkladových expozic dosahujících předem stanovené úvěrové kvality (rozhodná událost pro ukončení revolvingového období).

7. Transakční dokumentace musí jasně uvádět:

- a) smluvní závazky, povinnosti a odpovědnost obsluhovatele, případného svěřenského správce a jiných poskytovatelů pomocných služeb;
- b) postupy a povinnosti nezbytné k zajištění toho, aby selhání nebo platební neschopnost obsluhovatele nevedly k ukončení služby, jako například smluvní ujednání, které umožňuje nahrazení obsluhovatele v případě selhání nebo platební neschopnosti, a
- c) ustanovení zajišťující, aby byly protistrany derivátů, poskytovatelé likvidity a banky vedoucí účet v případě svého selhání, platební neschopnosti a jiných specifikovaných událostí podle potřeby nahrazeni.

8. Obsluhovatel musí mít odborné znalosti týkající se služby expozic, které jsou svou povahou obdobné expozicím sekuritizovaným, a mít náležitě zdokumentované a vhodné zásady, postupy a kontroly řízení rizik v souvislosti s obsluhou expozic.

9. Transakční dokumentace musí stanovit jasným a jednotným způsobem formulované definice, nápravná opatření a kroky v souvislosti s prodlením a selháním dlužníků, restrukturalizací dluhu, odpuštěním dluhu, úlevou, platebními prázdninami, ztrátami, odpisy, zpětně získanými prostředky a jinými opatřeními napravujícími výkonnost aktiv. Transakční dokumentace musí jasně určovat priority plateb, události, které vyvolávají změny v těchto prioritách plateb, a povinnost takové události oznamovat. Jakákoli změna v prioritách plateb, která významně nepříznivě ovlivní splácení sekuritizované pozice, musí být investorům oznámena bez zbytečného odkladu.

10. Transakční dokumentace musí obsahovat jasná ustanovení usnadňující včasné řešení konfliktů mezi různými kategoriemi investorů, hlasovací práva musí být jasně vymezena a přidělena držitelům cenných papírů a odpovědnosti svěřenského správce a dalších subjektů, které mají fiduciární povinnost vůči investorům, musí být jasně určeny.

Článek 22

Požadavky na transparentnost

1. Původce a sponzor musí potenciálním investorům před stanovením ceny zpřístupnit údaje o statické a dynamické historické výkonnosti v oblasti selhání a ztráty, jako jsou údaje o prodlení a selhání, u zásadně podobných expozic a zdroje těchto údajů i důvody uváděné podobnosti. Tyto údaje musí pokrýt dobu nejméně pěti let.
2. Před vydáním cenných papírů vzniklých sekuritizací se vzorek podkladových expozic podrobí vnějšímu ověření vhodnou a nezávislou osobou, včetně ověření toho, zda jsou údaje zveřejněné ve vztahu k podkladovým expozicím správné.
3. Původce nebo sponzor zpřístupní potenciálním investorům před stanovením ceny sekuritizace model peněžních toků ze závazků, který přesně zachycuje smluvní vztah mezi podkladovými expozicemi a toky plateb mezi původcem, sponzorem, investory, ostatními třetími stranami a sekuritizační jednotkou, a po stanovení ceny sekuritizace zpřístupní tento model investorům průběžně a potenciálním investorům na požádání.
4. V případě sekuritizace, jejímiž podkladovými expozicemi jsou půjčky na obytné nemovitosti nebo půjčky či leasingy na automobily, zveřejní původce a sponzor v rámci informací zpřístupňovaných podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) dostupné informace o environmentální výkonnosti aktiv, která jsou danými půjčkami na obytné nemovitosti nebo půjčkami či leasingy na automobily financována.
5. Za dodržování článku 7 odpovídají původce a sponzor. Informace požadované v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) se před stanovením ceny zpřístupní potenciálním investorům na jejich žádost. Informace požadované v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. b), c) a d) se před stanovením ceny zpřístupní alespoň v pracovní nebo počáteční podobě. Konečná dokumentace se investorům zpřístupní nejpozději patnáct dnů po uzavření transakce.

ODDÍL 2

Požadavky na jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace komerčních papírů zajištěných aktiv

Článek 23

Jednoduchá, transparentní a standardizovaná sekuritizace komerčních papírů zajištěných aktiv

1. Transakce ABCP se považuje za STS sekuritizaci, pokud splňuje požadavky na úrovni transakce stanovené v článku 24.
2. Program ABCP se považuje za STS sekuritizaci, pokud splňuje požadavky stanovené v článku 26 a sponzor programu ABCP splňuje požadavky stanovené v článku 25.

Pro účely tohoto oddílu se „prodávajícím“ rozumí „původce“ nebo „původní věřitel“.

3. Do 18. října 2018 přijme orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny a doporučení pro harmonizovaný výklad a uplatňování požadavků stanovených v člancích 24 a 26 tohoto nařízení.

Článek 24

Požadavky na úrovni transakce

1. Sekuritizační jednotka musí nabýt práva k podkladovým expozicím skutečným prodejem nebo postoupením nebo převodem se stejným právním účinkem takovým způsobem, jenž je vymahatelný vůči prodávajícímu nebo jakékoli jiné třetí straně. V případě platební neschopnosti prodávajícího nesmí převod práva na sekuritizační jednotku podléhat přísným ustanovením o zpětném vymáhání.
2. Pro účely odstavce 1 se za přísná ustanovení o zpětném vymáhání považují:
 - a) ustanovení, podle kterých může insolvenční správce prodávajícího rozhodnout o neplatnosti prodeje podkladových expozic z pouhého důvodu, že k prodeji došlo v určitém období před prohlášením platební neschopnosti prodávajícího;

- b) ustanovení o tom, že sekuritizační jednotka může zneplatnění podle písmene a) zabránit, jen prokáže-li, že jí platební neschopnost prodávajícího nebyla v okamžiku prodeje známa.

3. Pro účely odstavce 1 se ustanovení vnitrostátního insolvenčního práva o zpětném vymáhání, podle kterých mohou insolvenční správce nebo soud rozhodnout o neplatnosti prodeje podkladových expozic v případě podvodných převodů, nespravedlivého poškození věřitelů nebo převodů provedených za účelem nekalého zvýhodnění konkrétních věřitelů, nepovažují za přísná ustanovení o zpětném vymáhání.

4. Pokud prodávající není původním věřitelem, musí požadavky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3 splňovat skutečný prodej podkladových expozic nebo jejich postoupení nebo převod se stejným právním účinkem prodávajícímu, ať probíhá přímo, nebo prostřednictvím jednoho či několika dílčích kroků.

5. Pokud se převod podkladových expozic provádí postoupením a perfektuje se později než při uzavření transakce, musí rozhodné události pro provedení této perfekce zahrnovat alespoň tyto události:

- a) závažné zhoršení úvěrové kvality prodávajícího;
- b) platební neschopnost prodávajícího a
- c) nenapravené porušení smluvních závazků prodávajícím, včetně jeho selhání.

6. Proávající musí poskytnout prohlášení a záruky, že podle jeho nejlepších znalostí nejsou podkladové expozice zahrnuté v dané sekuritizaci zatíženy ani neexistuje žádný jiný důvod očekávat, že vykonatelnost skutečného prodeje nebo postoupení nebo převodu se stejným právním účinkem bude nepříznivě dotčena.

7. Podkladové expozice převedené z prodávajícího na sekuritizační jednotku nebo postoupené této jednotce prodávajícím musí splňovat předem stanovená, jasná a zdokumentovaná kritéria způsobilosti, která neumožňují aktivní diskreční správu portfolia těchto expozic. Pro účely tohoto odstavce se za aktivní správu portfolia nepovažují substituce expozic, které jsou v rozporu s prohlášeními a zárukami. Expozice převedené na sekuritizační jednotku po uzavření transakce musí splňovat kritéria způsobilosti uplatňovaná na původní podkladové expozice.

8. Podkladové expozice nesmějí obsahovat žádnou sekuritizovanou pozici.

9. Podkladové expozice musí být bez zbytečného odkladu po výběru převedeny na sekuritizační jednotku a nesmějí v době výběru obsahovat expozice v selhání ve smyslu čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 ani expozice vůči rizikovému dlužníkovi nebo ručiteli, pro něž podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele platí, že:

- a) u něj byla v době tří let přede dnem vzniku dluhu prohlášena platební neschopnost nebo soud v důsledku neprovedení splátky pravomocně rozhodl ve prospěch jeho věřitelů o jejich právu na vymáhání nebo o náhradě škody, nebo u něj v době tří let přede dnem převodu či postoupení podkladových expozic na sekuritizační jednotku proběhla restrukturalizace dluhů s ohledem na jeho nevykonné expozice, s výjimkou případů, kdy:
 - i) z restrukturalizované podkladové expozice nevznikly nové nedoplatky ode dne restrukturalizace, k níž muselo dojít alespoň jeden rok přede dnem převodu či postoupení podkladových expozic na sekuritizační jednotku, a
 - ii) informace poskytnuté původcem, sponzorem nebo sekuritizační jednotkou v souladu s čl. 7 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) a písm. e) bodem i) výslovně popisují rozsah restrukturalizovaných podkladových expozic, dobu provedení restrukturalizace a související podrobnosti, jakož i výkonnost podkladových expozic ode dne restrukturalizace;
- b) figuroval v době vzniku dluhu v příslušných případech ve veřejném rejstříku osob s nepříznivou úvěrovou historií, nebo není-li takový veřejný rejstřík, v jiném úvěrovém rejstříku, k němuž má původce nebo původní věřitel přístup, nebo
- c) má rating nebo úvěrové ohodnocení, z něhož vyplývá, že riziko, že nebudou uhrazeny smluvně dohodnuté splátky, je podstatně vyšší než u srovnatelných expozic v držení původce, které nejsou sekuritizovány.

10. V době převodu expozic musí mít dlužníci uhrazenou alespoň jednu splátku, s výjimkou případu revolvingových sekuritizací zajištěných expozicemi, které jsou splatné v jediné splátce nebo které mají splatnost kratší než jeden rok, včetně měsíčních splátek revolvingových úvěrů.

11. Vyplacení držitelů sekuritizovaných pozic nesmí být strukturováno tak, aby záviselo především na prodeji aktiv zajišťujících podkladové expozice. To však nebrání následnému obnovování nebo refinancování těchto aktiv.

Vyplacení držitelů sekuritizovaných pozic, jejichž podkladové expozice jsou zajištěny aktivy, jejichž hodnota je zaručena nebo zcela vyvážena povinností zpětné koupě prodávajícím aktiv zajišťujících podkladové expozice nebo jinou třetí stranou, se nepovažuje za závislé na prodeji aktiv zajišťujících podkladové expozice.

12. Úroková a měnová rizika vyplývající ze sekuritizace musí být patřičně snižována a veškerá opatření přijatá za tímto účelem musí být zveřejněna. Sekuritizační jednotka smí derivátové smlouvy uzavírat pouze pro účely zajištění úrokového nebo měnového rizika a musí zajistit, aby seskupení podkladových expozic nezahrnovalo deriváty. Uvedené deriváty se musí sjednávat a dokumentovat v souladu s běžnými standardy v oblasti mezinárodních financí.

13. Transakční dokumentace musí stanovit jasným a jednotným způsobem formulované definice, nápravná opatření a kroky v souvislosti s prodlením a selháním dlužníků, restrukturalizací dluhu, odpuštěním dluhu, úlevou, platebními prázdninami, ztrátami, odpisy, zpětně získanými prostředky a s jinými opatřeními napravujícími výkonnost aktiv. Transakční dokumentace musí jasně určovat priority plateb, události, které vyvolávají změny v těchto prioritách plateb, a také povinnost takové události oznamovat. Jakákoli změna v prioritách plateb, která významně nepříznivě ovlivní splácení sekuritizované pozice, musí být investorům oznámena bez zbytečného odkladu.

14. Původce a sponzor musí potenciálním investorům před stanovením ceny zpřístupnit údaje o statické a dynamické historické výkonnosti v oblasti selhání a ztráty, jako jsou údaje o prodlení a selhání, u expozic zásadně podobných těm, které byly sekuritizovány, a zdroje těchto údajů i důvody uváděné podobnosti. Pokud sponzor přístup k těmto údajům nemá, musí přístup k údajům na statickém či dynamickém základě o historické výkonnosti, jako jsou údaje o prodlení a selhání, u zásadně podobných expozic získat od prodávajícího. Všechny tyto údaje musí být za dobu nejméně pěti let, s výjimkou údajů o pohledávkách z obchodního styku a dalších krátkodobých pohledávkách, u kterých tato doba nesmí být kratší než tři roky.

15. Transakce ABCP musí být zajištěny seskupením podkladových expozic, které jsou homogenní z hlediska druhu aktiv, při zohlednění charakteristik souvisejících s peněžními toky různých druhů aktiv, včetně jejich smluvních charakteristik a charakteristik týkajících se úvěrového rizika a předčasného splacení. Seskupení podkladových expozic musí obsahovat pouze jeden druh aktiv.

Seskupení podkladových expozic musí mít zbytkovou váženou průměrnou životnost nejvýše jeden rok a žádná podkladová expozice nesmí mít zbytkovou splatnost delší než tři roky.

Odchylně od druhého pododstavce musí mít seskupení půjček a leasingů na automobily a leasingů na zařízení zbytkovou váženou průměrnou životnost nejvýše tři a půl roku a žádná podkladová expozice nesmí mít zbytkovou splatnost delší než šest let.

Podkladové expozice nesmějí obsahovat žádné půjčky zajištěné hypotečními úvěry na obytné nemovitosti nebo hypotečními úvěry na komerční nemovitosti nebo plně zajištěnými úvěry na obytné nemovitosti uvedenými v čl. 129 odst. 1 prvním pododstavci písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013. Podkladové expozice musí obsahovat dluhy, které jsou smluvně závazné a vymahatelné s právem plného postihu dlužníků, s definovanými platebními toky souvisejícími s pronájmem, jistinou, úroky nebo jiným právem na příjem z aktiv odůvodňujících takové platby. Podkladové expozice mohou rovněž dosahovat výnosů z prodeje financovaných aktiv nebo aktiv financovaných leasingy. Podkladové expozice nesmějí zahrnovat převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU jiné než korporátní dluhopisy nekótované v obchodním systému.

16. Veškeré referenčně stanovené platby úroků v rámci aktiv a závazků transakce ABCP musí vycházet z obecně používaných tržních úrokových sazeb nebo obecně používaných odvětvových sazeb odrážejících náklady financování, ale nesmějí odkazovat na složité vzorce nebo deriváty. Referenčně stanovené platby úroků v rámci závazků transakce ABCP mohou vycházet z úrokových sazeb odrážejících náklady na financování programu ABCP.

17. Po selhání prodávajícího nebo po doručení výzvy k předčasnému splacení:

- a) nesmí být v sekuritizační jednotce zablokována žádná částka nad to, co je nezbytné k zajištění provozního fungování této jednotky nebo k provedení řádných splátek investorům v souladu se smluvními podmínkami sekuritizace, pokud mimořádné okolnosti nevyžadují, aby částka byla zablokována pro použití v nejlepším zájmu investorů na výdaje, jež zabrání zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
- b) hlavní příjmy z podkladových expozic musí být předány investorům držícím sekuritizovanou pozici prostřednictvím postupné platby sekuritizovaných pozic podle přednosti dané sekuritizované pozice a
- c) žádné ustanovení nesmí požadovat automatické zpeněžení podkladových expozic v tržní hodnotě.

18. Podkladové expozice musí vznikat v rámci běžné podnikatelské činnosti prodávajícího podle standardů pro upisování, které nejsou méně přísné než ty, které prodávající uplatňuje v době jejich vzniku u podobných expozic, jež sekuritizovány nejsou. O standardech pro upisování, na jejichž základě podkladové expozice vznikly, a o jakýchkoli jejich podstatných změnách oproti předchozím standardům pro upisování musí být v úplnosti a bez zbytečného odkladu informováni sponzor a další strany s přímou expozicí v transakci ABCP. Proávající musí mít odborné znalosti v oblasti vytváření expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice.

19. Je-li transakce ABCP revolvingovou sekuritizací, musí transakční dokumentace obsahovat rozhodné události pro ukončení revolvingového období, zahrnující přinejmenším:

- a) zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic na předem stanovenou prahovou hodnotu nebo pod ni a
- b) událost související s platební neschopností u prodávajícího nebo obsluhovatele.

20. Transakční dokumentace musí jasně uvádět:

- a) smluvní závazky, povinnosti a odpovědnost sponzora, obsluhovatele, případného svěřenského správce a jiných poskytovatelů pomocných služeb;
- b) postupy a povinnosti nezbytné k zajištění toho, aby selhání nebo platební neschopnost obsluhovatele nevedly k ukončení obsluhy;
- c) ustanovení zajišťující, aby byly protistrany derivátů a banky vedoucí účet v případě svého selhání, platební neschopnosti a jiných specifikovaných událostí podle potřeby nahrazeny, a
- d) způsob, jakým sponzor splňuje požadavky čl. 25 odst. 3.

21. Orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňující, které podkladové expozice uvedené v odstavci 15 se považují za homogenní.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. července 2018.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 25

Sponzor programu ABCP

1. Sponzorem programu ABCP musí být úvěrová instituce, která je předmětem dohledu podle směrnice 2013/36/EU.
2. Sponzor programu ABCP je poskytovatelem likviditního příslibu a podporuje veškeré sekuritizované pozice na úrovni programu ABCP tím, že kryje veškerá rizika likvidity a úvěrová rizika a veškerá podstatná rizika rozmělnění sekuritizovaných expozic, jakož i jakékoli jiné náklady na úrovni transakce a programu, které jsou potřebné k tomu, aby tato podpora investorovi zaručila plné splacení jakékoli částky v rámci komerčního papíru zajištěného aktivy. Popis podpory poskytované na úrovni transakce, včetně popisu poskytovaných likviditních příslibů, poskytne sponzor investorům.
3. Aby úvěrová instituce mohla sponzorovat program ABCP pro STS sekuritizace, musí svému příslušnému orgánu prokázat, že její úloha podle odstavce 2 ani v mimořádné zátěžových situacích na trhu neohrožuje její solventnost a likviditu.

Požadavek uvedený v tomto odstavci se považuje za splněný, pokud příslušný orgán na základě přezkumu a hodnocení podle čl. 97 odst. 3 směrnice 2013/36/EU určil, že opatření, strategie, postupy a mechanismy zavedené danou úvěrovou institucí a vlastní kapitál a likvidita, které tato instituce drží, zajišťují řádné řízení a pokrytí jejích rizik.

4. Sponzor provádí vlastní prověrku s náležitou péčí a ověřuje, zda jsou v příslušných případech dodrženy požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 a 3 tohoto nařízení. Ověřuje také, zda má prodávající kapacity pro obsluhování a postupy inkasa, jež splňují požadavky uvedené v čl. 265 odst. 2 písm. h) až p) nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rovnocenné požadavky ve třetích zemích.

5. Prodávající na úrovni transakce nebo sponzor na úrovni programu ABCP musí splňovat požadavek na ponechání si rizika uvedený v článku 6.

6. Sponzor odpovídá za dodržování článku 7 na úrovni programu ABCP a za to, že se před stanovením ceny potenciálním investorům na jejich žádost zpřístupní:

- a) souhrnné informace požadované podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a
- b) informace požadované podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) až e), alespoň v pracovní nebo počáteční podobě.

7. V případě, že sponzor neobnoví závazek financování likviditního příslibu do uplynutí doby jeho platnosti, likviditní příslib se vyčerpá a cenné papíry, u nichž nastane splatnost, se vyplatí.

Článek 26

Požadavky na úrovni programu

1. Veškeré transakce ABCP provedené v rámci programu ABCP musí splňovat požadavky čl. 24 odst. 1 až 8 a 12 až 20.

Status daného programu ABCP jako STS sekuritizace zůstává zachován i tehdy, je-li nejvýše 5 % souhrnného objemu podkladových expozic transakcí ABCP, financovaných programem ABCP dočasně v nesouladu s požadavky čl. 24 odst. 9, 10 a 11.

Pro účely druhého pododstavce tohoto odstavce se vzorek podkladových expozic pravidelně podrobuje vnějšímu ověření shody vhodnou nezávislou osobou.

- 2. Zbytková vážená průměrná životnost podkladové expozice programu ABCP nesmí být delší než dva roky.
- 3. Program ABCP musí být plně podporován sponzorem v souladu s čl. 25 odst. 2.
- 4. Program ABCP nesmí obsahovat žádnou resekuritizaci a úvěrové posílení nesmí zavádět druhou vrstvu tranší na úrovni programu.
- 5. Cenné papíry vydávané programem ABCP nesmějí zahrnovat kupní opce, doložky o rozšíření nebo jiná ustanovení, která mají vliv na jejich konečnou splatnost, pokud tyto opce nebo doložky mohou být uplatněny dle vlastního uvážení prodejce, sponzora nebo sekuritizační jednotky.
- 6. Úroková a měnová rizika vznikající na úrovni programu ABCP musí být patřičně snižována a veškerá opatření přijatá za tímto účelem musí být zveřejněna. Sekuritizační jednotka smí derivátové smlouvy uzavírat pouze pro účely zajištění úrokového nebo měnového rizika a musí zajistit, aby seskupení podkladových expozic nezahrnovalo deriváty. Uvedené deriváty se musí uzavírat a dokumentovat v souladu s běžnými standardy v oblasti mezinárodních financí.

7. Dokumentace související s programem ABCP musí jasně uvádět:

- a) odpovědnost svěřenského správce a dalších subjektů s případnou fiduciární povinností vůči investorům;
- b) smluvní závazky, povinnosti a odpovědnost sponzora, jenž musí mít odborné znalosti v oblasti upisování úvěrů, případného svěřenského správce a jiných poskytovatelů pomocných služeb;
- c) postupy a povinnosti nezbytné k zajištění toho, aby selhání nebo platební neschopnost obsluhovatele nevedly k ukončení obsluhy;

- d) ustanovení pro nahrazení protistran derivátů a banky vedoucí účet na úrovni programu ABCP v případě jejich selhání, platební neschopnosti a jiných specifikovaných událostí, které nejsou zahrnuty v likviditním příslibu;
 - e) že v případě specifikovaných událostí, selhání nebo platební neschopnosti sponzora budou podniknuta nápravná opatření za účelem zajištění závazku financování nebo nahrazení poskytovatele likviditního příslibu a
 - f) že se likviditní příslib vyčerpá a cenné papíry, u nichž nastane splatnost, se vyplatí, pokud sponzor neobnoví závazek financování likviditního příslibu do uplynutí doby jeho platnosti.
8. Obsluhovatel musí mít odborné znalosti týkající se obsluhy expozic, které jsou svou povahou obdobné expozicím sekuritizovaným, a musí mít náležitě zdokumentovány zásady, postupy a kontroly řízení rizik v souvislosti s obsluhou expozic.

ODDÍL 3

Oznámení STS sekuritizace

Článek 27

Požadavky na oznámení STS sekuritizace

1. Původci a sponzoři pomocí šablony uvedené v odstavci 7 tohoto článku společně oznámí orgánu ESMA, že sekuritizace splňuje požadavky článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26 (dále jen „oznámení STS sekuritizace“). V případě programu ABCP za oznámení skutečnosti, že tento program a v jeho rámci i transakce ABCP splňují požadavky článku 24, odpovídá pouze sponzor.

Oznámení STS sekuritizace musí obsahovat vysvětlení původce a sponzora o způsobu dosažení souladu s každým z kritérií pro STS sekuritizace stanovených v článcích 20 až 22 nebo v článcích 24 až 26.

Orgán ESMA oznámení STS sekuritizace zveřejní na svých oficiálních internetových stránkách podle odstavce 5 tohoto článku. Původci a sponzoři sekuritizace informují o oznámení STS sekuritizace své příslušné orgány a určí mezi sebou jeden subjekt, který bude prvním kontaktním místem pro investory a příslušné orgány.

2. Původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka mohou při kontrole toho, zda sekuritizace splňuje požadavky článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26, využívat služeb třetí strany s povolením podle článku 28. Využitím takové služby však nesmí být za žádných okolností dotčena odpovědnost původce, sponzora nebo sekuritizační jednotky za plnění jejich právních povinností vyplývajících z tohoto nařízení. Využitím takové služby nejsou dotčeny povinnosti institucionálních investorů stanovené v článku 5.

Pokud původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka při kontrole toho, zda sekuritizace splňuje články 19 až 22 nebo články 23 až 26, využijí služeb třetí strany s povolením podle článku 28, musí oznámení STS sekuritizace obsahovat prohlášení, že dodržení kritérií pro STS sekuritizace bylo potvrzeno touto třetí stranou s povolením. Oznámení musí obsahovat název této třetí strany s povolením, její místo usazení a název příslušného orgánu, který jí povolení udělil.

3. Není-li původce nebo původní věřitel úvěrovou institucí nebo investičním podnikem ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013 usazeným v Unii, k oznámení podle odstavce 1 tohoto článku se připojí:

- a) potvrzení původce nebo původního věřitele, že úvěry poskytuje na základě řádných a jasně vymezených kritérií a jasně stanovených postupů pro schvalování, změnu, obnovení a financování úvěrů a že má zavedeny účinné systémy uplatňování těchto postupů v souladu s článkem 9 tohoto nařízení, a
- b) prohlášení původce nebo původního věřitele o tom, zda je poskytnutí úvěru uvedené v písmeni a) předmětem dohledu.

4. Přestane-li sekuritizace splňovat požadavky článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26, oznámí to původce a sponzor neprodleně orgánu ESMA a informují svůj příslušný orgán.

5. Orgán ESMA vede na svých oficiálních internetových stránkách seznam všech sekuritizací, ve vztahu k nimž mu původci a sponzoři oznámili, že splňují požadavky článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26. Orgán ESMA každou takto oznámenou sekuritizaci neprodleně doplní na uvedený seznam. Orgán ESMA tento seznam aktualizuje, pokud dané sekuritizace na základě rozhodnutí příslušných orgánů nebo oznámení původce nebo sponzora již nejsou považovány za STS sekuritizace. Pokud příslušný orgán uložil správní sankce v souladu s článkem 32, oznámí to neprodleně orgánu ESMA. Orgán ESMA ve svém seznamu neprodleně uvede, že příslušný orgán ve vztahu k dané sekuritizaci uložil správní sankce.

6. Orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících informace, které musí původce, sponzor a sekuritizační jednotka poskytnout, aby splnili povinnosti uvedené v odstavci 1.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. července 2018.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení vypracuje orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA návrh prováděcích technických norem pro stanovení šablon k použití při poskytování informací podle odstavce 6.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. července 2018.

Komisi se svěřuje pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v tomto odstavci podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 28

Třetí strana ověřující soulad s kritérii pro STS sekuritizace

1. Třetí strana uvedená v čl. 27 odst. 2 musí mít povolení příslušného orgánu posuzovat soulad sekuritizací s kritérii pro STS sekuritizace stanovenými v článcích 19 až 22 nebo v článcích 23 až 26. Příslušný orgán povolení udělí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) třetí strana účtuje původcům, sponzorům nebo sekuritizačním jednotkám zapojeným do sekuritizací, které posuzuje, pouze nediskriminační poplatky, které jsou založeny na nákladech a neliší se podle výsledků jejího posouzení ani na nich jinak nezávisí;
- b) třetí strana není ani regulovaným podnikem ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice 2002/87/ES, ani ratingovou agenturou ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1060/2009, a provádění ostatních činností této třetí strany neohrožuje nezávislost ani čestnost a poctivost jejich posouzení;
- c) třetí strana neposkytuje původci, sponzorovi nebo sekuritizační jednotce zapojeným do sekuritizací, které posuzuje, žádný druh poradenských, auditních ani srovnatelných služeb;
- d) členové řídicího orgánu třetí strany mají odbornou kvalifikaci, znalosti a zkušenosti, které jsou přiměřené jejímu úkolu, mají dobrou pověst a jsou bezúhonní;
- e) v řídicím orgánu třetí strany jsou alespoň jednou třetinou a nejméně dvěma členy zastoupeni nezávislí odborníci;
- f) třetí strana učiní všechny nezbytné kroky k zajištění toho, aby ověření souladu s kritérii pro STS sekuritizace nebylo ovlivněno existujícími či potenciálními střety zájmů nebo obchodními vztahy této třetí strany, jejích akcionářů či podílníků, manažerů, zaměstnanců či jakýchkoli jiných fyzických osob, jejichž služby má tato třetí strana k dispozici nebo nad jejichž službami má kontrolu. Za tímto účelem třetí strana zřídí, udržuje, vynucuje a dokumentuje účinný systém vnitřní kontroly, kterým se řídí provádění zásad a postupů s cílem určit potenciální střety zájmů a předcházet jim. Potenciální nebo existující střety zájmů, které byly určeny, musí být neprodleně odstraněny nebo zmírněny a zveřejněny. Pro zajištění nezávislosti posouzení dodržení podmínek pro STS sekuritizace třetí strana zřídí, udržuje, vynucuje a dokumentuje odpovídající zásady a postupy. Třetí strana tyto zásady a postupy pravidelně sleduje a přezkoumává, aby vyhodnotila jejich účinnost a posoudila, zda je třeba je aktualizovat, a
- g) třetí strana může prokázat, že zavedla vhodná provozní opatření a interní postupy, jež jí umožňují posoudit dodržení podmínek pro STS sekuritizace.

Příslušný orgán může povolení odejmout, domnívá-li se, že třetí strana zásadním způsobem porušuje první pododstavec.

2. Třetí strana s povolením podle odstavce 1 neprodleně svému příslušnému orgánu oznámí veškeré podstatné změny informací poskytnutých na základě uvedeného odstavce nebo jakékoli jiné změny, o kterých se lze přiměřeně domnívat, že by mohly mít vliv na posouzení jejího příslušného orgánu.

3. Příslušný orgán může třetí straně uvedené v odstavci 1 účtovat poplatky založené na nákladech, aby pokryl nezbytné výdaje související s posuzováním žádostí o povolení a s následným sledováním souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1.

4. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňující informace, které mají být poskytnuty příslušným orgánům v žádosti třetí strany o povolení v souladu s odstavcem 1.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. července 2018.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA 5

DOHLED

Článek 29

Určení příslušných orgánů

1. Na dodržování povinností stanovených v článku 5 tohoto nařízení dohlíží následující příslušné orgány v souladu s pravomocemi udělenými příslušnými právními akty:

- a) pro pojišťovny a zajišťovny příslušný orgán určený v souladu s čl. 13 bodem 10 směrnice 2009/138/ES;
- b) pro správce alternativních investičních fondů odpovědný příslušný orgán určený v souladu s článkem 44 směrnice 2011/61/EU;
- c) pro SKIPCP a jejich správcovské společnosti příslušný orgán určený v souladu s článkem 97 směrnice 2009/65/ES;
- d) pro instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění příslušný orgán určený v souladu s čl. 6 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ⁽¹⁾;
- e) pro úvěrové instituce nebo investiční podniky příslušný orgán určený v souladu s článkem 4 směrnice 2013/36/EU, včetně ECB, pokud jde o zvláštní úkoly, které jí svěřuje nařízení (EU) č. 1024/2013.

2. Příslušné orgány odpovědné za dohled nad sponzory v souladu s článkem 4 směrnice 2013/36/EU, včetně ECB, pokud jde o zvláštní úkoly, které jí svěřuje nařízení (EU) č. 1024/2013, dohlíží na to, aby sponzoři dodržovali povinnosti stanovené v člancích 6 až 9 tohoto nařízení.

3. Pokud jsou původci, původní věřitelé a sekuritizační jednotky subjekty podléhajícími dohledu v souladu se směrnicemi 2003/41/ES, 2009/138/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU a 2013/36/EU a s nařízením (EU) č. 1024/2013, dohlíží relevantní příslušné orgány určené v souladu s uvedenými akty, včetně ECB, pokud jde o zvláštní úkoly, které jí svěřuje nařízení (EU) č. 1024/2013, na dodržování povinností stanovených v člancích 6 až 9 tohoto nařízení.

4. Pro původce, původní věřitele a sekuritizační jednotky, kteří jsou usazeni v Unii a na něž se nevztahují legislativní akty Unie uvedené v odstavci 3, určí členské státy jeden nebo více příslušných orgánů pro dohled nad dodržováním povinností stanovených v člancích 6 až 9. Členské státy informují Komisi a orgán ESMA o určení příslušných orgánů podle tohoto odstavce do 1. ledna 2019. Tato povinnost neplatí ve vztahu k subjektům, které pouze prodávají expozice v rámci programu ABCP či jiné sekuritizační transakce nebo systému a nevytvářejí aktivně expozice primárně pro účely jejich pravidelné sekuritizace.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

5. Členské státy určí jeden nebo více příslušných orgánů pro dohled nad tím, jak původci, sponzoři a sekuritizační jednotky dodržují články 18 až 27 a jak třetí strany dodržují článek 28. Členské státy informují Komisi a orgán ESMA o určení příslušných orgánů podle tohoto odstavce do 18. ledna 2019.

6. Odstavec 5 tohoto článku se nepoužije ve vztahu k subjektům, které pouze prodávají expozice v rámci programu ABCP či jiné sekuritizační transakce nebo systému a nevytvářejí aktivně expozice primárně pro účely jejich pravidelné sekuritizace. V takovém případě původce nebo sponzor ověří, že tyto subjekty splňují příslušné povinnosti stanovené v článcích 18 až 27.

7. Orgán ESMA zajistí v souladu se svými úkoly a pravomocemi stanovenými v nařízení (EU) č. 1095/2010 důsledné uplatňování a vymáhání povinností stanovených v článcích 18 až 27 tohoto nařízení. Orgán ESMA sleduje v souladu s článkem 39 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ⁽¹⁾ sekuritizační trh v Unii a v souladu s článkem 40 nařízení (EU) č. 600/2014 uplatňuje své pravomoci dočasně zasáhnout.

8. Orgán ESMA na svých internetových stránkách zveřejní a aktualizuje seznam příslušných orgánů uvedených v tomto článku.

Článek 30

Pravomoci příslušných orgánů

1. Každý členský stát zajistí, aby příslušný orgán určený v souladu s čl. 29 odst. 1 až 5 měl dohledové, vyšetřovací a sankční pravomoci nezbytné k plnění svých povinností podle tohoto nařízení.

2. Příslušný orgán pravidelně přezkouvává ujednání, postupy a mechanismy, které původci, sponzoři, sekuritizační jednotky a původní věřitelé zavedli pro dosažení souladu s tímto nařízením.

Součástí přezkumu podle prvního pododstavce jsou:

a) postupy a mechanismy pro správné oceňování a průběžné ponechávání si podstatného čistého ekonomického podílu, shromažďování a včasné poskytování veškerých informací, které mají být zpřístupňovány v souladu s článkem 7, a kritéria pro poskytování úvěrů v souladu s článkem 9;

b) u STS sekuritizací, které nejsou sekuritizacemi v rámci programu ABCP, postupy a mechanismy pro zajištění souladu s čl. 20 odst. 7 až 12, s čl. 21 odst. 7 a s článkem 22 a

c) u STS sekuritizací, které jsou sekuritizacemi v rámci programu ABCP, postupy a mechanismy pro zajištění souladu s článkem 24 v souvislosti s transakcemi ABCP a s čl. 26 odst. 7 a 8 v souvislosti s programy ABCP.

3. Příslušné orgány vyžadují, aby rizika plynoucí ze sekuritizačních transakcí, včetně rizik ztráty dobré pověsti, byla hodnocena a řešena prostřednictvím vhodných politik a postupů původců, sponzorů, sekuritizačních jednotek a původních věřitelů.

4. Příslušný orgán v příslušných případech sleduje v rámci obezřetnostního dohledu, jež vykonává v oblasti sekuritizace, konkrétní dopady účasti na sekuritizačním trhu na stabilitu finanční instituce, jež působí jako původní věřitel, původce, sponzor nebo investor, přičemž, aniž by tím byla dotčena přísnější odvětvová regulace, zohledňuje:

a) velikost kapitálových rezerv;

b) velikost rezerv v oblasti likvidity a

c) riziko likvidity pro investory v důsledku nesouladu mezi splatností jejich financování a investicemi.

Jestliže příslušný orgán odhalí podstatné riziko ohrožující finanční stabilitu finanční instituce nebo finančního systému jako celku, přijme bez ohledu na své povinnosti vyplývající z článku 36 opatření ke snížení těchto rizik a podá zprávu o svých zjištěních určenému orgánu příslušnému k uplatnění makrobezpečnostních nástrojů podle nařízení (EU) č. 575/2013 a Evropské radě pro systémová rizika.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).

5. Příslušný orgán sleduje každé případné obcházení povinností stanovených v čl. 6 odst. 2 a zajistí, aby byly uplatňovány sankce podle článků 32 a 33.

Článek 31

Makrobezpečnostní dohled nad sekuritizačním trhem

1. V rámci svého mandátu odpovídá Evropská rada pro systémová rizika za makrobezpečnostní dohled nad sekuritizačním trhem Unie.

2. Evropská rada pro systémová rizika nepřetržitě sleduje vývoj na sekuritizačních trzích s cílem přispívat k předcházení systémovým rizikům pro finanční stabilitu v Unii, která jsou důsledkem vývoje v rámci finančního systému, nebo k jejich snižování, při zohlednění makroekonomického vývoje, tak aby nedocházelo k výskytům rozsáhlých finančních problémů. Kdykoli to považuje za nezbytné nebo alespoň jednou za tři roky, zveřejní Evropská rada pro systémová rizika ve spolupráci s orgánem EBA zprávu o dopadech sekuritizačního trhu na finanční stabilitu s cílem poukázat na rizika pro finanční stabilitu. Jsou-li zjištěna podstatná rizika, poskytne Evropská rada pro systémová rizika varování a v případě potřeby vydá Komisi, evropským orgánům dohledu a členským státům doporučení pro přijetí nápravného opatření v reakci na tato rizika v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1092/2010, mimo jiné ohledně vhodnosti změny úrovně ponechaného rizika nebo přijetí dalších makrobezpečnostních opatření. Komise, evropské orgány dohledu a členské státy informují do tří měsíců od obdržení tohoto doporučení Evropskou radu pro systémová rizika, Evropský parlament a Radu v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1092/2010 o opatřeních přijatých v reakci na toto doporučení a v případě nečinnosti poskytnou náležité zdůvodnění.

Článek 32

Správní sankce a nápravná opatření

1. Aniž je dotčeno právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce podle článku 34, stanoví členské státy pravidla pro ukládání přiměřených správních sankcí v případě úmyslného nebo nedbalostního porušení předpisů a nápravných opatření alespoň v situacích, kdy:

- a) původce, sponzor nebo původní věřitel nesplnili požadavky stanovené v článku 6;
- b) původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka nesplnili požadavky stanovené v článku 7;
- c) původce, sponzor nebo původní věřitel nesplnili kritéria stanovená v článku 9;
- d) původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka nesplnili požadavky stanovené v článku 18;
- e) sekuritizace je označena jako STS sekuritizace a původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka této sekuritizace nesplnili požadavky stanovené v článcích 19 až 22 nebo článcích 23 až 26;
- f) původce nebo sponzor poskytli zavádějící oznámení podle čl. 27 odst. 1;
- g) původce nebo sponzor nesplnili požadavky stanovené v čl. 27 odst. 4;
- h) třetí strana s povolením podle článku 28 neoznámila podstatné změny informací poskytnutých na základě čl. 28 odst. 1 nebo jakékoli jiné změny, o kterých se lze přiměřeně domnívat, že by mohly mít vliv na posouzení jejího příslušného orgánu.

Členské státy rovněž zajistí, aby byly správní sankce nebo nápravná opatření účinně uplatňovány.

Tyto sankce a opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy svěří příslušným orgánům pravomoc uplatňovat v případě porušení předpisů uvedeného v odstavci 1 alespoň tyto správní sankce a jiná opatření:

- a) veřejné oznámení provedené v souladu s článkem 37, v němž je uvedena totožnost fyzické nebo právnické osoby a povaha daného porušení;
- b) příkaz fyzické nebo právnické osobě, aby upustila od závadného jednání a zdržela se jeho opakování;
- c) ve vztahu ke kterémukoli členovi řídicího orgánu původce, sponzora nebo sekuritizační jednotky nebo jakékoli jiné fyzické osobě, která je odpovědná za toto porušení předpisů, uložení dočasného zákazu vykonávat řídicí funkce v uvedených subjektech;

- d) v případě porušení předpisů uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. e) nebo f) tohoto článku ve vztahu k původci a sponzorovi dočasný zákaz oznamovat podle čl. 27 odst. 1, že sekuritizace splňuje požadavky stanovené v člancích 19 až 22 nebo člancích 23 až 26;
- e) v případě fyzických osob správní peněžitě sankce, jejichž maximální výše činí alespoň 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, odpovídající částku v národní měně ke dni 17. ledna 2018;
- f) v případě právnických osob správní peněžitě sankce, jejichž maximální výše činí alespoň 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, odpovídající částku v národní měně ke dni 17. ledna 2018, nebo až 10 % celkového čistého ročního obrátu právnické osoby podle poslední dostupné účetní závěrky schválené řídicím orgánem; je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽¹⁾, je příslušným celkovým ročním čistým obrátem celkový roční čistý obrát nebo odpovídající druh příjmů v souladu s příslušnými účetními legislativními akty podle nejnovější dostupné konsolidované účetní závěrky schválené řídicím orgánem vrcholného mateřského podniku;
- g) správní peněžitě sankce, jejichž maximální výše činí alespoň dvojnásobek výhody, které bylo v důsledku porušení pravidel dosaženo, jestliže ji lze určit, a to i pokud je tato částka vyšší než maximální částky uvedené v písmenech e) a f), a
- h) v případě porušení předpisů uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. f) tohoto článku dočasné odnětí povolení třetí strany podle článku 28 kontrolovat soulad sekuritizace s články 19 až 22 nebo články 23 až 26.
3. Pokud se ustanovení uvedená v odstavci 1 použijí na právnické osoby, svěří členské státy příslušným orgánům pravomoc uplatňovat správní sankce a nápravná opatření stanovená v odstavci 2, s výhradou podmínek stanovených ve vnitrostátním právu, na členy řídicího orgánu a na další osoby, které nesou podle vnitrostátního práva odpovědnost za dané porušení.
4. Členské státy zajistí, aby veškerá rozhodnutí o uložení správních sankcí nebo nápravných opatření uvedených v odstavci 2 byla řádně odůvodněna a aby bylo možné podat proti nim opravný prostředek.

Článek 33

Výkon pravomoci ukládat správní sankce a nápravná opatření

1. Příslušné orgány vykonávají pravomoc ukládat správní sankce a nápravná opatření podle článku 32 v souladu se svým vnitrostátním právním řádem:
- a) přímo;
- b) ve spolupráci s jinými orgány;
- c) na svou odpovědnost přenesením na jiné orgány;
- d) podáním návrhu příslušným justičním orgánům.
2. Příslušné orgány při stanovení druhu a míry správní sankce nebo nápravného opatření uloženého podle článku 32 zohledňují, do jaké míry bylo porušení předpisů způsobeno úmyslně nebo z nedbalosti, a všechny ostatní relevantní okolnosti, případně včetně:
- a) významu, závažnosti a délky trvání daného porušení;
- b) míry odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení;
- c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby;
- d) výše zisku, kterého odpovědná fyzická nebo právnická osoba dosáhla, nebo ztráty, které zabránila, jestliže je lze určit;
- e) ztrát třetích stran způsobených porušením, pokud je lze určit;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem, aniž je dotčena potřeba zajistit vydání zisku, kterého uvedená osoba dosáhla, nebo ztráty, které zabránila;
- g) předchozích porušení předpisů odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou.

Článek 34

Trestní sankce

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce nebo nápravná opatření za ta porušení předpisů, na která se podle jejich vnitrostátního práva vztahují trestní sankce.
2. Pokud se členské státy rozhodly v souladu s odstavcem 1 tohoto článku stanovit za porušení uvedená v čl. 32 odst. 1 trestní sankce, zajistí, aby byla zavedena vhodná opatření k tomu, aby příslušné orgány měly veškeré pravomoci nezbytné ke spolupráci s orgány činnými v trestním řízení v rámci své jurisdikce, aby mohly získat konkrétní informace týkající se trestního vyšetřování či řízení zahájeného pro porušení uvedená v čl. 32 odst. 1 a předat tyto informace ostatním příslušným orgánům, jakož i orgánům ESMA, EBA a EIOPA, a splnit tak svou povinnost spolupráce pro účely tohoto nařízení.

Článek 35

Oznamovací povinnosti

Členské státy oznámí právní a správní předpisy k provedení této kapitoly, včetně případných relevantních trestněprávních ustanovení, Komisi a orgánům ESMA, EBA a EIOPA do 18. ledna 2019. Dále Komisi a orgánům ESMA, EBA a EIOPA bez zbytečného odkladu oznámí veškeré následné změny těchto předpisů.

Článek 36

Spolupráce mezi příslušnými orgány a evropskými orgány dohledu

1. Příslušné orgány uvedené v článku 29 a orgány ESMA, EBA a EIOPA vzájemně úzce spolupracují a vyměňují si informace za účelem plnění svých úkolů podle článků 30 až 34.
2. Příslušné orgány úzce koordinují svůj dohled za účelem zjišťování případů porušení tohoto nařízení a jejich nápravy, rozvoje a prosazování osvědčených postupů, usnadňování spolupráce, prosazování jednotnosti výkladu a poskytování hodnocení napříč jurisdikcemi v případě jakékoli neshody.
3. V rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu je vytvořen zvláštní sekuritizační výbor, v němž příslušné orgány úzce spolupracují, aby mohly plnit své povinnosti podle článků 30 až 34.
4. Pokud příslušný orgán zjistí nebo má důvod se domnívat, že byl porušen jeden nebo více požadavků podle článků 6 až 27, informuje o svých zjištěních dostatečně podrobně příslušný orgán subjektu či subjektů podezřelých z tohoto porušení. Dotčené příslušné orgány úzce koordinují svůj dohled s cílem zajistit jednotnost svých rozhodnutí.
5. Pokud se porušení předpisů uvedených v odstavci 4 tohoto článku týká zejména nesprávného nebo zavádějícího oznámení podle čl. 27 odst. 1, oznámí příslušný orgán, jenž takové porušení zjistil, svá zjištění neprodleně příslušnému orgánu subjektu určeného jako první kontaktní místo podle čl. 27 odst. 1. Příslušný orgán subjektu určeného jako první kontaktní místo podle čl. 27 odst. 1 následně informuje orgány ESMA, EBA a EIOPA a řídí se postupem stanoveným v odstavci 6 tohoto článku.
6. Po obdržení informací uvedených v odstavci 4 provede příslušný orgán subjektu podezřelého z porušení předpisů do patnácti pracovních dní veškerá nezbytná opatření pro řešení zjištěného porušení a oznámí je ostatním zapojeným příslušným orgánům, zejména příslušným orgánům původce, sponzora a sekuritizační jednotky a příslušným orgánům držitele sekuritizované pozice, je-li znám. Jestliže příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření nebo nečinností jiného příslušného orgánu, oznámí to bez zbytečného odkladu všem ostatním zapojeným příslušným orgánům. Pokud se tento spor nevyřeší do tří měsíců ode dne, kdy byl oznámen všem zapojeným příslušným orgánům, je záležitost v souladu s článkem 19 a tam, kde je to relevantní, s článkem 20 nařízení (EU) č. 1095/2010 postoupena orgánu ESMA. Lhůta pro smírné urovnání sporu uvedená v čl. 19 odst. 2 nařízení (EU) č. 1095/2010 je jeden měsíc.

Pokud dotčené příslušné orgány nedosáhnou dohody ve lhůtě pro smírné urovnání sporu uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, přijme orgán ESMA rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010 do jednoho měsíce. Během postupu stanoveného v tomto článku se sekuritizace uvedená na seznamu vedeném orgánem ESMA podle článku 27 tohoto nařízení nadále považuje za STS sekuritizaci podle kapitoly 4 tohoto nařízení a zůstává na tomto seznamu.

Pokud se dotčené příslušné orgány shodnou, že porušení předpisů souvisí s nedodržením požadavků podle článku 18 v dobré víře, mohou se rozhodnout poskytnout původci, sponzorovi a sekuritizační jednotce až tříměsíční lhůtu k nápravě zjištěného porušení, která běží ode dne, kdy byli původce, sponzor a sekuritizační jednotka příslušným orgánem o porušení informováni. Během této lhůty se sekuritizace uvedená na seznamu vedeném orgánem ESMA podle článku 27 nadále považuje za STS sekuritizaci podle kapitoly 4 a zůstává na tomto seznamu.

Pokud se jeden nebo více zapojených příslušných orgánů domnívá, že porušení předpisů nebylo ve lhůtě uvedené ve třetím pododstavci náležitě napraveno, použije se první pododstavec.

7. Tři roky po dni použitelnosti tohoto nařízení provede orgán ESMA srovnávací hodnocení podle článku 30 nařízení (EU) č. 1095/2010 zaměřené na plnění požadavků stanovených v člincích 19 až 26 tohoto nařízení.

8. Orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících obecnou povinnost spolupráce, informace, jež mají být vyměňovány podle odstavce 1, a oznamovací povinnosti podle odstavců 4 a 5.

Orgán ESMA v úzké spolupráci s orgány EBA a EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 37

Uveřejňování správních sankcí

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány na svých oficiálních internetových stránkách bez zbytečného odkladu uveřejnily alespoň veškerá rozhodnutí o uložení správní sankce, proti nimž již není možné podat opravný prostředek a jež byly uloženy za porušení článků 6, 7 nebo 9 nebo čl. 27 odst. 1 tohoto nařízení poté, co bylo uvedené rozhodnutí oznámeno osobě, již byla sankce uložena.

2. Uveřejnění uvedené v odstavci 1 zahrnuje informace o druhu a povaze porušení předpisů, totožnosti odpovědné osoby a uložených sankcích.

3. Má-li příslušný orgán na základě individuálního posouzení za to, že by uveřejnění totožnosti v případě právnických osob nebo totožnosti a osobních údajů v případě fyzických osob bylo nepřiměřené, že by ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování, nebo že by, nakolik to lze určit, způsobilo dotčené osobě nepřiměřenou škodu, zajistí členské státy, aby příslušné orgány učinily jedno z následujících opatření:

- a) uveřejnění rozhodnutí o uložení správní sankce odloží, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;
- b) uveřejní rozhodnutí o uložení správní sankce anonymizovaně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, nebo
- c) rozhodnutí o uložení správní sankce neuveřejní, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují:
 - i) že nebude ohrožena stabilita finančních trhů, nebo
 - ii) přiměřenost uveřejnění takových rozhodnutí s ohledem na opatření, která jsou považována za méně významná.

4. V případě rozhodnutí uveřejnit sankci anonymizovaně může být uveřejnění příslušných údajů odloženo. Pokud příslušný orgán uveřejní rozhodnutí o uložení správní sankce, vůči němuž je podán opravný prostředek k příslušným soudním orgánům, příslušné orgány tuto informaci ihned uvedou na svých oficiálních internetových stránkách spolu s případnými následnými informacemi o výsledku řízení o tomto opravném prostředku. Rovněž se uveřejní jakékoli soudní rozhodnutí, kterým se rozhodnutí o uložení správní sankce ruší.

5. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli uveřejnění podle odstavců 1 až 4 zůstalo na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu nejméně pěti let od uveřejnění. Osobní údaje, jež taková uveřejněná informace obsahuje, se na oficiálních internetových stránkách příslušného orgánu ponechají pouze po dobu, která je nezbytně nutná podle příslušných pravidel pro ochranu údajů.

6. Příslušné orgány informují orgán ESMA o veškerých uložených správních sankcích včetně veškerých případných opravných prostředků proti nim a jejich výsledků.

7. Orgán ESMA vede centrální databázi správních sankcí, které mu byly sděleny. Tato databáze je přístupná pouze orgánům ESMA, EBA a EIOPA a příslušným orgánům a aktualizuje se na základě informací poskytnutých příslušnými orgány v souladu s odstavcem 6.

KAPITOLA 6

ZMĚNY

Článek 38

Změna směrnice 2009/65/ES

Článek 50a směrnice 2009/65/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 50a

Správcovské společnosti SKIPCP nebo samosprávné SKIPCP s expozicí vůči sekuritizaci, která již nesplňuje požadavky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*), jednají v nejlepším zájmu investorů do daného SKIPCP a případně přijmou nápravná opatření.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví společná pravidla pro sekuritizaci a vytváří se evropský rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“

Článek 39

Změna směrnice 2009/138/ES

Směrnice 2009/138/ES se mění takto:

1) V článku 135 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 301a této směrnice a doplňující tuto směrnici stanovením specifikací pro okolnosti, za nichž lze uložit přiměřený dodatečný kapitálový požadavek, pokud byly porušeny požadavky stanovené v článku 5 nebo 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*), aniž je dotčen čl. 101 odst. 3 této směrnice.

3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace v souvislosti s odstavcem 2 tohoto článku vypracuje EIOPA, s výhradou článku 301b, návrhy regulačních technických norem, ve kterých vymezí metody pro výpočet přiměřeného dodatečného kapitálového požadavku zmíněného v uvedeném odstavci.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“

2) V článku 308b se zrušuje odstavec 11.

Článek 40

Změna nařízení (ES) č. 1060/2009

Nařízení (ES) č. 1060/2009 se mění takto:

- 1) Ve 22., 34., 40. a 41. bodě odůvodnění, v čl. 8 odst. 4 prvním a druhém pododstavci, v článku 8c, v čl. 10 odst. 3, v čl. 39 odst. 4, v příloze I oddíle A bodě 2, v oddíle B bodě 5 a v oddíle D části II. nadpise a bodech 1 a 2 a v příloze III části I bodech 8, 24 a 45 a části III bodě 8 se slova „strukturovaný finanční nástroj“ nahrazují slovy „sekuritizovaný nástroj“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru.
- 2) V českém znění zahrnuto do bodu 1.
- 3) V článku 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Toto nařízení také stanoví emitentům a spřízněným třetím stranám usazeným v Unii povinnosti ve vztahu k sekuritizovaným nástrojům.“
- 4) V čl. 3 odst. 1 se písmeno l) nahrazuje tímto:

„l) „sekuritizovaným nástrojem“ finanční nástroj nebo jiná aktiva vyplývající ze sekuritizační transakce nebo systému ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (nařízení o sekuritizaci);“
- 5) Článek 8b se zrušuje.
- 6) V čl. 4 odst. 3 písm. b), v čl. 5 odst. 6 druhém pododstavci písm. b) a v článku 25a se zrušuje odkaz „8b“.

Článek 41

Změna směrnice 2011/61/EU

Článek 17 směrnice 2011/61/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Správci alternativních investičních fondů s expozicí vůči sekuritizaci, která již nesplňuje požadavky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*), jednájí v nejlepším zájmu investorů do daných alternativních investičních fondů a případně přijmou nápravná opatření.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“

Článek 42

Změna nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

- 1) V článku 2 se doplňují nové body, které znějí:

„30) „krytým dluhopisem“ dluhopis splňující požadavky článku 129 nařízení (EU) č. 575/2013;

31) „subjektem krytého dluhopisu“ emitent krytého dluhopisu nebo krycí portfolio krytého dluhopisu.“
- 2) V článku 4 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„5. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije na OTC derivátové smlouvy, které uzavřely subjekty krytého dluhopisu v souvislosti s krytým dluhopisem, nebo sekuritizační jednotka pro speciální účel v souvislosti se sekuritizací ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*), pokud:

a) v případě sekuritizačních jednotek pro speciální účel daná sekuritizační jednotka pro speciální účel vydává výhradně sekuritizace, které splňují požadavky článku 18 a článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26 nařízení (EU) 2017/2402 (nařízení o sekuritizaci);

- b) daná OTC derivátová smlouva je použita pouze pro účely zajištění úrokové sazby nebo nesouladu měn v rámci krytého dluhopisu nebo sekuritizace a
- c) ujednání v rámci daného krytého dluhopisu nebo sekuritizace náležitě snižují úvěrové riziko protistrany ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám uzavřeným subjektem krytého dluhopisu nebo sekuritizační jednotkou pro speciální účel v souvislosti s daným krytým dluhopisem nebo sekuritizací.

6. S cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto článku a s ohledem na potřebu předcházet regulační arbitráži vypracují evropské orgány dohledu návrhy regulačních technických norem upřesňujících kritéria pro stanovení toho, která ujednání v rámci krytých dluhopisů nebo sekuritizací náležitě snižují úvěrové riziko protistrany ve smyslu odstavce 5.

Evropské orgány dohledu předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. července 2018.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 nebo (EU) č. 1095/2010.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“

3) V článku 11 se odstavcem 15 nahrazuje tímto:

„15. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracují evropské orgány dohledu společné návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

- a) postupy řízení rizik včetně úrovně a typu kolaterálu a způsobů jeho oddělení požadované k dosažení souladu s odstavcem 3;
- b) postupy, jimiž se mají řídit smluvní strany a relevantní příslušné orgány při uplatňování osvobození podle odstavců 6 až 10;
- c) použitelná kritéria podle odstavců 5 až 10, zejména včetně toho, co má být považováno za věcnou nebo právní překážku bránící okamžitému převodu kapitálu a splacení závazků mezi smluvními stranami.

Úroveň a typ kolaterálu požadovaného ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, které uzavřely subjekty krytého dluhopisu v souvislosti s krytým dluhopisem nebo sekuritizační jednotka pro speciální účel v souvislosti se sekuritizací ve smyslu tohoto nařízení a které splňují podmínky čl. 4 odst. 5 tohoto nařízení a požadavky článku 18 a článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26 nařízení (EU) 2017/2402 (nařízení o sekuritizaci), se stanoví s přihlédnutím k případným překážkám vznikajícím při výměně kolaterálu ve vztahu ke stávajícím ujednáním o kolaterálu v rámci krytého dluhopisu nebo sekuritizace.

Evropské orgány dohledu předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. července 2018.

V závislosti na právní povaze smluvní strany jsou na Komisi přeneseny pravomoci k přijetí regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 nebo (EU) č. 1095/2010.“

Článek 43

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se použije na sekuritizace těch cenných papírů, které byly vydány 1. ledna 2019 nebo později, s výhradou odstavců 7 a 8.
2. Ve vztahu k sekuritizacím těch cenných papírů, které byly vydány před 1. lednem 2019, smějí původci, sponzoři a sekuritizační jednotky používat označení „STS“ nebo „jednoduchá, transparentní a standardizovaná“ nebo označení, které na tyto pojmy přímo nebo nepřímo odkazuje, pouze pokud jsou splněny požadavky stanovené v článku 18 a podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku.
3. Sekuritizace cenných papírů, které byly vydány před 1. lednem 2019, jiné než sekuritizované pozice související s transakcí ABCP nebo programem ABCP, se považují za STS sekuritizace, pokud:
 - a) v době vydání těchto cenných papírů splňovaly požadavky stanovené v čl. 20 odst. 1 až 5, 7, 8, 9, 11, 12 a 13 a v čl. 21 odst. 1 a 3 a

b) od okamžiku oznámení podle čl. 27 odst. 1 splňovaly požadavky stanovené v čl. 20 odst. 6 a 10, v čl. 21 odst. 2 a 4 až 10 a v čl. 22 odst. 1 až 5.

4. Pro účely odst. 3 písm. b) platí:

a) v čl. 22 odst. 2 se slovy „před vydáním“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

b) v čl. 22 odst. 3 se slovy „před stanovením ceny sekuritizace“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

c) v čl. 22 odst. 5:

i) ve druhé větě se slovy „před stanovením ceny“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

ii) ve třetí větě se slovy „před stanovením ceny ... alespoň v pracovní nebo počáteční podobě“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

iii) požadavek uvedený ve čtvrté větě se nepoužije;

iv) odkazy na dodržování článku 7 se vykládají tak, jako by se článek 7 na dané sekuritizace vztahoval bez ohledu na čl. 43 odst. 1.

5. Ve vztahu k sekuritizacím, jejichž cenné papíry byly vydány dne 1. ledna 2011 nebo později, avšak před 1. lednem 2019, a ve vztahu k sekuritizacím, jejichž cenné papíry byly vydány před 1. lednem 2011, pokud byly po dni 31. prosince 2014 přidány nebo nahrazeny nové podkladové expozice, se požadavky týkající se náležité péče stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 nadále použijí ve znění použitelném k 31. prosinci 2018.

6. Ve vztahu k sekuritizacím, jejichž cenné papíry byly vydány před 1. lednem 2019, uplatňují úvěrové instituce nebo investiční podniky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013, pojišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES, zajišťovny ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES a správci alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU nadále článek 405 nařízení (EU) č. 575/2013 a kapitoly I, II a III a článek 22 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014, články 254 a 255 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 a článek 51 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013, ve znění platném k 31. prosinci 2018.

7. Do použitelnosti regulačních technických norem, jež má Komise přijmout podle čl. 6 odst. 7 tohoto nařízení, uplatňují původci, sponzoři nebo původní věřitelé pro účely povinností stanovených v článku 6 tohoto nařízení na sekuritizace těch cenných papírů, které byly vydány 1. ledna 2019 nebo později, kapitoly I, II a III a článek 22 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014.

8. Do použitelnosti regulačních technických norem, jež má Komise přijmout podle čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení, zpřístupňují původci, sponzoři a sekuritizační jednotky pro účely povinností stanovených v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a e) tohoto nařízení informace uvedené v přílohách I až VIII nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/3 v souladu s čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení.

9. Pro účely tohoto článku se v případě sekuritizací, které nezahrnují vydání cenných papírů, odkazy na „sekuritizace, jejichž cenné papíry byly vydány“, chápou jako odkazy na „sekuritizace, jejichž počáteční sekuritizované pozice byly vytvořeny“, pokud se toto nařízení použije na kterékoli sekuritizace, které 1. ledna 2019 nebo později vytvoří nové sekuritizované pozice.

Článek 44

Zprávy

Do 1. ledna 2021 a poté každé tři roky zveřejní Společný výbor evropských orgánů dohledu zprávu o:

a) provádění požadavků na STS sekuritizace stanovených v člácích 18 až 27;

- b) posouzení opatření, která přijaly příslušné orgány, podstatných rizik a nových slabých míst, jež se mohla objevit, a opatření přijatých účastníky trhu za účelem další standardizace sekuritizační dokumentace;
- c) fungování požadavků na náležitou péči stanovených v článku 5 a požadavků na transparentnost stanovených v článku 7 a o úrovni transparentnosti sekuritizačního trhu v Unii, včetně toho, zda požadavky na transparentnost stanovené v článku 7 umožňují příslušným orgánům mít dostatečný přehled o trhu, a plnit tak své pověření;
- d) požadavcích stanovených v článku 6, mimo jiné o jejich plnění účastníky trhu a o možnostech ponechání si rizika podle čl. 6 odst. 3.

Článek 45

Syntetické sekuritizace

1. Do 2. července 2019 zveřejní orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA zprávu o proveditelnosti zvláštního rámce pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou syntetickou sekuritizaci, týkající se pouze rozvahové syntetické sekuritizace.
2. Do 2. ledna 2020 předloží Komise na základě zprávy orgánu EBA uvedené v odstavci 1 zprávu Evropskému parlamentu a Radě o vytvoření zvláštního rámce pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou syntetickou sekuritizaci, týkající se pouze rozvahové syntetické sekuritizace, kterou případně doprovodí legislativním návrhem.

Článek 46

Přezkum

Do 1. ledna 2022 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování tohoto nařízení, kterou případně doprovodí legislativním návrhem.

V této zprávě zohlední především zjištění obsažená ve zprávách uvedených v článku 44 a vyhodnotí:

- a) dopady tohoto nařízení, včetně zavedení označení STS sekuritizace, na fungování trhu sekuritizací v Unii, přínos sekuritizace pro reálnou ekonomiku, zejména pro přístup k úvěrům pro malé a střední podniky a pro investice, a propojenost mezi finančními institucemi a stabilitu finančního sektoru;
- b) rozdíly ve využívání možností uvedených v čl. 6 odst. 3 na základě údajů uvedených ve zprávě podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. e) bodu iii). Pokud ze zjištění vyplývá nárůst obezřetnostního rizika způsobený využíváním možností uvedených v čl. 6 odst. 3 písm. a), b), c) a e), bude zvážena vhodná náprava;
- c) zda od počátku používání tohoto nařízení došlo k nepřiměřenému nárůstu počtu transakcí podle čl. 7 odst. 2 třetího pododstavce a zda účastníci trhu strukturovali transakce tak, aby obešli povinnost zpřístupňovat informace prostřednictvím registrů sekuritizací uvedenou v článku 7;
- d) zda je zapotřebí rozšířit požadavky týkající se zpřístupňování podle článku 7, tak aby se vztahovaly na transakce uvedené v čl. 7 odst. 2 třetím pododstavci a na pozice investorů;
- e) zda by mohl být v oblasti STS sekuritizací zaveden režim rovnocennosti pro původce, sponzory a sekuritizační jednotky ze třetích zemí, při zohlednění mezinárodního vývoje v oblasti sekuritizace, zejména pak iniciativ týkajících se jednoduchých, transparentních a srovnatelných sekuritizací;
- f) plnění požadavků stanovených v čl. 22 odst. 4 a otázku, zda by měly být rozšířeny na sekuritizace, jejichž podkladovými expozicemi nejsou půjčky na obytné nemovitosti nebo půjčky či leasingy na automobily, s ohledem to, aby byly při poskytování informací zohledněny otázky životního prostředí, sociálních dopadů a správy a řízení;
- g) přiměřenost režimu ověřování třetí stranou stanoveného v článcích 27 a 28 a skutečnost, zda režim udělování povolení třetím stranám stanovený v článku 28 podporuje dostatečnou hospodářskou soutěž mezi třetími stranami a zda je nutné provést změny v dohledovém rámci za účelem zajištění finanční stability, a

- h) zda je nutné doplnit rámec pro sekuritizaci vymezený tímto nařízením vytvořením systému bank s omezenou licencí zajišťujících funkce sekuritizačních jednotek s výhradním právem nakupovat expozice od původců a prodávat investorům pohledávky papírů krytých nakoupenými expozicemi.

Článek 47

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 17. ledna 2018.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 16 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 48

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předseda

M. MAASIKAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2403**ze dne 12. prosince 2017,****o udržitelném řízení vnějšího rybářského loďstva a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1006/2008**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 ⁽³⁾ zavedlo systém udělování oprávnění k rybolovným činnostem provozovaným rybářskými plavidly Unie mimo vody Unie a přístup plavidel třetích zemí do vod Unie.
- (2) Unie je smluvní stranou Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 ⁽⁴⁾ (dále jen „úmluva UNCLOS“) a ratifikovala Dohodu OSN ze dne 4. srpna 1995 o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu týkajících se zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací ⁽⁵⁾. Tyto mezinárodní předpisy stanoví zásadu, že všechny státy musí přijmout vhodná opatření k zajištění udržitelného řízení a zachování mořských zdrojů a za tímto účelem vzájemně spolupracovat.
- (3) Unie přijala Dohodu Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři ze dne 24. listopadu 1993 ⁽⁶⁾. Uvedená dohoda stanoví, že smluvní strany nemají vydávat oprávnění k využití plavidel k rybolovu na volném moři, jestliže nebudou splněny určité podmínky, a že mají uplatňovat sankce, jestliže nebudou plněny určité oznamovací povinnosti.
- (4) Unie schválila Mezinárodní akční plán FAO pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu (dále jen „plán IPOA-IUU“) přijatý v roce 2001. Plán IPOA-IUU a Dobrovolné pokyny FAO týkající se výkonu povinností státu vlajky schválené v roce 2014 zdůrazňují odpovědnost státu vlajky za zajištění dlouhodobého zachování a udržitelného využívání živých mořských zdrojů a mořských ekosystémů. Plán IPOA-IUU stanoví, že by stát vlajky měl plavidlům plujícím pod jeho vlajkou vydávat oprávnění k rybolovu ve vodách mimo jeho svrchovanost nebo jurisdikci. V těchto dobrovolných pokynech se rovněž doporučuje, aby v případech, kdy rybolovné činnosti probíhají na základě dohody o přístupu do rybolovných oblastí nebo i mimo rámec takové dohody, uděloval oprávnění stát vlajky a pobřežní stát. Oba státy by se měly ujistit, že tyto činnosti nenaruší udržitelnost populací ve vodách pobřežního státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 19.8.2016, s. 116.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. února 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 17. října 2017 (Úř. věst. C 390, 17.11.2017, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. října 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 ze dne 29. září 2008 o udělování oprávnění k rybolovným činnostem provozovaným rybářskými plavidly Společenství mimo vody Společenství a o přístupu plavidel třetích zemí do vod Společenství, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a (ES) č. 1627/94 a o zrušení nařízení (ES) č. 3317/94 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 98/392/ES ze dne 23. března 1998 o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 a dohody ze dne 28. července 1994 o provedení části XI této úmluvy Evropským společenstvím (Úř. věst. L 179, 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 98/414/ES ze dne 8. června 1998 týkající se ratifikace dohody o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací Evropským společenstvím (Úř. věst. L 189, 3.7.1998, s. 14).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 96/428/ES ze dne 25. června 1996, kterým Společenství přijímá Dohodu k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři (Úř. věst. L 177, 16.7.1996, s. 24).

- (5) V roce 2014 přijali všichni členové FAO včetně Unie a jejích partnerů z řad rozvojových zemí jednomyslně dobrovolné pokyny k zajištění udržitelného drobného rybolovu v souvislosti se zabezpečováním potravin a vymýcením chudoby. V bodě 5.7 těchto pokynů je zdůrazněno, že před uzavřením dohod se třetími zeměmi a třetími stranami o přístupu ke zdrojům by měla být věnována náležitá pozornost drobnému rybolovu. Tyto pokyny vyzývají k přijetí opatření k dlouhodobému zachování a udržitelnému využívání rybolovných zdrojů a k zajištění ekologického základu produkce potravin, přičemž současně zdůrazňují význam ekologických norem pro rybolovné činnosti prováděné mimo vody Unie, jež zahrnují ekosystémový přístup k řízení rybolovu a přístup založený na předběžné opatrnosti.
- (6) Pokud existují důkazy, že již nejsou plněny podmínky, na jejichž základě bylo oprávnění k rybolovu vydáno, měl by členský stát vlajky přijmout vhodná opatření spočívající mimo jiné ve změně nebo odnětí oprávnění a v případě potřeby v uložení účinných, přiměřených a odrazujících sankcí. Jestliže při rybolovu v rámci regionální organizace pro řízení rybolovu nebo dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu nesplňuje rybářské plavidlo Unie podmínky oprávnění k rybolovu a dotčený členský stát nepřijme k nápravě situace vhodné opatření ani poté, co jej k tomu vyzvala Komise, měla by Komise dospět k závěru, že nebylo přijato žádné vhodné opatření. Komise by proto měla přijmout další opatření s cílem zajistit, aby do splnění příslušných podmínek již dotčené plavidlo rybolovnou činností nevykonávalo.
- (7) Na vrcholné schůzce Organizace spojených národů o udržitelném rozvoji, která se konala dne 25. září 2015, se Unie zavázala k uplatňování rezoluce obsahující výsledný dokument s názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“, včetně cíle udržitelného rozvoje č. 14, který zní „chránit a udržitelně využívat oceány, moře a mořské zdroje pro zajištění udržitelného rozvoje“, a cíle udržitelného rozvoje č. 12, kterým je „zajistit udržitelnou spotřebu a výrobu“.
- (8) Cílem společné rybářské politiky, kterou vymezuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽¹⁾, je zajistit, aby rybolovné činnosti byly environmentálně, hospodářsky a sociálně udržitelné, byly řízeny v souladu s cílem dosáhnout přínosů v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti a obnovit a zachovat rybí populace nad úrovněmi, které mohou poskytnout maximální udržitelný výnos, a přispívaly k dostupnosti dodávek potravin. Při provádění této politiky je rovněž nezbytné přihlížet k cílům rozvojové spolupráce v souladu s čl. 208 odst. 1 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (9) Nařízení (EU) č. 1380/2013 rovněž vyžaduje, aby se dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu omezovaly v souladu s čl. 62 odst. 2 a 3 úmluvy UNCLOS na odlov přebytků.
- (10) Nařízení (EU) č. 1380/2013 zdůrazňuje potřebu podporovat cíle společné rybářské politiky na mezinárodní úrovni s cílem zajistit, aby rybolovné činnosti Unie mimo její vody vycházely ze stejných zásad a norem, jako jsou ty, které se používají na základě práva Unie, a podporovat rovné podmínky pro hospodářské subjekty Unie a hospodářské subjekty třetích zemí.
- (11) Účelem nařízení (ES) č. 1006/2008 bylo vytvořit společný základ pro udělování oprávnění k rybolovným činnostem prováděným plavidly Unie mimo vody Unie s cílem podpořit boj proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu (dále jen „rybolov NNN“), zajistit lepší kontrolu a sledování loďstva Unie po celém světě a stanovit podmínky udělování oprávnění plavidlům třetích zemí provádějícím rybolov ve vodách Unie.
- (12) Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ⁽²⁾ o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu bylo přijato souběžně s nařízením (ES) č. 1006/2008 a nařízením Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽³⁾ bylo přijato o rok později. Tato nařízení jsou třemi prováděcími pilíři ustanovení o kontrole a prosazování práva v rámci společné rybářské politiky.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

- (13) Nařízení (ES) č. 1005/2008, (ES) č. 1006/2008 a (ES) č. 1224/2009 však nebyla prováděna jednotně; zejména panovala nejednotnost mezi nařízením (ES) č. 1006/2008 a nařízením (ES) č. 1224/2009. Provádění nařízení (ES) č. 1006/2008 rovněž odhalilo několik nedostatků, neboť chyběla úprava některých otázek v oblasti kontroly, například nájmu plavidel, výměny vlajky a vydávání oprávnění k rybolovu příslušným orgánem třetí země rybářskému plavidlu Unie mimo rámec dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu (dále jen „přímá oprávnění“). Kromě toho se ukázalo, že některé oznamovací povinnosti a rozdělení správních úkolů mezi členské státy a Komisi jsou obtížné.
- (14) Základní zásada tohoto nařízení spočívá v tom, že každé plavidlo Unie provádějící rybolov mimo vody Unie by mělo mít oprávnění od svého členského státu vlajky, který by je měl v tomto směru sledovat, bez ohledu na to, kde a v jakém rámci plavidlo vyvíjí činnost. Vydání oprávnění by mělo záviset na splnění základního souboru společných kritérií způsobilosti. Informace, jež členské státy shromažďují a předávají Komisi, by jí měly umožnit do sledování rybolovných operací všech rybářských plavidel Unie zasahovat, a to kdykoliv a ve kterékoliv oblasti mimo vody Unie.
- (15) V posledních letech došlo ke značnému zlepšení ve vnější rybářské politice Unie, co se týče podmínek dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a důslednosti při prosazování příslušných ustanovení. Prioritním cílem vnější rybářské politiky Unie by proto měla být ochrana zájmů Unie, pokud jde o přístupová práva a podmínky v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, přičemž podobné podmínky by měly být uplatňovány i na činnosti Unie mimo oblast působnosti těchto dohod.
- (16) Podpůrná pravidla mohou mít zásadní vliv na to, nakolik jsou rybářská pravidla schopna provádět rybolovné operace, a na množství ryb, jež jsou schopna nalovit. Je proto nezbytné, aby byla tato pravidla v souvislosti s procesy vydávání oprávnění a podávání zpráv stanovenými v tomto nařízení zohledněna.
- (17) Výměna vlajky se stává problémem v okamžiku, když je jejím cílem obejít pravidla společné rybářské politiky nebo stávající opatření pro zachování a řízení zdrojů. Unie by proto měla být schopna takové případy výměny vlajky definovat, odhalovat a bránit jim. V průběhu celé životnosti plavidla, které vlastní provozovatel z Unie, bez ohledu na to, pod jakou vlajkou nebo vlajkami toto plavidlo pluje, by měla být zajištěna výsledovatelnost a řádné zohlednění toho, jak byla pravidla dodržována v minulosti. Tomuto účelu by měl sloužit i požadavek, aby Mezinárodní námořní organizace (IMO) každému plavidlu vydala jedinečné číslo, pokud to vyžaduje právo Unie.
- (18) Ve vodách třetích zemí mohou pravidla Unie vyvíjet činnost buď na základě dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu uzavřených mezi Uní a třetími zeměmi, nebo jestliže není v platnosti žádná dohoda o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, na základě přímých oprávnění k rybolovu získaných od třetích zemí. V obou případech by tyto činnosti měly být prováděny transparentním a udržitelným způsobem. Členské státy vlajky mohou na základě stanoveného souboru kritérií a s výhradou sledování zmocnit plavidla plující pod jejich vlajkou, aby žádala třetí pobřežní státy o přímá oprávnění a tato oprávnění získala. Oprávnění k rybolovné operaci by mělo být vydáno, jakmile se členský stát vlajky ujistí, že tato operace nenaruší udržitelnost, a pokud Komise nemá žádnou řádně odůvodněnou námitku. Provozovateli by mělo být povoleno zahájit rybolovnou operaci až poté, co obdrží oprávnění od členského státu vlajky i od pobřežního státu.
- (19) Rybářským plavidlům Unie není povoleno provádět rybolov ve vodách pod svrchovaností nebo v jurisdikci třetích zemí, s nimiž má Unie dohodu, avšak nikoliv platný protokol. V případě takové dohody, u níž nebyl minimálně tři roky v platnosti žádný protokol, by Komise měla posoudit důvody této situace a podniknout vhodné kroky, k nimž by mohl patřit návrh na sjednání nového protokolu.
- (20) Specifickou otázkou související s dohodami o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu je přerozdělování nevyužitých rybolovných práv, ke kterému dochází, jestliže rybolovná práva přidělená členským státům příslušným nařízením Rady nejsou plně využita. Vzhledem k tomu, že náklady na přístup stanovené v dohodách o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu jsou z velké části financovány ze souhrnného rozpočtu Unie, je systém dočasného přerozdělování a dílčího přerozdělování důležitý v zájmu ochrany finančních zájmů Unie a v zájmu neplýtvání s uhrazenými rybolovnými právy. Je tedy nezbytné tyto systémy přerozdělování, které by měly být mechanismem poslední instance, zpřehlednit a zlepšit. Použití uvedeného mechanismu by mělo být dočasné a nemělo by mít vliv na počáteční rozdělení rybolovných práv mezi členské státy v souladu s platnými zásadami relativní stability. K přerozdělování by mělo docházet pouze poté, co se příslušné členské státy vzdají svých práv na výměnu rybolovných práv mezi sebou, a mělo by být v prvé řadě řešeno v souvislosti s dohodami o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, které poskytují přístup ke smíšenému rybolovu.

- (21) Není-li třetí země, s níž Unie jedná o dohodě o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, členkou regionální organizace pro řízení rybolovu, může Unie usilovat o to, aby byl této třetí zemi byl přidělen určitý podíl financování z odvětvové podpory, aby dotčené třetí zemi usnadnila přistoupení k regionální organizaci pro řízení rybolovu.
- (22) Oprávnění k rybolovným operacím pod záštitou regionálních organizací pro řízení rybolovu a na volném moři by rovněž měl vydávat členský stát vlajky a tyto operace by měly být v souladu se zvláštními pravidly regionálních organizací pro řízení rybolovu nebo s právem Unie upravujícím rybolovné operace na volném moři.
- (23) V zájmu uplatňování mezinárodních závazků Unie v regionálních organizacích pro řízení rybolovu a v souladu s cíli uvedenými v článku 28 nařízení (EU) č. 1380/2013 by Unie měla vybízet k pravidelnému hodnocení výkonnosti nezávislými orgány a měla by hrát aktivní úlohu při zřizování a posilování prováděcích výborů ve všech regionálních organizacích pro řízení rybolovu, jichž je smluvní stranou. Měla by zejména zajistit, aby tyto prováděcí výbory vykonávaly obecný dohled nad prováděním vnější rybářské politiky a nad opatřeními, o nichž bylo rozhodnuto v regionálních organizacích pro řízení rybolovu.
- (24) K zajištění toho, aby nebyla ohrožena účinnost opatření na zachování a řízení zdrojů, a k zajištění udržitelného využívání živých mořských zdrojů je zapotřebí účinné řízení nájemních smluv. Proto je nezbytné zavést právní rámec, který Unii pomůže lépe sledovat činnosti rybářských plavidel Unie najatých třetími zeměmi nebo provozovateli z Unie na základě pravidel přijatých příslušnou regionální organizací pro řízení rybolovu.
- (25) Překládky prováděné na moři unikají řádné kontrole států vlajky i pobřežních států, a tím představují pro provozovatele možný způsob převážení nezákonných úlovků. Překládky prováděné plavidly Unie na volném moři a na základě přímých oprávnění by měly podléhat oznámení předem, jsou-li prováděny mimo přístav. Členské státy by měly jednou ročně informovat Komisi o všech operacích překládky uskutečněných jejich plavidly.
- (26) Postupy by měly být transparentní a předvídatelné jak pro provozovatele z Unie a třetích zemí, tak pro jejich příslušné orgány.
- (27) Mělo by se zajistit, aby výměna údajů mezi členskými státy a Komisí stanovená v nařízení (ES) č. 1224/2009 probíhala v elektronické podobě. Členské státy by měly shromažďovat veškeré požadované údaje o svých loďstvech a jejich rybolovných operacích, spravovat tyto údaje a poskytovat je Komisi. Mimoto tam, kde je to z hlediska koordinace shromažďování těchto údajů vhodné, by členské státy měly spolupracovat mezi sebou, s Komisí i s třetími zeměmi.
- (28) Za účelem zvýšení transparentnosti a přístupnosti informací o oprávněních k rybolovu vydávaných v Unii by Komise měla zřídit elektronickou databázi oprávnění k rybolovu obsahující veřejnou část i zabezpečenou část. Informace v této databázi oprávnění k rybolovu vydávaných v Unii obsahují osobní údaje. Zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení by mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾, se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾ a s platným vnitrostátním právem.
- (29) Za účelem náležitého řešení přístupu rybářských plavidel plujících pod vlajkou třetí země do vod Unie by měla příslušná pravidla odpovídat pravidlům, jež v souladu s nařízením (ES) č. 1224/2009 platí pro rybářská plavidla Unie. Zejména článek 33 uvedeného nařízení týkající se hlášení úlovků a údajů spojených s úlovky by se měl vztahovat i na plavidla třetích zemí provádějící rybolov ve vodách Unie.
- (30) Rybářská plavidla třetích zemí, kterým nebylo uděleno oprávnění podle tohoto nařízení, by při plavbě vodami Unie měla mít povinnost zajistit, aby jejich lovná zařízení byla umístěna tak, že jich nelze pohotově použít k rybolovným operacím.
- (31) Členské státy by měly odpovídat za kontrolu rybolovných operací plavidel třetích zemí ve vodách Unie a v případě porušení předpisů za zaznamenání těchto porušení do vnitrostátního rejstříku stanoveného v článku 93 nařízení (ES) č. 1224/2009.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (32) Rybářská pravidla třetích zemí lovící na základě dohod o výměně rybolovných práv nebo společném řízení rybích populací by měla dodržovat kvóty, které jim ve vodách Unie přidělily jejich vlastní státy vlajky. Pokud pravidla třetích zemí překročí při odlovu kvóty, které jim byly přiděleny pro populace ve vodách Unie, měla by Komise provést odpočty z kvót přidělených těmto třetím zemím v následujících letech. V těchto případech má být odpočet z kvót prováděn Komisí v případě nadměrného odlovu chápán jako vklad, který Komise poskytuje v rámci konzultací s pobřežními státy.
- (33) Za účelem zjednodušení postupů při vydávání oprávnění by měly členské státy a Komise využívat společný systém pro výměnu a uchovávání údajů, který zajistí nezbytné informace a aktualizace a zároveň minimalizuje administrativní zátěž.
- (34) Za účelem zohlednění technického pokroku a případných nových požadavků mezinárodního práva by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přijímání změn v příloze tohoto nařízení, která stanoví seznam informací, jež má provozovatel za účelem získání oprávnění k rybolovu poskytnout, a pokud jde o doplnění podmínek pro udělení oprávnění k rybolovu uvedených v článku 10 v rozsahu nezbytném pro to, aby byl v právu Unie zohledněn výsledek konzultací mezi Uní a třetími zeměmi, s nimiž Unie uzavřela dohodu, nebo výsledek ujednání s pobřežními státy, s nimiž jsou sdíleny rybí populace. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci pak Evropský parlament a Rada obdrží veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se připravě aktů v přenesené pravomoci věnují.
- (35) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o zaznamenávání, formát a předávání údajů souvisejících s oprávněními k rybolovu, které jsou poskytovány členskými státy Komisi a do databáze oprávnění k rybolovu vydávaných v Unii, jakož i za účelem rozhodování o dočasném přerozdělení nevyužitých rybolovných práv podle stávajících protokolů k dohodám o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu jakožto o přechodném opatření odpovídajícím článku 10 nařízení (ES) č. 1006/2008. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (36) Aby mohla databáze oprávnění k rybolovu vydávaných v Unii fungovat a členské státy mohly splnit technické požadavky na přenos údajů, měla by Komise dotčeným členským státům poskytnout technickou podporu s cílem umožnit jim předávání údajů elektronickou cestou. Členské státy mohou využít rovněž finanční pomoc z Evropského námořního a rybářského fondu v souladu s čl. 76 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014⁽³⁾.
- (37) Vzhledem k množství a významu změn, které mají být provedeny, by nařízení (ES) č. 1006/2008 mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro vydávání a správu oprávnění k rybolovu pro:

- a) rybářská pravidla Unie provozující rybolovné operace ve vodách pod svrchovaností nebo v jurisdikci třetí země pod záštitou regionální organizace pro řízení rybolovu, jíž je Unie smluvní stranou, a to jak ve vodách Unie, tak mimo ně, nebo na volném moři, a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

- b) rybářská plavidla třetích zemí provozující rybolovné operace ve vodách Unie.

Článek 2

Vztah k mezinárodnímu právu a právu Unie

Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení:

- a) dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a jiných dohod o rybolovu uzavřených mezi Unií a třetími zeměmi;
- b) přijatá regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, jichž je Unie smluvní stranou;
- c) právních předpisů Unie, kterými se provádějí ustanovení uvedená v písmenech a) a b).

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v článku 4 nařízení (EU) č. 1380/2013 a v čl. 2 bodech 1 až 4, 15, 16 a 22 nařízení (EU) č. 1005/2008, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.

2. Dále se pro účely tohoto nařízení rozumí:

- a) „podpůrným plavidlem“ plavidlo jiné než přepravované na palubě, které není vybaveno provozuschopným lovným zařízením určeným k chytání nebo lákání ryb a které usnadňuje rybolovné operace, pomáhá při nich nebo zajišťuje přípravy na ně;

- b) „oprávněním k rybolovu“ ve vztahu k rybářskému plavidlu Unie oprávnění:

— ve smyslu čl. 4 bodu 10 nařízení (ES) č. 1224/2009,

— vydané třetí zemí, které opravňuje rybářské plavidlo Unie k provádění určitých rybolovných operací ve vodách pod svrchovaností nebo v jurisdikci této třetí země v určitém období, v určité oblasti nebo v určitém lovišti za určitých podmínek,

a ve vztahu k rybářskému plavidlu třetí země oprávnění, které je opravňuje k provádění určitých rybolovných operací ve vodách Unie v určitém období, v určité oblasti nebo v určitém lovišti za určitých podmínek;

- c) „přímým oprávněním“ oprávnění k rybolovu vydané příslušným orgánem třetí země rybářskému plavidlu Unie mimo rámec dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu nebo dohody o výměně rybolovných práv a společném řízení druhů obecného zájmu;

- d) „vodami třetí země“ vody pod svrchovaností nebo v jurisdikci třetí země. Vody členského státu, které nejsou vodami Unie, jsou pro účely tohoto nařízení považovány za vody třetí země;

- e) „pozorovatelským programem“ program pod záštitou regionální organizace pro řízení rybolovu, dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, třetí země nebo členského státu, v jehož rámci jsou na palubě rybářských plavidel přítomni pozorovatelé, kteří mají mimo jiné, je-li to výslovně stanoveno v příslušném pozorovatelském programu, ověřovat, zda plavidlo dodržuje pravidla přijatá uvedenou regionální organizací pro řízení rybolovu či uvedenou třetí zemí nebo podle dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu;

- f) „pronájmem“ ujednání, podle něhož je rybářské plavidlo plující pod vlajkou některého členského státu pronajato na určenou dobu provozovateli v jiném členském státě nebo v třetí zemi, aniž by došlo ke změně vlajky;

- g) „rybolovnou operací“ veškeré činnosti v souvislosti s vyhledáváním ryb, shazováním, vlečením a vytahováním aktivního lovného zařízení, kladením, ponořováním, vytahováním nebo přemísťováním pasivního lovného zařízení a vybíráním úlovku ze zařízení, ze sítí na uchovávání živých úlovků nebo z přepravní klece do výkrmných a chovných klecí.

HLAVA II

RYBOLOVNÉ OPERACE RYBÁŘSKÝCH PLAVIDEL UNIE MIMO VODY UNIE

KAPITOLA I

Společná ustanovení

Článek 4

Obecná zásada

Aniž je dotčena povinnost získat oprávnění od příslušné organizace nebo třetí země, nesmí rybářské plavidlo Unie provádět rybolovné operace mimo vody Unie, pokud k tomu nebylo oprávněno svým členským státem vlajky a rybolovné operace nejsou uvedeny v platném oprávnění k rybolovu vydaném v souladu s kapitolou II, III, IV nebo V, podle okolností.

Článek 5

Kritéria způsobilosti

1. Členský stát vlajky smí vydat oprávnění k rybolovu pro rybolovné operace mimo vody Unie, pouze pokud:
 - a) obdržel v souladu s požadavky přílohy nebo dotčené dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu nebo dotčené regionální organizace pro řízení rybolovu úplné a přesné informace o rybářském plavidle a přidruženém podpůrném plavidle či podpůrných plavidlech, včetně podpůrných plavidel třetích zemí;
 - b) rybářské plavidlo má platnou licenci k rybolovu podle článku 6 nařízení (ES) č. 1224/2009;
 - c) rybářské plavidlo a jakékoli přidružené podpůrné plavidlo používají příslušný systém identifikačních čísel lodí podle IMO, pokud to právo Unie vyžaduje;
 - d) rybářské plavidlo není uvedeno na seznamu plavidel provádějících rybolov NNN přijatém regionální organizací pro řízení rybolovu nebo Uní podle nařízení (ES) č. 1005/2008;
 - e) členský stát vlajky v relevantních případech disponuje na základě příslušné dohody o rybolovu nebo na základě příslušných předpisů regionální organizace pro řízení rybolovu rybolovnými právy a
 - f) rybářské plavidlo v příslušných případech splňuje požadavky stanovené v článku 6.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 44 měnící přílohu k zajištění vhodného sledování činností rybářských plavidel podle tohoto nařízení, zejména prostřednictvím nových požadavků na poskytování údajů v návaznosti na dohody o rybolovu nebo rozvoj informačních technologií.

Článek 6

Výměna vlajky

1. Tento článek se použije na plavidla, která byla v průběhu pěti let před podáním žádosti o oprávnění k rybolovu:
 - a) vyňata z rejstříku rybářského loďstva Unie a jejich vlajka byla vyměněna za vlajku třetí země a
 - b) následně byla do rejstříku rybářského loďstva opět zapsána.
2. Členský stát vlajky smí vydat oprávnění k rybolovu, pouze pokud ověřil, že plavidlo uvedené v odstavci 1 v období, kdy vyvíjelo činnost pod vlajkou třetí země:
 - a) neprovozovalo rybolov NNN;

- b) nevyvíjelo činnost ve vodách třetí země označené za zemi umožňující neudržitelný rybolov podle čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1026/2012 ⁽¹⁾;
- c) nevyvíjelo činnost ve vodách třetí země zařazené na seznam nespolutracujících zemích ve smyslu článku 33 nařízení (ES) č. 1005/2008 a
- d) nevyvíjelo činnost ve vodách třetí země určené jako nespolutracujících podle článku 31 nařízení (ES) č. 1005/2008 po šesti týdnech od přijetí rozhodnutí Komise o určení této třetí země, s výjimkou operací prováděných v případě, že Rada zamítla návrh na určení této třetí země jako nespolutracujících podle článku 33 uvedeného nařízení.

3. Za účelem vydání oprávnění podle odstavce 2 předloží provozovatel níže uvedené informace požadované členským státem vlajky, jež se vztahují k období, během něhož uvedené plavidlo vyvíjelo činnost pod vlajkou třetí země:

- a) prohlášení o úlovcích a intenzitě rybolovu během příslušného období, jak vyžaduje třetí země vlajky;
- b) kopii všech oprávnění k rybolovu povolujících rybolovné operace během příslušného období;
- c) úřední prohlášení třetí země, pod jejíž vlajkou plavidlo po výměně vlajky plulo, uvádějící přehled sankcí uložených plavidlu nebo provozovateli během příslušného období;
- d) úplnou minulost vlajky za dobu od vynětí uvedeného plavidla z rejstříku loďstva Unie.

4. Členský stát vlajky nevydává oprávnění k rybolovu plavidlu, jež vyměnilo vlajku za vlajku třetí země, která byla:

- a) zařazena na seznam jako nespolutracujících v boji proti rybolovu NNN podle článku 33 nařízení (ES) č. 1005/2008;
- b) určena jako nespolutracujících v boji proti rybolovu NNN podle článku 31 nařízení (ES) č. 1005/2008 po šesti týdnech od přijetí rozhodnutí Komise o určení této třetí země, s výjimkou operací prováděných v případě, že Rada zamítla návrh na určení této třetí země jako nespolutracujících podle článku 33 uvedeného nařízení (ES) č. 1005/2008, nebo
- c) označena za zemi umožňující neudržitelný rybolov podle čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1026/2012.

5. Odstavec 4 se nepoužije, pokud se členský stát vlajky ujistí, že jakmile nastaly okolnosti popsané v odst. 2 písm. b), c) a d) nebo v odst. 4 písm. a), b) a c), provozovatel plavidla:

- a) zastavil rybolovné operace a
- b) neprodleně zahájil příslušné správní postupy k vynětí plavidla z rejstříku rybářského loďstva třetí země.

Článek 7

Správa oprávnění k rybolovu

1. Při podání žádosti o oprávnění k rybolovu předloží provozovatel členskému státu vlajky úplné a přesné údaje.
2. Provozovatel neprodleně uvědomí členský stát vlajky o jakékoliv změně souvisejících údajů.
3. Členský stát vlajky v průběhu platnosti oprávnění k rybolovu pravidelně sleduje, zda jsou nadále plněny podmínky, na jejichž základě bylo oprávnění vydáno.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1026/2012 ze dne 25. října 2012 o některých opatřeních za účelem zachování populací ryb ve vztahu k zemím, které umožňují neudržitelný rybolov (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 34).

4. Pokud v návaznosti na konečný výsledek sledovacích činností uvedených v odstavci 3 existují důkazy, že podmínky, na jejichž základě bylo vydáno oprávnění k rybolovu, již nejsou plněny, přijme členský stát vlajky vhodná opatření spočívající mimo jiné ve změně nebo odnětí oprávnění a v případě nutnosti uloží sankce. Sankce uplatňované členským státem vlajky za porušení předpisů musí být dostatečně přísné s cílem zajistit jejich účinné dodržování, předcházet porušování předpisů a připravit pachatele o prospěch vyplývající z porušování předpisů. Členský stát vlajky o této skutečnosti neprodleně vyrozumí provozovatele plavidla a Komisi. V příslušných případech Komise uvědomí sekretariát regionální organizace pro řízení rybolovu nebo dotčenou třetí zemi.

5. V případě porušení opatření pro zachování a řízení biologických mořských zdrojů přijatých regionální organizací pro řízení rybolovu, již je Unie smluvní stranou, nebo v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu přijme členský stát vlajky na základě odůvodněné žádosti Komise vhodná opatření stanovená v odstavci 4.

6. Je-li Unie smluvní stranou některé regionální organizace pro řízení rybolovu a některé rybářské plavidlo Unie nesplňuje podmínky stanovené v čl. 21 písm. b), což je uvedeno v závěrečné zprávě o inspekci uznané touto regionální organizací, a pokud členský stát vlajky nepřijme vhodná opatření podle odstavce 4 tohoto článku, může Komise vydat rozhodnutí vyžadující od daného členského státu vlajky, aby zajistil, že dotčené rybářské plavidlo Unie tyto podmínky splní.

Pokud dotčený členský stát vlajky nepřijal vhodná opatření pro dosažení souladu s rozhodnutím Komise uvedeným v prvním pododstavci ve lhůtě patnácti dní, zašle Komise aktualizované údaje o rybářském plavidle uvedené v článku 22 sekretariátu regionální organizace pro řízení rybolovu, aby se na dotčené plavidlo obrátil. Komise o svém jednání uvědomí členský stát vlajky. Členský stát vlajky vyrozumí o jednání Komise provozovatele plavidla.

7. Pokud Unie uzavřela s třetí zemí dohodu o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a některé rybářské plavidlo Unie nesplňuje podmínky stanovené v čl. 10 písm. b), což je uvedeno v závěrečné zprávě o inspekci uznané příslušnými orgány, a pokud členský stát vlajky nepřijme vhodná opatření podle odstavce 4 tohoto článku, může Komise vydat rozhodnutí vyžadující od daného členského státu vlajky, aby zajistil, že dotčené rybářské plavidlo Unie tyto podmínky splní.

Pokud dotčený členský stát vlajky nepřijal vhodná opatření pro dosažení souladu s rozhodnutím Komise uvedeným v prvním pododstavci ve lhůtě patnácti dní, zašle Komise aktualizované údaje o rybářském plavidle Unie příslušné třetí zemi, aby se na dotčené plavidlo obrátila. Komise o svém jednání uvědomí členský stát vlajky. Členský stát vlajky vyrozumí o jednání Komise provozovatele plavidla.

KAPITOLA II

Rybolovné operace rybářských plavidel Unie ve vodách třetích zemí

Oddíl 1

Rybolovné operace na základě dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu

Článek 8

Oblast působnosti

Tento oddíl se použije na rybolovné operace prováděné rybářskými plavidly Unie ve vodách třetí země na základě dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.

Článek 9

Členství v regionální organizaci pro řízení rybolovu

Rybářské plavidlo Unie smí provádět rybolovné operace ve vodách třetí země v populacích řízených regionální organizací pro řízení rybolovu pouze v případě, že je tato třetí země smluvní stranou dané regionální organizace pro řízení rybolovu.

Článek 10

Podmínky pro udělení oprávnění k rybolovu členským státem vlajky

Členský stát vlajky smí vydat oprávnění k rybolovu pro rybolovné operace prováděné ve vodách třetí země na základě dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu pouze v případě, že:

a) jsou splněna kritéria způsobilosti stanovená v článku 5;

- b) jsou splněny podmínky stanovené příslušnou dohodou o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu;
- c) provozovatel plavidla uhradil veškeré poplatky v souladu s příslušnými dohodami a případně i související finanční sankce stanovené na základě pravomocného a závazného soudního nebo správního rozhodnutí a
- d) rybářské plavidlo má platné oprávnění k rybolovu vydané třetí zemí, která má svrchovanost nebo jurisdikci nad vodami, kde jsou tyto rybolovné operace prováděny.

Článek 11

Postup pro získání oprávnění třetí země k rybolovu

1. Pro účely čl. 10 písm. d) zašle členský stát vlajky, který ověřil, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 10 písm. a), b) a c), Komisi odpovídající žádost o oprávnění třetí země.
2. Žádost uvedená v odstavci 1 musí obsahovat informace požadované na základě příslušné dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.
3. Členský stát vlajky zašle Komisi žádost alespoň deset kalendářních dnů před uplynutím lhůt pro předání žádostí stanovených v příslušné dohodě o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu. Komise může zaslat členskému státu vlajky řádně odůvodněnou žádost o jakékoli dodatečné informace nezbytné pro ověření podmínek.
4. Komise po přijetí žádosti nebo jakýchkoli doplňujících informací vyžádaných na základě odstavce 3 tohoto článku provede předběžné posouzení s cílem určit, zda jsou podmínky stanovené v čl. 10 písm. a), b) a c) splněny. Komise poté:
 - a) dané třetí zemi zašle žádost bezodkladně a v každém případě před uplynutím lhůty pro předání žádostí stanovené v příslušné dohodě o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, pokud byla dodržena lhůta stanovená v odstavci 3 tohoto článku, nebo
 - b) danému členskému státu oznámí, že žádost byla zamítnuta.
5. Jestliže některá třetí země vyrozumí Komisi, že se rozhodla vydat, zamítnout, pozastavit nebo odejmout oprávnění k rybolovu rybářskému plavidlu Unie v rámci příslušné dohody, vyrozumí o tom Komise bezodkladně členský stát vlajky, pokud možno elektronickými prostředky.

Článek 12

Dočasné přerozdělení nevyužitých rybolovných práv v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu

1. Během určitého roku nebo jiného příslušného období provádění protokolu k dohodě o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu může Komise při zohlednění dob platnosti oprávnění k rybolovu a rybolovných období určit nevyužitá rybolovná práva a vyrozumět o tom členské státy, jimž odpovídající podíly na rozdělených rybolovných právech přísluší.
2. Do deseti kalendářních dnů od obdržení této informace od Komise mohou členské státy uvedené v odstavci 1:
 - a) uvědomit Komisi, že svá rybolovná práva využijí později v průběhu příslušného prováděcího období, a to tak, že předloží plán rybolovu s podrobnými informacemi o počtu žádaných oprávnění k rybolovu, odhadovaném úlovku, rybolovné oblasti a rybolovném období, nebo
 - b) oznámit Komisi využití svých rybolovných práv prostřednictvím výměny rybolovných práv podle čl. 16 odst. 8 nařízení (EU) č. 1380/2013.
3. Jestliže některé členské státy neuvědomily Komisi o jednom z kroků uvedených v odstavci 2 nebo ji uvědomily o pouze částečném využití svých rybolovných práv a rybolovná práva v důsledku toho zůstanou nevyužita, může Komise vyhlásit výzvu k vyjádření zájmu o dostupná nevyužitá rybolovná práva určenou ostatním členským státům, jimž přísluší podíly na rozdělených rybolovných právech. Komise zároveň informuje všechny členské státy o vyhlášení výzvy k vyjádření zájmu.

4. Členské státy, jimž přísluší podíly na rozdělených rybolovných právech, mohou do deseti kalendářních dnů od obdržení výzvy k vyjádření zájmu uvedené v odstavci 3 sdělit Komisi, že mají o dostupná nevyužitá rybolovná práva zájem. Ke své žádosti připojí plán rybolovu s podrobnými informacemi o počtu požadovaných oprávnění k rybolovu, odhadovaném úlovku, rybolovné oblasti a rybolovném období.

5. Považuje-li to Komise za nezbytné k posouzení žádosti, může požádat příslušné členské státy o dodatečné informace.

6. Jestliže členské státy, jimž přísluší podíly na rozdělených rybolovných právech, neprojeví na konci desetidenního období uvedeného v odstavci 4 zájem o celkové dostupné množství nevyužitých rybolovných práv, může Komise výzvu k vyjádření zájmu rozšířit na všechny členské státy. Členský stát může vyjádřit zájem o nevyužitá rybolovná práva za podmínek uvedených ve zmíněném odstavci.

7. Na základě informací předložených členskými státy podle odstavce 4 nebo 6 tohoto článku přerozdělí Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU na výlučně dočasném základě nevyužitá rybolovná práva pro příslušné období uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Komise informuje členské státy o tom, kterým členským státům byla práva přerozdělena a v jakém množství.

8. Dočasné přerozdělení rybolovných práv musí být založeno na transparentních a objektivních kritériích zahrnujících v náležitých případech i kritéria environmentální, sociální a hospodářské povahy. Tato kritéria mohou zahrnovat:

- a) rybolovná práva, která jsou k dispozici pro přerozdělení;
- b) počet žádajících členských států;
- c) podíl přidělený při počátečním rozdělení rybolovných práv jednotlivým žádajícím členským státům;
- d) v náležitých případech dosavadní úlovky a intenzitu rybolovu jednotlivých žádajících členských států;
- e) proveditelnost plánů rybolovu poskytnutých žádajícími členskými státy s ohledem na počet, typ a charakteristiku používaných plavidel a zařízení.

Článek 13

Dílčí přerozdělení roční kvóty rozčleněné na několik po sobě následujících omezení odlovu

1. Stanoví-li protokol k dohodě o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu měsíční nebo čtvrtletní omezení odlovu nebo jiné dílčí členění rybolovných práv dostupných pro příslušný rok a přidělená rybolovná práva nejsou úplně využita během stejného měsíčního, čtvrtletního nebo jinak relevantního období, Rada odpovídající dostupná rybolovná práva přerozdělí v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU mezi členské státy, kterých se to v příslušných obdobích týká.

2. Pro dílčí přerozdělení dostupných rybolovných práv se použijí transparentní a objektivní kritéria. Toto přerozdělení musí být v souladu s ročními rybolovnými právy přidělenými členským státům podle příslušného nařízení Rady.

Oddíl 2

Rybolovné operace podle dohod o výměně nebo společném řízení

Článek 14

Použitelná ustanovení

1. Články 8 až 11 se použijí obdobně pro rybářská plavidla Unie lovící ve vodách třetí země podle dohody o výměně rybolovných práv nebo o společném řízení rybích populací obecného zájmu.

2. Odchylně od článku 11 může členský stát vlajky poskytnout Komisi údaje o rybářských plavidlech Unie způsobilých k provádění rybolovných operací ve vodách třetí země podle příslušné dohody. Komise poté, co se ujistí, že jsou splněny podmínky podle čl. 10 písm. a), b) a c), zašle bezodkladně dotčené třetí zemi údaje o těchto rybářských plavidlech Unie. Jakmile ji třetí země informuje o schválení údajů o rybářských plavidlech Unie, uvědomí o tom Komise členský stát vlajky. Má se za to, že rybářská plavidla Unie, o nichž byly poskytnuty požadované údaje, mají platné oprávnění k rybolovu pro účely čl. 10 písm. d). Komise rovněž bezodkladně informuje členský stát vlajky elektronickými prostředky o jakémkoli oznámení dotčené třetí země, že některé rybářské plavidlo Unie není způsobilé k provádění rybolovných operací v jejích vodách.

Článek 15

Konzultace s třetími zeměmi ohledně rybářských plavidel Unie

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 44 akty v přenesené pravomoci doplňující článek 10 tak, aby v souvislosti s podmínkami pro oprávnění k rybolovu byl v právu Unie proveden výsledek konzultací mezi Uní a třetími zeměmi, s nimiž Unie uzavřela dohodu, nebo výsledek ujednání s pobřežními státy, s nimiž jsou sdíleny rybí populace.

Oddíl 3

Rybolovné operace na základě přímých oprávnění

Článek 16

Oblast působnosti

Tento oddíl se použije na rybolovné operace prováděné rybářskými plavidly Unie ve vodách třetích zemí mimo rámec dohody uvedené v oddíle 1 nebo 2.

Článek 17

Podmínky pro udělení oprávnění k rybolovu členskými státy vlajky

1. Členský stát vlajky smí vydat oprávnění k rybolovu pro rybolovné operace prováděné ve vodách třetí země mimo rámec dohody uvedené v oddíle 1 nebo 2 pouze v případě, že:

- a) jsou splněna kritéria způsobilosti stanovená v článku 5;
- b) není v platnosti ani prozatímně prováděna žádná dohoda o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu ani dohoda o výměně rybolovných práv nebo o společném řízení s dotčenou třetí zemí;
- c) provozovatel poskytl:
 - kopii platných předpisů upravujících rybolov, který provozovateli poskytla třetí země, která má svrchovanost nebo jurisdikci nad vodami, kde jsou tyto rybolovné operace prováděny, nebo přesný odkaz na tyto předpisy,
 - vědecké hodnocení prokazující udržitelnost plánovaných rybolovných operací, případně včetně dodržování článku 62 úmluvy UNCLOS, a
 - číslo úředně stanoveného veřejného bankovního účtu k úhradě veškerých poplatků;
- d) třetí země je smluvní stranou regionální organizace pro řízení rybolovu, mají-li se rybolovné operace týkat druhů řízených touto regionální organizací;
- e) provozovatel poskytl buď
 - platné oprávnění k rybolovu pro dotčené rybářské plavidlo vydané třetí zemí, která má svrchovanost nebo jurisdikci nad vodami, kde jsou tyto rybolovné operace prováděny, nebo

- písemné potvrzení o podmínkách zamýšleného přímého oprávnění vystavené třetí zemí, která má svrchovanost nebo jurisdikci nad vodami, kde jsou tyto rybolovné operace prováděny, po jednání s provozovatelem, na jehož základě má mít provozovatel přístup k rybolovným zdrojům této země a které uvádí dobu trvání, podmínky a rybolovná práva vyjádřená v podobě omezení intenzity rybolovu nebo odlovů.

2. Rybolovné operace nesmějí být v žádném případě zahájeny předtím, než příslušná třetí země vydá platné oprávnění k rybolovu uvedené v odst. 1 písm. e). Členský stát vlajky pozastaví své oprávnění, pokud oprávnění třetí země nebylo vydáno do zahájení plánovaných rybolovných operací.

3. Vědecké hodnocení uvedené v odst. 1 písm. c) druhé odrážce poskytne regionální organizace pro řízení rybolovu nebo vědecky způsobilý regionální rybářský orgán nebo musí být poskytnuto příslušnou třetí zemí nebo ve spolupráci s ní. Vědecké hodnocení vypracované třetí zemí nebo ve spolupráci s ní přezkoumá vědecký ústav nebo orgán členského státu nebo Unie.

Článek 18

Postup pro získání oprávnění třetí země k rybolovu

1. Členský stát vlajky, který ověřil, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 17 odst. 1 písm. a) až e), zašle Komisi příslušné informace uvedené v příloze a informace související se splněním podmínek stanovených v čl. 17 odst. 1 písm. c).

2. Pokud Komise usoudí, že informace podle odstavce 1 tohoto článku nedostačují k posouzení, zda byly splněny podmínky stanovené v článku 17, vyžádá si do deseti pracovních dnů od obdržení těchto informací další informace nebo odůvodnění.

3. Jestliže Komise poté, co si podle odstavce 2 tohoto článku vyžádá další informace nebo odůvodnění a po diskusi s dotčeným členským státem, shledá, že podmínky stanovené v článku 17 nejsou splněny, může do 30 kalendářních dnů od obdržení všech vyžádaných informací nebo odůvodnění vznést proti udělení oprávnění k rybolovu námitku. Jestliže Komise shledá, že tyto podmínky jsou splněny, bezodkladně uvědomí dotčený členský stát o svém záměru nevznést námitky.

4. Členský stát vlajky může vydat oprávnění k rybolovu po uplynutí období uvedeného v odstavci 2. Pokud si Komise vyžádá další informace podle tohoto odstavce, může členský stát vlajky vydat oprávnění k rybolovu poté, co Komise nevznese námitky ve lhůtě uvedené v odstavci 3 nebo, pokud Komise uvědomila členský stát o svém záměru nevznést námitky, i před uplynutím této lhůty.

5. Odchylně od odstavců 1 až 4, bylo-li oprávnění k rybolovu obnoveno do dvou let od udělení prvotního oprávnění k rybolovu a za stejných podmínek, může členský stát vlajky po ověření informací obdržených v souvislosti s podmínkami stanovenými v čl. 17 odst. 1 písm. a), b), d) a e) vydat oprávnění k rybolovu a informuje o tom bezodkladně Komisi.

6. Jestliže některá třetí země vyrozumí Komisi, že rozhodla o vydání, zamítnutí, pozastavení nebo odnětí přímého oprávnění rybářskému plavidlu Unie, Komise o tom bezodkladně vyrozumí členský stát vlajky.

7. Jestliže některá třetí země vyrozumí členský stát vlajky, že rozhodla o vydání, zamítnutí, pozastavení nebo odnětí přímého oprávnění rybářskému plavidlu Unie, členský stát vlajky o tom bezodkladně vyrozumí Komisi.

8. Provozovatel předloží členskému státu vlajky kopii konečných podmínek sjednaných mezi ním a příslušnou třetí zemí, včetně kopie přímého oprávnění.

KAPITOLA III

Rybolovné operace rybářských plavidel Unie pod záštitou regionálních organizací pro řízení rybolovu

Článek 19

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na rybolovné operace rybářských plavidel Unie provádějících rybolov populací pod záštitou regionální organizace pro řízení rybolovu ve vodách Unie nebo mimo ně, pokud tyto operace spadají do režimu oprávnění zavedeného danou regionální organizací.

Článek 20

Oprávnění k rybolovu

1. Rybářské plavidlo Unie, jehož rybolovné operace podléhají režimu oprávnění přijatému regionální organizací pro řízení rybolovu, nesmí provádět rybolovné operace pod záštitou dané regionální organizace, ledaže:

- a) je Unie smluvní stranou této regionální organizace pro řízení rybolovu;
- b) mu jeho členský stát vlajky vydal oprávnění k rybolovu;
- c) bylo zařazeno do příslušného rejstříku nebo na seznam plavidel, jež mají oprávnění, této regionální organizace pro řízení rybolovu a,
- d) jsou-li rybolovné operace prováděny ve vodách třetí země, příslušná třetí země mu vydala oprávnění k rybolovu v souladu s kapitolou II.

2. Ustanovení odst. 1 písm. a) tohoto článku se nepoužijí na rybářská plavidla Unie lovící výlučně ve vodách Unie, jimž bylo již vydáno oprávnění k rybolovu v souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1224/2009.

Článek 21

Podmínky pro udělení oprávnění k rybolovu členskými státy vlajky

Členský stát vlajky smí vydat oprávnění k rybolovu pouze v případě, že:

- a) jsou splněna kritéria způsobilosti stanovená v článku 5;
- b) jsou dodržována pravidla stanovená regionální organizací pro řízení rybolovu nebo právní předpisy Unie je provádějící a
- c) jsou dodržována kritéria stanovená v článku 10 nebo 17, pokud jsou rybolovné operace prováděny ve vodách třetích zemí.

Článek 22

Registrace regionálními organizacemi pro řízení rybolovu

1. Členský stát vlajky zasílá Komisi údaje o plavidlech, jimž vydal oprávnění k rybolovným operacím podle článku 20 tohoto nařízení nebo, v případě čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení, podle článku 7 nařízení (ES) č. 1224/2009.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 se sestavují v souladu s podmínkami stanovenými regionální organizací pro řízení rybolovu a jsou k nim připojeny informace vyžadované touto organizací.

3. Komise si může od členského státu vlajky vyžádat jakékoliv doplňující informace, které považuje za nezbytné, ve lhůtě deseti dnů od obdržení údajů uvedených v odstavci 1. Každou takovou žádost musí odůvodnit.

4. Poté, co se Komise ujistí, že jsou podmínky stanovené v článku 21 splněny, odešle ve lhůtě patnácti dnů od obdržení údajů uvedených v odstavci 1 tohoto článku údaje o plavidlech, jež mají oprávnění, regionální organizaci pro řízení rybolovu.

5. Není-li rejstřík nebo seznam regionální organizace pro řízení rybolovu veřejný, rozešle Komise údaje o plavidlech, jež mají oprávnění, členským státům zapojeným do příslušného rybolovu.

KAPITOLA IV

Rybolovné operace rybářských plavidel Unie na volném moři

Článek 23

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na rybolovné operace prováděné na volném moři spadající mimo oblast působnosti kapitoly III rybářskými plavidly Unie o celkové délce přesahující 24 metrů.

Článek 24

Podmínky pro udělení oprávnění k rybolovu členskými státy vlajky

Členský stát vlajky smí vydat oprávnění k rybolovu pro rybolovné operace na volném moři pouze v případě, že:

- a) jsou splněna kritéria způsobilosti stanovená v článku 5 a
- b) plánované rybolovné operace jsou:
 - v souladu s vědeckým hodnocením poskytnutým nebo validovaným vědeckým ústavem členského státu vlajky, které prokazuje udržitelnost plánovaných rybolovných operací, nebo
 - součástí výzkumného programu organizovaného vědeckým subjektem a zahrnujícího systém pro shromažďování údajů. Vědecký protokol z výzkumu, jenž bude v každém případě vyžadován, validuje vědecký ústav členského státu vlajky.

Článek 25

Postup pro získání oprávnění k rybolovu

1. Členský stát vlajky, který ověřil, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 24, zašle Komisi informace uvedené v příloze a informace související se splněním podmínek stanovených v článku 5.
2. Pokud Komise usoudí, že informace podle odstavce 1 tohoto článku nedostačují k posouzení, zda byly splněny podmínky stanovené v článku 24, vyžádá si do deseti kalendářních dnů od obdržení těchto informací další informace nebo odůvodnění.
3. Jestliže Komise po obdržení dalších informací nebo odůvodnění vyžádaných podle odstavce 2 tohoto článku shledá, že podmínky stanovené v článku 24 nejsou splněny, může do pěti kalendářních dnů od obdržení dalších informací nebo odůvodnění vznést proti udělení oprávnění k rybolovu námitku. Jestliže Komise shledá, že podmínky jsou splněny, bezodkladně uvědomí dotčený členský stát o svém záměru nevznést námitku.
4. Členský stát vlajky může vydat oprávnění k rybolovu po uplynutí období uvedeného v odstavci 2. Pokud si Komise vyžádá další informace podle uvedeného odstavce, může členský stát vlajky vydat oprávnění k rybolovu poté, co Komise nevznese námitku ve lhůtě podle odstavce 3 nebo, pokud Komise uvědomila členský stát o svém záměru nevznést námitku, i před uplynutím této lhůty.

KAPITOLA V

Nájem rybářských plavidel Unie

Článek 26

Zásady

1. Rybářské plavidlo Unie nesmí provádět rybolovné operace na základě nájemní smlouvy ve vodách, v nichž je v platnosti nebo prozatímne prováděna dohoda o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.
2. Rybářské plavidlo Unie nesmí současně provádět rybolovné operace na základě více než jedné nájemní smlouvy nebo být zapojeno do podnájemního vztahu.

3. Rybářská plavidla Unie vykonávají svou činnost na základě nájemní smlouvy ve vodách pod záštitou regionální organizace pro řízení rybolovu pouze tehdy, je-li stát, který si plavidlo najal, smluvní stranou této organizace.
4. Pronajaté rybářské plavidlo Unie nesmí po dobu uplatňování nájemní smlouvy využívat rybolovných práv svého členského státu vlajky. Úlovky pronajatého rybářského plavidla Unie se odečítají od rybolovných práv státu, který si plavidlo najal.
5. Žádné ustanovení tohoto nařízení nesnižuje odpovědnost členského státu vlajky, pokud jde o jeho povinnosti podle mezinárodního práva, nařízení (ES) č. 1224/2009, nařízení (ES) č. 1005/2008 či podle dalších ustanovení společné rybářské politiky, včetně povinnosti podávat zprávy.
6. Držitel licence k rybolovu pro rybářské plavidlo Unie, které má být pronajato, informuje členský stát vlajky o nájemní smlouvě před začátkem její platnosti. Tento členský stát o tom neprodleně informuje Komisi.

Článek 27

Správa oprávnění k rybolovu v rámci nájemní smlouvy

Členský stát vlajky při vydávání oprávnění k rybolovu plavidlu podle článku 17, 21 nebo 24 a v případě, že jsou příslušné rybolovné operace prováděny v rámci nájemní smlouvy, ověří, zda:

- a) příslušný orgán státu, který si plavidlo najal, úředně potvrdil, že je dotčená nájemní smlouva v souladu s jeho vnitrostátním právem, a zda
- b) jsou v oprávnění k rybolovu konkrétně uvedeny podrobnosti nájemní smlouvy, včetně období platnosti, rybolovných práv a rybolovné oblasti.

KAPITOLA VI

Překládka

Článek 28

Překládka

1. Jakákoli překládka prováděná rybářským plavidlem Unie na volném moři nebo na základě přímých oprávnění musí probíhat v souladu s články 21 a 22 nařízení (ES) č. 1224/2009. Členský stát vlajky sdělí Komisi do konce března každého roku v souvislosti s každou překládkou, jež proběhla v předcházejícím roce, informace uvedené v prohlášení o překládce, datum překládky, zeměpisnou polohu a oblast, v níž se překládka uskutečnila.
2. Velitelé rybářských plavidel Unie provádějících rybolov na základě přímého oprávnění nebo na volném moři oznámí před překládkou příslušným orgánům svého členského státu vlajky tyto informace:
 - a) název a vnější identifikační číslo přijímajícího plavidla;
 - b) čas a zeměpisnou polohu plánované překládky;
 - c) odhadovaná množství druhů, jež mají být přeloženy.
3. Tento článek se nepoužije na překládky prováděné rybářskými plavidly plujícími pod vlajkou Unie v přístavech.

KAPITOLA VII

Pozorovací a oznamovací povinnosti

Článek 29

Údaje z pozorovatelského programu

Jestliže jsou na palubě rybářského plavidla Unie shromažďovány údaje v rámci pozorovatelského programu, příslušnému orgánu členského státu vlajky se bezodkladně zasílají související zprávy v souladu s pravidly předávání informací stanovenými v pozorovatelském programu.

Článek 30

Zasílání informací třetím zemím

1. Při provádění rybolovných operací podle této hlavy velitel rybářského plavidla Unie nebo jeho zástupce zpřístupní třetí zemi příslušná prohlášení o úlovku a prohlášení o vykládce a zašle navíc svému členskému státu vlajky elektronickou kopii těchto údajů.
2. Členský stát vlajky posoudí prostřednictvím křížové kontroly podle článku 109 nařízení (ES) č. 1224/2009 soulad údajů podle odstavce 1 tohoto článku s údaji, které obdržel podle uvedeného nařízení a případně v souladu s příslušnými ustanoveními dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.
3. Nezaslání prohlášení o úlovcích nebo prohlášení o vykládce třetí zemi podle odstavce 1 tohoto článku se rovněž považuje za závažné porušení předpisů pro účely článku 90 nařízení (ES) č. 1224/2009 v závislosti na závažnosti daného porušení předpisů, již určí příslušný orgán členského státu vlajky, který zohlední kritéria jako například povahu škody, její výši, hospodářskou situaci viníka a rozsah porušení předpisů nebo jeho opakování.

HLAVA III

RYBOLOVNÉ OPERACE RYBÁŘSKÝCH PLAVIDEL TŘETÍCH ZEMÍ VE VODÁCH UNIE

Článek 31

Podmínky členství v regionální organizaci pro řízení rybolovu

Rybářské plavidlo třetí země smí provádět rybolovné operace ve vodách Unie v populacích řízených regionální organizací pro řízení rybolovu pouze v případě, že je tato země smluvní stranou této regionální organizace pro řízení rybolovu.

Článek 32

Obecné zásady

1. Rybářské plavidlo třetí země nesmí provádět rybolovné operace ve vodách Unie, jestliže mu Komise nevydala oprávnění k rybolovu. Toto oprávnění je mu vydáno pouze v případě, že splňuje kritéria způsobilosti stanovená v článku 5.
2. Plavidlo třetí země, jež má oprávnění k rybolovu ve vodách Unie, musí dodržovat pravidla kontroly upravující rybolovné operace plavidel Unie v rybolovné oblasti, v níž vyvíjí činnost. V případě, že by se ustanovení příslušné dohody o rybolovu lišila, musí být tato ustanovení výslovně uvedena buď v uvedené dohodě, anebo v pravidlech sjednaných s třetí zemí, která tuto dohodu provádí.
3. Jestliže rybářské plavidlo třetí země pluje vodami Unie bez oprávnění vydaného podle tohoto nařízení, jeho lovná zařízení musí být přivázána a uložena v souladu s podmínkami stanovenými v článku 47 nařízení (ES) č. 1224/2009 tak, aby jich nešlo pohotově použít k rybolovným operacím.

Článek 33

Podmínky pro oprávnění k rybolovu

1. Komise může rybářskému plavidlu třetí země vydat oprávnění k rybolovným operacím ve vodách Unie pouze v případě, že:
 - a) existuje přebytek přípustného odlovu, který by pokryl navržená rybolovná práva, jak vyžaduje čl. 62 odst. 2 a 3 úmluvy UNCLOS;
 - b) jsou splněny podmínky stanovené v příslušné dohodě o rybolovu a rybářské plavidlo je způsobilé na základě dohody o rybolovu s dotčenou třetí zemí a případně je na seznamu plavidel, na něž se tato dohoda vztahuje;
 - c) informace o rybářském plavidle a souvisejícím podpůrném plavidle nebo souvisejících podpůrných plavidlech vyžadované podle dohody jsou úplné a přesné a plavidlo a každé související podpůrné plavidlo nebo plavidla mají číslo IMO, pokud to vyžaduje právo Unie;

- d) rybářské plavidlo není uvedeno na seznamu plavidel provádějících rybolov NNN přijatém regionální organizací pro řízení rybolovu nebo Unií podle nařízení (ES) č. 1005/2008;
- e) třetí země není zapsána na seznamu nespolupracujících zemí podle nařízení (ES) č. 1005/2008 ani není označena za zemi umožňující neudržitelný rybolov podle nařízení (EU) č. 1026/2012.
2. Ustanovení odst. 1 písm. a) se nepoužijí na plavidla třetí země provádějící rybolovné operace podle dohody o výměně rybolovných práv nebo společném řízení rybích populací obecného zájmu.

Článek 34

Postup pro získání oprávnění k rybolovu

1. Dotčená třetí země zašle Komisi žádosti pro svá rybářská plavidla před uplynutím lhůty stanovené v příslušné dohodě nebo určené Komisí.
2. Komise může požádat třetí zemi o dodatečné informace nezbytné k ověření, že podmínky podle článku 33 byly splněny.
3. Komise poté, co se ujistí, že jsou splněny podmínky podle odstavce 2, vydá oprávnění k rybolovu a bezodkladně o tom vyrozumí příslušnou třetí zemi a dotčené členské státy.

Článek 35

Správa oprávnění k rybolovu

1. Pokud již není některá z podmínek stanovených v článku 33 plněna, přijme Komise vhodná opatření spočívající mimo jiné ve změně nebo odnětí oprávnění a vyrozumí o tom příslušnou třetí zemi a dotčené členské státy.
2. Komise může oprávnění vydané rybářskému plavidlu třetí země zamítnout, pozastavit nebo odejmout, pokud nastane zásadní změna okolností, je-li vážně ohroženo udržitelné využívání, řízení a zachování biologických mořských zdrojů, je-li to nezbytné k zamezení či potlačení rybolovu NNN nebo pokud se Unie rozhodne pozastavit nebo přerušit styky s příslušnou třetí zemí.

Pokud Komise zamítne, pozastaví nebo odejme oprávnění podle prvního pododstavce, neprodleně o tom dotčenou třetí zemi uvědomí.

Článek 36

Ukončení rybolovných operací

1. Jestliže se má za to, že rybolovná práva udělená třetí zemi byla vyčerpána, oznámí to Komise neprodleně této třetí zemi a příslušným kontrolním orgánům členských států. Za účelem zajištění pokračování rybolovných operací v rámci nevyčerpaných rybolovných práv, což může mít vliv i na vyčerpaná práva, předloží třetí země Komisi technická opatření k předejití případnému negativnímu dopadu na vyčerpaná rybolovná práva.
2. Ode dne oznámení uvedeného v odstavci 1 jsou oprávnění k rybolovu vydaná plavidlům plujícím pod vlajkou dotčené třetí země pro dotčené rybolovné operace považována za pozastavená a daná plavidla již nejsou oprávněna tyto rybolovné operace provádět.
3. Jestliže se pozastavení oprávnění k rybolovu podle odstavce 2 týká všech operací, pro něž byla vydána, považují se tato oprávnění k rybolovu za odňatá.
4. Dotčená třetí země zajistí, aby byla příslušná rybářská plavidla neprodleně vyrozuměna o použití tohoto článku a aby zastavila veškeré dotčené rybolovné operace. Dotčená třetí země rovněž bezodkladně informuje Komisi, jakmile rybářská plavidla plující pod její vlajkou ukončí své rybářské operace.

Článek 37

Přečerpání kvót ve vodách Unie

1. Jestliže Komise zjistí, že některá třetí země překročila kvóty, které jí byly přiděleny pro určité populace nebo skupiny populací, provede odpočty z kvót přidělených této zemi pro dané populace nebo skupiny populací v následujících letech. Komise usiluje o zajištění toho, aby objem odpočtu odpovídal odpočtům ukládaným členským státům v podobných situacích.
2. Jestliže odpočet v souladu s odstavcem 1 nelze provést z kvóty pro populace nebo skupiny populací, které byly jako takové přečerpány, protože daná kvóta pro populace nebo skupiny populací není pro dotčenou třetí zemi dostupná v dostatečném množství, může Komise po konzultaci s dotčenou třetí zemí provést odpočty v následujících letech z kvót pro jiné populace nebo skupiny populací, které jsou pro třetí zemi dostupné v téže zeměpisné oblasti nebo které mají odpovídající komerční hodnotu.

Článek 38

Kontrola a prosazování práva

1. Plavidlo třetí země, jež má oprávnění k rybolovu ve vodách Unie, musí dodržovat pravidla kontroly upravující rybolovné operace plavidel Unie v rybolovné oblasti, v níž vyvíjí činnost.
2. Plavidlo třetí země, jež má oprávnění k rybolovu ve vodách Unie, předkládá Komisi nebo subjektu, který určila, a případně i pobřežnímu členskému státu údaje, které plavidla Unie musí odesílat členskému státu vlajky podle nařízení (ES) č. 1224/2009.
3. Komise nebo subjekt, který určila, odesílá údaje uvedené v odstavci 2 pobřežnímu členskému státu.
4. Plavidlo třetí země, jež má oprávnění k rybolovu ve vodách Unie, na vyžádání předkládá Komisi nebo subjektu, který určila, zprávy pozorovatelů vypracované v rámci příslušných pozorovatelských programů.
5. Pobřežní členský stát zaznamenává veškerá porušení předpisů, jichž se dopustila rybářská plavidla třetích zemí, spolu se souvisejícími sankcemi do vnitrostátního rejstříku stanoveného v článku 93 nařízení (ES) č. 1224/2009.

HLAVA IV

ÚDAJE A INFORMACE

Článek 39

Databáze Unie pro oprávnění k rybolovu vydaná podle tohoto nařízení

1. Komise zřídí a vede elektronickou databázi Unie pro oprávnění k rybolovu, v níž jsou uvedena všechna oprávnění k rybolovu udělená v souladu s hlavami II a III a která se skládá jednak z veřejné, jednak ze zabezpečené části. Tato databáze:
 - a) obsahuje záznamy všech informací předložených v souladu s přílohou a dalších informací předložených Komisi pro účely vydávání oprávnění k rybolovu podle hlav II a III, včetně jména či názvu, města, země bydliště či sídla vlastníka a až pěti hlavních skutečných vlastníků, a co nejdříve uvede status každého oprávnění;
 - b) je využívána k výměně údajů a informací mezi Komisí a členským státem a
 - c) je využívána pouze pro účely udržitelného řízení rybářských loďstev a pro účely kontrol.
2. Seznam všech oprávnění k rybolovu vydaných podle hlav II a III uvedený v databázi musí být veřejně přístupný a obsahovat všechny tyto informace:
 - a) název a vlajku plavidla a jeho číslo v rejstříku rybářského loďstva Unie (CFR) a číslo v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO), pokud to vyžaduje právo Unie;

- b) typ oprávnění včetně cílových druhů nebo skupiny či skupin cílových druhů a
- c) čas a oblast rybolovné operace, k nimž se oprávnění váže (datum zahájení a ukončení; rybolovná oblast).

3. Členský stát databázi využívá k podávání žádostí o oprávnění k rybolovu Komisi a údaje v ní aktualizuje v souladu s požadavky článků 11, 18, 22 a 26 a třetí země využívá databázi k podávání žádostí o oprávnění k rybolovu v souladu s požadavky článku 34.

Článek 40

Technické požadavky

1. Výměna informací uvedená v hlavách II a III a v této hlavě probíhá v elektronické podobě.
2. Komise může přijmout prováděcí akty k zavedení technických provozních požadavků na zaznamenávání, formátování a předávání informací uvedených v hlavách II a III a v této hlavě, aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽¹⁾. Technické provozní požadavky se stanou použitelnými ne dříve než 6 měsíců a ne později než osmnáct měsíců po svém přijetí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

Článek 41

Přístup k údajům

Aniž je dotčen článek 110 nařízení (ES) č. 1224/2009, členské státy nebo Komise umožní příslušným správním orgánům zapojeným do řízení rybářských loďstev přístup do zabezpečené části databáze Unie pro oprávnění vnějších rybářských loďstev k rybolovu uvedené v článku 39 tohoto nařízení.

Článek 42

Správa údajů, ochrana osobních údajů a důvěrnost

S údaji získanými podle tohoto nařízení se nakládá v souladu s články 112 a 113 nařízení (ES) č. 1224/2009, nařízením (ES) č. 45/2001, směrnicí 95/46/ES a s vnitrostátními předpisy ji provádějícími.

Článek 43

Vztahy s třetími zeměmi a regionálními organizacemi pro řízení rybolovu

1. Jestliže členský stát obdrží informace od třetí země nebo regionální organizace pro řízení rybolovu, které jsou relevantní z hlediska účinného uplatňování tohoto nařízení, sdělí je Komisi nebo subjektu, který určila, a případně jiným dotčeným členským státům, pokud mu to dovolují dvoustranné dohody s touto třetí zemí nebo pravidla dotčené regionální organizace pro řízení rybolovu.
2. Komise nebo subjekt, který Komise určila, může v rámci dohod o rybolovu uzavřených mezi Unií a třetími zeměmi, pod záštitou regionálních organizací pro řízení rybolovu, jichž je Unie smluvní stranou, sdělit relevantní informace o porušení pravidel tohoto nařízení nebo závažných porušeníh předpisů dalším stranám uvedených dohod nebo organizacím, s výhradou souhlasu členského státu, který informace poskytl, a v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

HLAVA V

POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ, VÝKON PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ

Článek 44

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 2 a článku 15 na dobu pěti let od 17. ledna 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

3. Přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 2 a článku 15 může Evropský parlament nebo Rada kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 2 a článku 15 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nevysloví námitky, nebo pokud před uplynutím této lhůty uvědomí Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 45

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro rybolov a akvakulturu zřízený článkem 47 nařízení (EU) č. 1380/2013. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 46

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 1006/2008 se zrušuje.

2. Odkazy na ustanovení nařízení (ES) č. 1006/2008 se považují za odkazy na ustanovení tohoto nařízení.

Článek 47

Přechodná ustanovení o dočasném přerozdělení rybolovných práv podle stávajících protokolů

1. Odchylně od článku 12 se v případě protokolů k dohodám o partnerství v odvětví rybolovu, které jsou v platnosti či prozatímně prováděny ke dni 17. ledna 2018, použije až do konce platnosti daného protokolu postup pro dočasné přerozdělení rybolovných práv stanovený v tomto článku.

2. Jestliže se v rámci dohody o partnerství v odvětví rybolovu na základě návrhů na postoupení žádostí uvedených v článku 11 zdá, že určitý počet oprávnění k rybolovu nebo určité množství rybolovných práv přidělených Unii podle daného protokolu nejsou plně využívány, uvědomí Komise dotčené členské státy a vyzve je, aby potvrdily, že tato rybolovná práva plně nevyužívají. Neobdržení odpovědi ve lhůtách, o nichž rozhodne Rada při uzavírání dohod o partnerství v odvětví rybolovu, je považováno za potvrzení toho, že plavidla dotčeného členského státu v daném období plně nevyužívají svých rybolovných práv.

3. Po obdržení potvrzení od dotčeného členského státu posoudí Komise celkový počet nevyužitých rybolovných práv a zpřístupní toto posouzení členským státům.

4. Členské státy, které hodlají využít nevyužitá rybolovná práva uvedená v odstavci 3, předloží Komisi seznam všech plavidel, pro která chtějí uplatnit žádost o oprávnění k rybolovu, a navrhnou předání žádostí pro každé z těchto plavidel v souladu s článkem 11.

5. Komise rozhodne o přerozdělení v úzké spolupráci s dotčenými členskými státy.

Pokud dotčený členský stát s tímto přerozdělením nesouhlasí, rozhodne Komise prostřednictvím prováděcích aktů o přerozdělení, přičemž zohlední kritéria uvedená v odstavci 8 tohoto článku, a vyrozumí o tom dotčené členské státy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 45 odst. 2.

6. Předáním žádostí v souladu s tímto článkem není nijak dotčeno rozdělení rybolovných práv mezi členské státy nebo jejich výměna podle článku 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.

7. Dokud nejsou stanoveny lhůty uvedené v odstavci 2, nelze Komisi bránit v používání mechanismu uvedeného v odstavcích 2 až 5.

8. Při přerozdělování rybolovných práv podle tohoto článku bere Komise v úvahu zejména:

- a) datum obdržení jednotlivých žádostí;
- b) rybolovná práva, která jsou k dispozici pro přerozdělení;
- c) počet obdržených žádostí;
- d) počet členských států podávajících žádosti a,
- e) jsou-li rybolovná práva zcela nebo zčásti založena na úrovních intenzity rybolovu nebo úlovcích, předpokládanou použitou intenzitu rybolovu nebo úlovky, které budou provedeny každým z dotčených plavidel.

Článek 48

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
M. MAASIKAS

PŘÍLOHA

Seznam údajů, které mají být poskytnuty

I	INFORMACE O ŽADATELI
1	Název hospodářského subjektu
2	E-mail
3	Adresa
4	Fax
5	Telefon
6	Jméno/Název majitele
7	E-mail
8	Adresa
9	Fax
10	Telefon
11	Název sdružení nebo jméno jednatele zastupujícího hospodářský subjekt
12	E-mail
13	Adresa
14	Fax
15	Telefon
16	Jméno/a velitele/ů
17	E-mail
18	Adresa
19	Fax
20	Telefon
II	INFORMACE O RYBÁŘSKÉM PLAVIDLE
21	Název plavidla
22	Identifikátor plavidla (číslo IMO, číslo CFR atd.)
23	Způsob konzervace ryb na palubě
24	Kód FAO pro typ plavidla
25	Kód FAO pro druh lovného zařízení

III	KATEGORIE RYBOLOVU, PRO NIŽ JE POŽADOVÁNO OPRÁVNĚNÍ K RYBOLOVU
26	Druh oprávnění (přímé oprávnění; volné moře; podpora)
27	Oblast rybolovu (oblast/i, podoblast/i, divize, subdivize FAO)
28	Oblast provádění operace (volné moře; třetí země – uveďte)
29	Přístavy vykládky
30	Kód/y FAO pro cílový druh (nebo kategorie rybolovu – pro dohodu o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu)
31	Požadované období platnosti oprávnění (počáteční a konečné datum)
32	Seznam podpůrných plavidel (název plavidla; číslo IMO; číslo CFR)

IV	PRONÁJEM
33	Plavidlo provozované v rámci nájemní smlouvy (Ano/Ne)
34	Druh nájemní smlouvy
35	Období nájmu (počáteční a konečné datum)
36	Rybolovná práva (metrické tuny) přidělená pronajatému plavidlu
37	Třetí země přidělující pronajatému plavidlu rybolovná práva

